DEVRİM YOLUNDA

GENÇLİK

„GENÇLİĞİN TÜKENMEYEN DEVRİMCİ ENERJİSİ, İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALKIN ENERJİSİYLE BİRLEŞİNCE, DEVRİMİN ZAFERİNİ ENGELLEYEBİLECEK HİÇBİR GÜÇ YOKTUR...

10 Aralık 1979
Fiyatı 10 Lira

13

1979 Stalin Yılı

Doğumunun 100. Yılında STALİN Yoldaşa Şan Olsun

Onun öğretileri ve pratiği Dünya halkları ve gençliğine YOL GÖSTERİYOR

Stalin yılı kutlamaları için ileri

Halkımız ve gençliği için azgın bir saldırı olan SIKIYÖNETİM KALDIRILMALIDIR

Faşist diktatörlüğün cinayet yuvalarından MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerillanın Kahramanmaraş'ta düzenlediği vahşi katliamdan sonra, egemen sınıflar ve onların hizmet sunucusu olan reformist CHP hükümeti 26 Aralık 1978'de 13 ilde sıkıyönetim ilan etti. Sıkıyönetimin ilanı karşısında faşistinden reformistine, revizyonistinden sendika ve dernek ağalarına kadar uzanan tüm karşı-devrimci koro sevinç çığlıkları attı; sıkıyönetimi ayakta destekledi. Çünkü sıkıyönetim, işçi sınıfına, halka ve gençliğe yöneltilmiş yeni bir saldırıydı. Hem de azgın bir saldırıydı. Bu ise karşı-devrimci koronun iştahını kabartıyordu.

SIKIYÖNETİMİN BİR YILLIK UYGULAMASI NEYİ KANITLADI?

Sıkıyönetim, işçi sınıfına, emekçi halka ve gençliğe yönelik saldırıların daha da azgınlaştırılması ve bu yapılırken, diktatörlüğün militarist bir kurumu olan ordunun daha açıktan ve daha doğrudan devreye sokulması demektir. Kısmi olarak var olan her türlü hak ve özgürlüklerin gasbedilmeye çalışılması demektir. Bu yüzden sıkıyönetime karşı alınan tavır gerçek devrimcilerle her türden karşı-devrimci arasında yeni bir mihenk taşı oldu. Çünkü artık iki yol vardı: Ya sıkıyönetimin baskı ve zulmü onaylanıp desteklenecekti. Ya da sıkıyönetime karşı çıkılarak mücadele edilecekti.

Faşistler (AP, MHP, MSP, CGP vb. partiler de) sıkıyönetimin ilanını geç, illerin sayısını az bulmakla birlikte iyi bir şey dediler ve desteklediler. Onlar sıkıyönetim uygulanan illerin sayısının artırılmasını ve sıkıyönetimin daha azgınca saldırmasını istiyorlardı.

Reformist CHP ise sıkıyönetimi "temel hak ve özgürlükleri kaldırıp kısmak için değil, saldırılara karşı korumak için uygulanacağı" demagojisiyle savundu. Kitleleri sıkıyönetimi desteklemeye çağırdı.

Revizyonistler ise her zamanki gibi ihanetlerini kustular. TKP'den TİKP'ye TİP'den TSİP'e kadar bütün revizyonistler sıkıyönetimin ilanını alkışlayıp, sıkıyönetimin faşistleri, özellikle de MHP'yi hedef alması gerektiği üzerine çığırtkanlık yaptılar. TKP sıkıyönetim konusunda "henüz hiçbir şey kesin değildir. Her şey ilerici güçlerin yanlış yapmamasına bağlıdır" (Savaş Yolu) derken, TİKP, sıkıyönetimi daha pervasızca savunarak "bazıları sıkıyönetime hangi siyasetin emrinde olduğuna bakmadan, sıkıyönetimi MHP'nin işine yarayacak diye karşıladılar. (...) Biz, CHP sıkıyönetiminin cinayet ve katliamların üzerine yürümesi ihtimalini gözden uzak tutmamak gerektiği düşüncesindeyiz" (Aydınlık) diyordu. TİP ise "hükümet, sıkıyönetim konusunda son derece duyarlı ve dikkatli olmak zorundadır" diyordu.

Ortayolcu küçük-burjuva gruplar ise şaşkın bir şekilde "sıkıyönetimin henüz nereye ve kimlere yöneleceği belli değil" diyerek propaganda yaptılar. Daha sonraları ise mücadelede tutarsız kaldılar. Bazı grupçuklar ise köşelerine çekildiler.

Proleter devrimci hareket ise ilanıyla birlikte sıkıyönetime karşı tavır aldı ve kitleleri protestolara çağırdı. Sıkıyönetimin 26 Aralık'ta ilanına karşın, proleter devrimci hareket 28 Aralık'ta çıkardığı Özel Sayı ile diktatörlüğün bu saldırısını tüm devrimcilere ve emekçilere açıkladı. Saldıraların püskürtülmesi, sıkıyönetim yasaklarının parçalanması ve mücadelenin üst boyutlara çıkarılması için mücadeleyi hızlandırdı.

Her türden revizyonist ve reformistin demagojisine karşın, gerçeklerin ortaya çıkması gecikmedi. Sıkıyönetim uygulamalarının başlamasıyla her şey apaçık olarak ortaya döküldü. Sıkıyönetim paşalarının bildirileri TRT ve gazetelerden eksik olmaz oldu. Yasaklar yasaklar üzerine geldi. Kitle örgütleri, YDGF, Dev-Genç vb. gençlik örgütleri kapatıldı. Her türlü toplantı ve gösteri yürüyüşü yasaklandı. Devrimci, demokrat, yurtsever basın susturulmak istendi ve üzerindeki baskılar yoğunlaştırıldı. Polis ve jandarmaya yeni katliamlar için silah kullanma izni verildi. Bütün bunlar henüz saldırıların başlangıcını oluşturuyordu. Saldırılar daha sonra da benzer şekilde devam etti.

İşçi grevlerine, direnişlerine saldırılarak her seferinde 100'er, 300-400'er hatta bazen 600-800'er işçi toplu olarak gözaltına alındı. Grevler izne bağlandı yani açıkçası sıkıyönetimce yasaklanmak istendi. Okullara daha çok polis-jandarma doldurularak, bazen devrimci öğrenciler, bazen ise öğrenci kitlesi toplu olarak gözaltına alındı. Yüzlerce işçi, köylü ve genç zindanlara dolduruldu. Kürt ulusu üzerindeki bas-

Devamı Sayfa 14'te

Sıkıyönetimin 1.Yılı ve YDGF

YDGF SUSMADI, SUSMAYACAK

Faşist diktatörlük, sıkıyönetimden önce de yurtsever devrimci gençliğe azgınca saldırdı. Dernekleri keyfi olarak kapattı, yöneticileri tutukladı, devrimci adını yasaklamaya çalıştı; gençliğe, devrimci mücadelesine kan ve terörle saldırdı, bastırmaya çalıştı.

Sıkıyönetimin ilanı ile faşist diktatörlüğün gençliğe ve gençlik örgütlerine saldırıları daha da yoğunlaştı. Sıkıyönetim bölgelerinde ise her türlü örgüt ve örgütsel çalışma tamamen yasaklandı. Gençlik örgütleri faşist yasaların, faşist diktatörlüğün resmi güçlerinin yanı sıra sivil faşistlerin de bombalı, silahlı saldırılarının hedefi oldu. Ve son olarak faşist saldırılar Türkiye halk gençliğinin merkezi kitle örgütü YDGF'nin kapatılmasına kadar vardı.

Sıkıyönetimin baskı ve terör döneminde de faşist diktatörlüğün her türlü saldırısına rağmen gençlik örgütleri kitleselleşti, yaygınlaştı, gençliğin örgütlenme faaliyeti ve örgütlü mücadelesi durdurulamadı.

Anti-faşist gençlik örgütlerinin sadece var olan yasal olanaklar ve sınırlar içinde mücadele eden örgütler değil, bu sınırları aşan ve zorlayan gençliğin devrim yolunda birleştiği mücadele örgütleri olduklarını vurguluyorduk. Faşist diktatörlüğün ufak saldırılarla kolayca yıkabileceği örgütler değil, ağır saldırı ve baskılar karşısında da varlığını ve mücadelesini sürdürmesi gerektiğini her zaman söyledik. Bugün gelinen yerde, karşı-devrimin bütün saldırılarına rağmen gençliğin örgütlülüğünü savunması ve sürdürmesi, Türkiye devrimci gençliğinin mücadele ve örgütlülüğünün geldiği yerin ve yenilmezliğinin açık bir kanıtıdır.

Faşist diktatörlük, sıkıyönetimin ilanıyla gençliğe ve gençlik örgütlerine bir taraftan azgınca kan ve terörle saldırırken, diğer yandan "demokratik sıkıyönetim" vb. gibi demagojilerle gençliği uyutmaya, mücadeleden alıkoymaya çalıştı. YDGF, proleter devrimci hareketin yakın yol göstericiliği ile faşist diktatörlüğün ekonomik ve siyasi saldırılarına ve sıkıyönetime karşı teslimiyet değil, mücadele yolunu seçti. Sıkıyönetimin ilan edildiği gün, ülkenin dört bir tarafında duvarlarda YDGF imzası ile "Sıkıyönetime Hayır" sloganları yazıyordu. Ve onbinlerce genç, YDGF'nin çağrısı ile sıkıyönetime karşı protesto eylemlerindeydiler.

Onlarca gençlik örgütü kapatılmış olmasına, yönetici ve üyelerine yönelen tutuklama, işkence ve teröre rağmen, YDGF örgütlü mücadelesini sürdürdü. YDGF'nin kapatılmasının gizlenmeye çalışılması, gazete ve radyolardan sansür edilmesi, faşist diktatörlüğün gençliğin örgütlü mücadelesinden ne derece korktuğunun göstergesidir. YDGF'nin kapatılmasına ülkenin dört bir tarafından gösterilen tepki, gençliğin örgütüne sahip çıkışı, Türkiye halk gençliğinin mücadele ve örgütlülüğünün seviyesini gösterecek güçtedir.

YDGF kapatıldı! Ama yurtsever devrimci gençlik mücadelesinde "YDGF susmayacak, sıkıyönetim sökmeyecek" şiarlarını gür sesi ile, işçi-köylü genci, öğrencisi ile, genç kızı, erkeği ile haykırıyor.

YDGF kapatıldı. Ama, yurtsever devrimci gençlik tüm il ve ilçelerde olduğu gibi kendisini yasal sınırlar içine hapsetmedi. Ülke düzeyinde de örgütlülüğünü ve mücadelesini sürdürdü ve yükseltti.

YDGF, "YDGF Açılsın", "YDGF susmayacak, sıkıyönetim sökmeyecek" eylemlerindeydi.

YDGF, 1 Mayıs işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününde 1 Mayıs alanlarındaydı.

YDGF, Anafartalar'da sokak çatışmasında, Adana'da barikatlardaydı.

YDGF, işçi-köylü gençliğin, liseli ve yükseköğrenim gençliğinin mücadelesindeydi.

YDGF, dünya devrimci gençliğinin mücadelesinde, onunla omuz omuzaydı.

Ve YDGF, faşist diktatörlüğün her türlü saldırısına rağmen, örgütlü mücadelesini sürdürüyor. Örgütünü sağlamlaştırarak, örgütsüz alanları örgütleyerek ve çalışma tarzını düzelterek yine mücadele alanlarında.

YDGF, bugün daha da güçlüdür. Taşıdığı devrimci mücadele potansiyeli, mücadeleyi daha da ileri götürecek güçtedir.

Tüm işçi-köylü-öğrenci gençlik, faşist diktatörlüğe karşı mücadelede devrim yolunda YDGF'de birleşelim; faşist diktatörlüğe, onun yeni saldırılarına ve sıkıyönetime karşı mücadeleyi yükseltelim.

YDGF

MARAŞ KATLİAMININ HESABINI SORACAĞIZ!

Kahramanmaraş, bundan bir yıl önce faşist diktatörlüğün cinayet yuvaları MHP ÜGD, MİT, Kontr-gerilla tarafından yakılıp yıkıldı. Büyük-küçük, kadın-erkek demeden yüzlerce insan hunharca katledildi. Onun birkaç katı ise yaralandı.

Katliam, 21 Aralık günü faşistlerce kurşuna dizilerek katledilen iki öğretmenin 22 Aralık günkü cenaze törenine yapılan saldırıyla başladı. Dört gün dört gece süren katliam boyunca faşist katiller çok sayıda insanı vahşi işkencelerle öldürdüler. Daha doğmamış ana karnındaki bebeleri bile katlettiler. Çocukları duvarlara civileyerek, bacaklarından ayırarak katlettiler. Kadın ve kızlara tecavüz ettiler, kadın ve kızların göğüslerini kestiler.

MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla gibi cinayet yuvaları bu katliamı gerçekleştirirken, onların en büyük yardımcıları diktatörlüğün polis ve ordusuydu. Polis-jandarma, kendilerini korumak için faşist katillere karşı direnen emekçilere ve devrimcilere azgınca saldırırken, insan doğrayan faşist katillere el sürmedi. Dört gün dört gece süren katliamı yalnızca seyretti. Bu yetmiyormuş gibi, bir de polis arabalarıyla faşist katillere silah, dinamit vs. dağıtıldı. Bir yanda polis arabalarıyla faşist canilere silah dağıtılırken, diğer yanda bütün aile fertlerini katleden faşist katillere karşı direnen 15-16 yaşlarındaki genci ise bir teğmenin komutasındaki bir birliğin makinalı tüfekleri susturdu. Bu, katliamda MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerillanın en büyük yardımcısının polis-jandarma olduğunu kanıtlayan nice örnekten sadece biridir. Maraş katliamını düzenleyen diktatörlüğün cinayet yuvası MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilladır.

Maraş katliamı, işçi sınıfının, emekçi halkın ve gençliğin geniş tepkisine yol açtı. Onlar, katliamı protesto ederek, katliamı düzenleyen MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilladan hesap sorulmasını istediler. Bu, ülke düzeyinde geniş kitlelerin bir talebi, bir isteği oldu. Bunun karşısında diktatörlük ve sıkıyönetim bir mahkeme kurmak zorunda kaldı. Ancak kurulan bu mahkeme, başından itibaren katliamın gerçek sorumlularını gizlemeye çalıştı. Suçlular apaçıkken, sıkıyönetim hayali "suçlular" aramaya koyuldu. Katliamda en önde görev alan faşist katilleri bir bir serbest bıraktı. Maraş ÜGD Başkanı Mehmet Leblebici, Maraş Pol-Bir Başkanı Muhammet Demirbaş bırakılan bu katiller arasında yer almaktadır. Buna karşın bugün suçlu diye sıradan birçok insan, emekçiler ve devrimciler mahkemeye çıkarılmaktadır. Açıkça görülüyor ki, Maraş katliamının hesabını soracak güç asla sıkıyönetim mahkemesi değildir.

Bugün Maraş katliamının hesabının sorulması, MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerillanın dağıtılması yine en geniş kitlelerin talebidir. Yine onlar MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerillanın dağıtılmasını istiyor. Bu, emekçi ve gençlik kitlelerinin devrimci mücadelesiyle olacaktır. Maraş katliamının hesabını er geç soracağız.

Maraş katliamı sırasında faşistlerce katledilen devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici tüm devrim şehitlerini katledilişlerinin 1. yılında anıyoruz.

1.Yılında Sıkıyönetimi ve Maraş katliamını protesto edelim!

21–25 Aralık tarihleri arası, diktatörlüğün cinayet yuvalarının Maraş'ı kana buladığı günlerdir.

26 Aralık ise egemen sınıfların ve onların hizmetçisi reformist CHP hükümetinin Maraş katliamını bahane ederek 13 ilde sıkıyönetim ilan ettiği gündür.

Bunların üzerinden bir yıl geçti. Diktatörlük ve onun paslı silahı sıkıyönetim, katliamın gerçek sorumlularını koruyor ve kolluyor. Kitlelerin Maraş katliamının hesabı sorulsun, MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla dağıtılsın talebini "mahkeme suçluları arıyor ve hesap soracak" şeklinde küllendirmeye çalışıyor.

Diğer yanda Maraş katliamını düzenleyen güçlere karşı bahanesiyle ilan edildiği propaganda edilen sıkıyönetim, bir yıllık uygulamanın da ortaya koyduğu gibi faşistlere, MHP'lilere karşı değil, halka ve gençliğe karşı ilan edilmiştir. Sıkıyönetimin faşistlere ve MHP'lilere karşı ilan edilebileceği bir yalandır. Sıkıyönetim halka ve gençliğe karşı azgın bir saldırıdır.

Bütün bu saldırılarla mücadelemizi durduramadıkları için, egemen sınıflar şimdi yeni saldırılarını faşist AP hükümeti eliyle uygulamaya çalışıyorlar. Bize yönelik yeni saldırılar planlıyorlar.

Sıkıyönetimin, Maraş katliamının 1. yılında sıkıyönetimi ve Maraş katliamını protesto etmek, Maraş katliamının hesabı sorulsun, MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla dağıtılsın talebini haykırmak için mücadeleyi yükseltelim. Diktatörlüğün, sıkıyönetimin ve faşist hükümetin yeni saldırılarına karşı mücadele bayrağını yükseltelim.

DOĞUMUNUN 100. YILINDA

Stalin'i savunalım, ondan öğrenelim

21 Aralık 1979 dünya halkları ve gençliğinin büyük önderi, Marksizm-Leninizmin sarsılmaz savunucusu ve geliştiricisi J.V.Stalin yoldaşın doğumunun 100.yıldönümüdür.

1979 yılını Marksist-Leninist partiler STALİN YILI olarak ilan ettiler. Uluslararası Komünist Hareketin bu kararı günümüzde özel bir öneme ve anlama sahipti.

Stalin'i savunmak Marksizm-Leninizmi proleter enternasyonalizmini, devrimi ve sosyalizmi, proletarya diktatörlüğünü savunmakla eş anlamlıdır. Stalin adı, O'nun ölümsüz öğretileri ve pratiğiyle dünya proletaryası ve halklarının devrim ve sosyalizm mücadelesine silinmez bir biçimde kazılmıştır. Devrime, sosyalizme, proletarya diktatörlüğüne, Marksizm-Leninizme saldırmak isteyen ve saldıran her türden gerici Stalin adına azgınca saldırmaktadır. Stalin adına saldırmak devrim ve sosyalizme, Marksizm-Leninizme saldırmaktır. Nasıl ki, gericiliğin hiçbir saldırısı ve demagojisi yüce devrim ve sosyalizm davasını, Marksizm-Leninizmi karartamamış, lekeleyememişse, nasıl ki Marksizm-Leninizm her zaman muzaffer olmuşsa, Stalin adı da öyle lekelenememiştir. Onun adı dünya işçi sınıfı, halkları ve gençliğinin kalbinde parlamaya devam etmiştir, edecektir. Onun ölümsüz öğretileri ve devrimci pratiği, çelikten komünist kişiliği her zaman yolumuzu aydınlatmaya, ilham kaynagımız olmaya devam edecektir. Hiçbir gericinin gücü Stalin adını lekelemeye yetmeyecektir.

STALİN Marksizm-Leninizmin büyük bir teorisyenidir. O, her türlü gericiliğe ve Marksizm dışı akıma karşı Marksizm-Leninizmin kararlı ve sarsılmaz savunucusu olmuştur. Her renkten oportünizmin ve revizyonizmin amansız düşmanı olmuştur. O Marksizm-Leninizmi kararlı bir şekilde savunmakla kalmamış, onu geliştirmiştir de. Onun eserleri Marksizm-Leninizmin özlü ifadeleridir. Dünya işçi sınıfı, Komünistleri ve devrimcilerin elinde güçlü bir silahtır. O teorik alanda da her türden gerici akıma karşı mücadele etti. Anarşizmi, Troçkizmi Buharinciliği, Titocu revizyonizmi eserlerinde teşhir etti, yüzlerini açığa çıkardı. O büyük dehası, engin Marksizm bilgisi ve pratiğiyle yüce Marks, Engels ve Lenin'in yanısıra Marksizm-Leninizmin bir ustasıdır. Stalin her zaman Lenin'in yakın bir çalışma arkadaşı, sadık bir öğrencisi ve izleyicisi oldu. Lenin'in eserlerini devam ettirdi ve geliştirdi.

STALİN büyük bir proleter enternasyonalistidir. O her zaman emperyalizme, gericiliğe ve her türden şovenizme karşı proleter enternasyonalizmini savundu. O yalnızca Sovyet devriminin sorunlarıyla ilgilenmedi. Bütün dünyadaki devrim mücadeleleriyle ilgilendi. Onlara yol gösterdi, onların en yakın destekleyicisi oldu. Stalin Lenin'le birlikte Komünist Enternasyonal'in kurulmasına ve gelişmesine önderlik etti. Dünya Komünist hareketinin birliğini savundu ve geliştirdi. Onu bölmeye tasfiye etmeye, arkadan hançerlemeye çalışan Titocu revizyonizmin yüzünü açığa çıkardı, tecrit etti ve dünya komünist hareketinin birliğini korudu. O Lenin'in ölümünden sonra Komünist Enternasyonal'in çalışmalarına önderlik etti. Buradan dünya komünist partilerinin ve devrim mücadelelerinin sorunlarına çözümler araştırdı, onlara yardımcı oldu, önderlik etti. O, II.Dünya Savaşı sırasında emperyalizme, savaşa ve faşizme karşı mücadeleye önderlik ederek, dünya halkarının ve devriminin çıkarlarını savunarak ve önde tutarak büyük yurtsever savaşa bizzat önderlik ederek ve zaferle sonuçlandırarak gerçek bir proleter enternasyonalisti olduğunu bir kez daha kanıtladı.

STALİN devrimin ve sosyalizmin kararlı bir savunucusudur. O bütün enerjisini devrim davasına adamıştı. O'nun eserleri ve pratiği bunun en açık ifadesidir. O bütün eserleriyle devrim davasını savunmuş, onun çıkarlarını savunmuş, sorunlarına çözümler getirmiştir. O eserleriyle şunları somut bir şekilde ortaya koyarak devrim mücadelesini savunmuştur: İlk olarak o, işçi sınıfı ve emekçi halkların gerçek kurtuluşu için devrimden başka bir yol olmadığını, devrimin günümüzün ekonomik ve sosyal koşullarında bir zorunluluk olduğunu kararlılıkla savundu. İkinci olarak, çağımızın emperyalizmin çöküş ve proleter devrimleri çağı olduğunu ortaya koyarak devrimin gerçekleştirilmesinin şartları olduğunu savundu. Dünya proletaryası ve halklarını devrim ve sosyalizm mücadelesine atılmaya çağırdı, onlara gerçek kurtuluşun yolunu gösterdi. Stalin devrimi gerçekleştirmenin yolunu ancak şiddete dayanan devrimle mümkün olduğunu kararlılıkla savundu. Devrimin korunup geliştirilmesinin, sosyalizm yolunda ilerlemenin ancak proletarya diktatörlüğü altında mümkün olduğunu savundu. Stalin yoldaş pratiğiyle de devrim ve sosyalizmin kararlı bir savunucusu oldu. Stalin yoldaşın Sovyet devriminin gerçekleştirilmesinde çok büyük katkıları olmuştur. O daha sonra Lenin ile birlikte sosyalizmin inşası ve proletarya diktatörlüğünün sağlamlaştırılmasına önderlik etti. Lenin'in ölümünden sonra onun mirasını kararlılıkla sürdürdü. Kısa süre içersinde sosyalist ekonominin inşası yolunda büyük başarılar kazanıldı. Proletarya diktatörlüğü güçlendirildi.

Işte tüm bu nedenlerle, her türden gerici Stalin adına azgınca saldırmıştır. Devrime saldırmaya kalkışan her akım Stalin'e saldırmıştır. Çünkü hepsi de devrime saldırmaya kalkıştıklarında karşılarında çelikten kişiliğiyle Stalin'i bulmuşlardır.

Kapitalizm içinde çözümler aramayı vazeden, devrimi yasaklayan Titocu, Kruşçevci, Maocu, Euro-Komünist her türden revizyonist ve reformist karşılarında devrimin zorunluluğunu savunan Stalin'i bulmuşlardır. Yine "Barışçı geçiş", "Kapitalist olmayan yoldan gelişme" "Yeni uluslararası ekonomik düzen" teraneleriyle dünya proletaryası ve halklarının yolunu karartmaya çalışan her türden revizyonist karşılarında şiddete dayanan devrim tezini savunan Stalin'i bulmuşlardır. "Halkın Devleti", "Yüz çiçek açsın" gibi zehirli teorilerle proletarya diktatörlüğüne karşı çıkanlar yine karşılarında çelikten iradesi ile amansız bir Stalin bulmuşlardır. "İki çizgi mücadelesi" vb. teorilerle proletarya partisini tasfiyeye yönelen bütün revizyonistler. karşılarında işçi sınıfı partisinin demir disiplininin çelikten irade birliğinin kararlı savunucusu Stalin yoldaşı bulmuşlardır.

İşte bu yüzden devrime saldıran ner gerici akım Stalin'e de saldırmıştır. "Gaddarlıkla" suçlayarak, sözde "hatalarından" bahsederek, sözde "kişinin putlaştırılmasına" karşı çıkarak Onu karalamaya, lekelemeye, gözden düşürmeye çabalamıştır.

İşte bu yüzden Stalin'i savunmak devrimi savunmaktır. Devrimi savunmak Stalin'i savunmayı gerektirir. İşte bu yüzden Stalin'i savunmak "bir ilke sorunudur".

Uluslararası Komünist Hareketin bu yılı STALIN YILI olarak ilan etmesinin günümüzde ayrı özel bir anlamı ve önemi de vardır. Bugün Uluslararası Komünist Hareket ve gerçek Komünist Partiler emperyalizme, gericiliğe, Kruşçevci, Titocu, Avrupa Komünisti, Maocu her türden revizyonizme karşı mücadele içinde hızlı bir gelişme ve atılım içindedir. Maocu revizyonizme ve karşı devrimci "Üç Dünya Teorisi"ne karşı açılan mücadele dünya Marksist-Leninist Hareketini daha da geliştirdi güçlendirdi. Bugün Marksist-Leninist Hareket bütün dünyada büyüyor güçleniyor. Komünist Partiler ailesine yeni yeni genç partiler katılıyor. Uluslararası Komünist Hareket içinde birlik ve yakınlaşma giderek daha da güçleniyor. Maocu revizyonizm geçmişte sürekli Stalin'e karşı güvensizlik yaymış ve öte yandan da Uluslararası Komünist Hareketin birliğini engellemeye çalışmıştır. Bugün Maocu revizyonizme her alanda savaş açan Uluslararası Marksist-Leninist Hareket Stalin'in eserlerine sarılıyor ve Maocu revizyonizmi yere çalmak için Stalin'in öğretilerini savunuyor. Maocu revizyonizmin her türlü zararlı etkisine karşı savaş sürdürürken uluslararası planda birlik yolunda da ilerliyor. Günümüz koşullarında bu nedenle Stalin'i savunmanın özel bir önemi vardır.

Öte yandan bugün emperyalist-kapitalist sistem tarihinin en ağır bunalımlarından birini yaşıyor. Dünyanın her yerinde emekçi kitleler devrime yöneliyor. kurtuluş için mücadeleye atılıyorlar. Devrim her zamankinden daha fazla gündemde. Bu koşullarda güçlü Marksist-Leninist partilerin önemi, Marksizm-Leninizme sarılmanın önemi daha yakıcı bir şekilde beliriyor. Marksist-Leninist partiler kitleler içinde hızla kök salıyorlar. İşte bu koşullar Stalin'e sarılmanın, O'ndan öğrenmenin önemini daha da artırıyor. Bu nedenle de 1979'u Stalin Yılı olarak ilan etmenin özel bir önemi vardır.

Stalin'i savunmak dünya gençliği açısından da önemlidir. Stalin'den öğrenmek gerçek kurtuluşu için mücadele eden gençlik için de büyük önem taşımaktadır.

Stalin gençliğin büyük bir dostudur. Her zaman onun çıkarlarını ve özlemlerini savunmuştur. Onun özlemlerinin ifadesi olan sosyalizmin inşasına önderlik itmiştir. Gençliğe kurtuluşunun yolunu göstermiştir. Ona Marksist-Leninist partilerin etrafında birleşmeyi öğütlemiştir. Stalin gençliğin mücadelesinin güçlenmesi için, gençliğin uluslararası birliğini ve dayanışmasını gerçekleştirmek için çaba harcamıştır. Stalin Komünist Gençlik Enternasyonali'nin kurulmasına önderlik etmiştir. Bu yüzden, Stalin'i savunmak ve ondan öğrenmek gençliğin de görevidir.

Stalin'in devrimci kişiliği gençliğe örnek olmalıdır. Stalin çelikten iradesi, devrime bağlılığı, çalışkanlığı, fedakarlığı, cesareti ile teori ve pratiği birleştirmedeki ustalığı, örgütleyiciliği ile gençliğin ilham kaynağıdır. Gençliğin Stalin'in devrimci kişiliğinden de öğreneceği çok şey vardır.

Gençlik Stalin'i savunmalı, onun eserlerini incelemeli, kavramalı ve kendine rehber almalıdır. Onun pratiğinden öğrenmelidir. Stalin'i her türden devrim düşmanına karşı savunmalıdır.

Stalin'i savunmak yalnızca Komünist gençliğin bir görevi değildir. Devrmici demokrat gençlik de Stalin'i savunmalıdır. Çünkü Stalin devrimin kararlı savunucusu, tüm devrimcilerin en yakın dostudur. Devrime saldıranlar Stalin'e de saldırmaktadır. Devrimi savunmak isteyen gençlik Stalin'i de savunmak zorundadır.

En başta Komünist Gençlik olmak üzere tüm gençlik Stalin Yılı kutlamaları için ileri atılmalıdır. Stalin'in 100.Doğum yıldönümü kutlamalarının en iyi gerçekleştirilmesi için çalışmalıdır. Stalin'in eserlerinin, öğretisinin geniş gençlik yığınları içinde yaygınlaşması için çalışmalıdır. Stalin'in öğretisinden ve pratiğinden en iyi bir şekilde öğrenmek için çalışmalıdır.

Sosyal faşistler : polis-jandarmanın yardımcıları

Sosyal-faşistler her alanda yaptıklarını liselerde de yapmaya çalışıyorlar. Polis,jandarma ve faşist milislerin saldırılarını tamamlamaya çalışıyorlar. Aşağıda bunu bir kez daha kanıtlayan bazı olayları yayınlıyoruz:

GAZİANTEP ATATÜRK LİSESİ

Okulun açılmasıyla Halkın Kurtuluşu taraftarı öğrenciler, liseye yönelik saldırılara karşı mücadele ettiler ve Dev Yol taraftarlarıyla ittifak yaptılar. Faşist milisler sürekli öğrencilere gözdağı vermeye çalıştı. Geçtiğimiz günlerde polis-jandarmayla birlikte mücadeleye omuz vermeye gelen proleter devrimci işçilere ve Dev-Yol taraftarlarına saldırıp 4 devrimciyi yaraladılar. Bir yanda bunlar olurken, diğer yanda İGD'li sosyal-faşistlerle faşistler kol kola idiler. AP hükümetinin kurulmasıyla kayıtlarını alıp kaçtılar. Okul kitlesi İGD'li beslemeleri çok daha iyi tanıdı. Öğretmen ve öğrencilerden tamamen tecrit oldular.

BURSA

Bursa'da bir yanda MHP—ÜGD'li faşistler, devrimci öğrencileri ihbar ederken, diğer yanda ise İGD'li sosyal-faşistler ihbar etmektedirler. Geçtiğimiz günlerde BLB başkanını polise ihbar ederek tutuklattırdılar. Polis bir silahı, işkenceyle BLB başkanına yüklemeye çalışırken, İGD'li bir sosyal-faşist "üzerinde görmedim ama bu silah mutlaka onundur" diyerek, ifade verdi. İGD'li sosyal-faşistlerin Bursa'daki ihbarcılığı yeni değildir. Geçen yıl da 7 BLB üyesini "gizli örgüt üyesi" diye polise ihbar etmişlerdi.

BUCA LİSESİ

Okul idaresi esas olarak TKP'li öğretmenlerin elindedir. Okulun açıldığı günlerde mücadeleyi engelleyeceklerini ilan ettiler. Nitekim okulda yapılan bir forumu bahane ederek, 2'si İz. LB üyesi olan 3 öğrenciyi disiplin kuruluna verdiler. Öğrencilerden 2'sine uzaklaştırma cezası verilirken, 1 İz.LB üyesine okuldan atma cezası verdiler. Öğrenciler sessiz kalmayarak bunu protesto ettiler. Sosyal-faşistler iyice teşhir edildi. Bunun üzerine saldırganlaşan sosyal-faşist bir öğretmen bir İz.LB üyesini dövmeye kalkınca daha da teşhir oldu. Daha sonra forum ve boykot yapılması üzerine öğrencileri polise ihbar ettiler.

BALIKESİR SANAT OKULU

Okul koridorunda devrimci öğrencilere saldıran faşist milisler bir D.Yo' taraftarını yaraladılar. BLB üyesi öğrenciler bu saldırıyı püskürttüler. Okul idaresini elinde tutan sosyal-faşist idareciler ise biri yaralanan ve diğeri ise BLB üyesi olan iki öğrenciye 3'er gün uzaklaştırma cezası verdi. BLB Yönetim Kurulundaki bir öğrenciyi ise tasdikname ile okuldan uzaklaştırdılar. Bu saldırı bütün Balıkesir liselerinde BLB önderliğinde yapılan sınıf konuşmaları, forum ve gösterilerle protesto edildi. Protestolar Balıkesir Lisesi, Ticaret Lisesi, Cumhuriyet Lisesi, Koray Lisesi vb. okullarda yapıldı. D.Yol uzlaşıcı davranarak bu saldırılara sessiz kaldı.

İSTANBUL—FERİKÖY LİSESİ

İGD'li beslemeler dışarıdan getirttikleri beslemelerle öğrencilere saldırıyorlardı. 15 Kasım günü yine dışarıdan getirttikleri 50—60 kişilik bir grupla öğrencilere saldırdılar. Başta İLB üyeleri olmak üzere okul öğrencileri bu saldırıları püskürttüler. Sosyal-faşistler ikinci gün yine saldırmaya çalıştılarsa da bunu başaramadılar. İkinci gün Kurtuluş ve D.Sol taraftarı öğrenciler İLB üyesi öğrencilerle birliktiler.

ANKARA—YENİŞEHİR SAĞLIK

MHP—ÜGD'li faşistler defalarca polisin gözü önünde öğrencilere saldırdılar. Polisler her seferinde öğrencileri copluyor. İGD'li ve SGB'li sosyal-faşistler ise "polis yerine okula jandarma gelsin" diyorlar. MHP—ÜGD'li faşistler İGD, SGB ve Apocularla iyi geçinmeye çalışıyorlar.

İZMİR

28 Kasım günü İzmir Montrö Meydanında, başını Hüseyin Atılgan adlı bir provokatörün çektiği İGD'li sosyal-faşistler, bir İz.LB yöneticisine saldırdılar. İGD'li katiller bir arabayla olay yerinden kaçtılar.

Faşizmin yoğunlaşan saldırılarını püskürtmek için gençliğin birleşik eylemini yükseltelim

Faşist diktatörlük sivil, resmi, güçleri ve sıkıyönetim aracılığıyla devrimci mücadeleye azgınca saldırıyor. Gençlik üzerindeki terörünü baskısını yoğunlaştırmaya çalışıyor. Yeni faşist hükümet saldırıları daha da azgınlaştırmanın planlarını yapıyor.

Son günlerde gençliğe yönelen saldırıların iyice azgınlaşmasının iki örneğini yaşadık. Sıkıyönetim güçleri İTÜ'de forum yapan öğrencileri engellemeye çalışarak azgınca saldırdı. Yüzlerce öğrenciyi gözaltına aldı, işkence etti. Diğer olay ise Adana'da yaşandı. Sıkıyönetim güçleri, tutuklanan arkadaşlarının serbest bırakılması için direnen Meslek Lisesi öğrencilerine azgınca saldırdı. Okullara tıpkı işgal kuvvetleri gibi azgınca saldıran askeri birlikler öğrencileri canice kurşun yağmuruna tutmuşlar, öğrenciler üzerine gaz bombası atmışlardır. Bu alçakça saldırının sonunda iki öğrenci şehit oldu.

Bu olaylar diktatörlüğün gençliğin mücadelesini ezmek için en azgın ve kanlı saldırılara girişmekten geri durmadığını ve bunu giderek daha da azgınlaştırmaya çalıştığını gösteriyor. Diktatörlük en başta devrimci mücadelenin yüksek olduğu birimlere en azgın terörü uygulayarak mücadeleyi ezmeye çalışmaktadır. Bu birimlerdeki mücadeleyi boğmaya çalışmakta, böylece bir bütün olarak gençliğin mücadelesini bastırmaya çalışıyor.

Bu saldırıyı geri püskürtmeliyiz. Ama olaylar şu gerçeği bir kere daha ortaya koyuyor. Faşist diktatörlüğün saldırı ve terörüne karşı tek tek birimlerde verilmekte olan direniş ne kadar yiğit, militan ve güçlü olursa olsun faşizmin saldırısını püskürtmekte giderek daha da yetersiz kalmaktadır. Bu saldırıları püskürtmenin yoli saldırıların karşısına bütün birimlerde birlikte yükselen ve birbirini destekleyen kitlelerin örgütlü birleşik direnişini dikmektir. Geniş kitlelerin bileşik mücadelesini geliştirmek yükseltmektir. Giderek gelişen, yaygınlaşan birleşik eylemlerle daha büyük ve genel direnişlere, genel greve hazırlanmaktır. Faşizmin saldırılarını geri püskürtecek ve yeni mevziler kazanmamızı sağlayacak olan genel grev ancak böyle hazırlanabilir.

Tek tek birimlere karşı saldırılarda, buna karşı direnişi yaygınlaştıralım. Saldırılara birçok birimin ortak, birleşik direnişiyle cevap verelim. Dayanışma eylemlerini ortak birleşik eylemleri güçlendirelim, yaygınlaştıralım. Faşizmin saldırıları karşısında sessiz kalmayalım, direnişi yükseltelim.

Faşizmin saldırıları karşısında birimlerin ortak birleşik direnişini geliştirmek ve güçlendirmek için gençliğin her kesiminde ve her yerde siyesi teşhir ve propagandayı sürekli ayakta tutalım. Propagandamızı sürekli güçlendirelim. Öğrütlenme faaliyetine hız verelim. Geniş kitlelerin birleştirilmesine ve mücadeleye seferber edilmesine büyük katkısı olacak olan devrimci gençlik grupları arasında birliği geliştirme doğrultusunda çabaları güçlendirelim. Gençlik saflarında revizyonizmin, reformizmin ve maceracılığın bölücü, bozguncu, yıkıcı faaliyetlerine karşı uyanıklılığı artıralım, bunları tecrit edelim. Gençlik saflarında pasifizme, eylemsizlğe izin vermeyelim, militan kitle mücadelesini yükseltelim.

ZAMLARA HAYIR !

Yeni zam furyası başladı

Faşist Demirel hükümeti zam furyasını başlattı. Halkın en temel ihtiyaç maddelerinden biri olan yağa % 100 oranında zam yapıldı. Çimentoya yapılan zam ise % 75 oranında. Bu zamlar, yeni bir zam furyasının başlangıcı oldu. Halkın en temel ihtiyaç maddelerine yapılacak diğer zamlar kapıda bekliyor.

Komprador kan emiciler, zamlardan sonra sevinçle ellerini ovuşturuyorlar. Stoklarını piyasaya sürerek vurgunlarını artırdılar. Ülkemizde bulunan IMF heyeti zamları sevinçle karşılayarak, zamlara devam edilsin, ücretler dondurulsun, taban fiyatları düşürülsün vb. direktiflerini tekrar ediyor. Yeni zamlar, işçi sınıfı, emekçi halkın sofrasından bir dilimi daha çaldı. Gençliği daha da açlığa ve sefalete itti.

Komprador-feodal düzen için yeni zamlardan kaçış yoktur. Buhran derinleşmekte ve buhranın faturasının halka kesilmesinin bir parçası olarak yeni zamlar zorunludur. Zam furyası devam edecektir. Faşist Demirel bunu açıkça ilan etmektedir.

Bu zam furyasına dur diyecek yalnızca işçi sınıfı, emekçi halk ve gençliğin birleşik gücüdür, ortak mücadelesidir. Zamları geri aldırtan Polonya, Mısır, Peru halklarının mücadeleleri bu konuda en iyi örnektir. Zamlar ancak işçi sınıfı ve emekçi halkın mücadelesiyle geri aldırtılabilecektir.

İşçi sınıfı ve halkın önünde zamların geri alınması, hayat pahalılığına, işsizliğe, faşist katliamlara ve sıkıyönetim saldırılarına son verilmesi, kazanılmış hakların gasbedilmemesi ve yeni haklar kazanılması, faşist Demirel hükümeti eliyle dayatılan yeni ekonomik ve siyasi saldırıların püskürtülmesi için birleşik mücadeleden başka yol yoktur Bugün bunun yolu tüm çalışanların GENEL GREVİ'dir. İşte bunun için işçi sınıfı, emekçi halk ve gençlik genel greve hazırlanmalıdır.

Yeni zamlar da püskürtülecektir!

Faşist katillerden hesap soracağız

TURGUT YAMUKTU, FAŞİST ÇETELERCE KATLEDİLDİ

Adıyaman liseli gençliğinin önderi Turgut Yamuktu yoldaş, okuldan çıkıp evine giderken katledildi.

Ertesi gün cenaze törenine katılmak isteyen halka polis ve jandarma saldırmış, ancak halkın Turgut Yamuktu yoldaşa cenaze töreni yapmasına engel olamamıştır.

Turgut Yamuktu'nun katledilmesi Adıyaman Lisesi, Ticaret Lisesi ve diğer okullarda protesto edilmiştir.

Cenaze töreninde halka saldıran polis ve jandarma Turgut Yamuktu'nun katillerinin Zeynel Kıymaz ve Şahin Şenel adlı faşistler olduğunu bildiği halde parmağını bile oynatmamaktadır.

BURSA SUNAY KURTOĞLU'NUN CENAZE TÖRENİ

Bursa'da MHP'li faşistler tarafından yaralan, kaldırıldığı hastanede ölen 12 yaşındaki Sunay Kurdoğlu'nun cenaze töreni D.Yol, Kurtuluş ve Halkın Kurtuuşu tarafından ortak bir eylemle antifaşist gösteri haline dönüştürülmüştür.

Polis, mezarlıkta kitleye saldırmak, Dev-Yol, Kurtuluş ve YDGF'lileri bölmek için üç grubun arasına girmeye çalışmış, ancak bu üç grubun ortak tavrı karşısında başarısızlığa uğramıştır.

Gösteri, ortak devrim andı içilmesiyle son bulmuştur.

İGD, Apocu vb. gibi çetelere karşı tutum

İGD ve Apocular gibi faşist çeteler, tıpkı MHP–ÜGD çetesinin izlediği yolu izleyerek öteden beri halka devrimcilere ve özellikle proleter devrimcilere saldırılar yöneltiyorlar. Onlar şimdiden sonu ölümle biten onlarca saldırının failidirler. Doğrudan saldırılarda bulunuyorlar, ihbarcılık yapıyor, polis ve jandarmayla koordineli saldırılarda yer alıyor, provokasyonlar tezgahlıyorlar.

İGD ve benzeri cinayet ve karşıdevrim yuvalarının MHP–ÜGD çetesinden tek farkı, sosyalizm maskesi kullanıyor ve kitleleri bu yolla aldatmaya ve yüzlerini gizlemeye çalışıyor olmalarındandır. Bu çeteler, MHP'li faşistlerin yaptıklarının aynısını sözde "sosyalizm" lafını kullanarak yapıyorlar.

İGD ve Apocu gibi çetelerin faşist çeteler olduklarından hiç kuşku duyulamaz. Onlar, MHP gibi komprador burjuvazi ve toprak ağalarına dayanıyor, onların düzeninin ve faşist-feodal diktatörlüklerinin devamını savunuyorlar. Onlar, kitleleri yalnızca aldatıp uyutarak mevcut düzene ve diktatörlüğe bağlamaya çalışmakla yetinmiyorlar. Aldatma ve pasifize etme politikasının yanı sıra kitleleri, onların devrimci-demokratik ve ekonomik mesleki taleplerini doğrudan saldırı hedefi seçmişlerdir. Kitlelere ve devrimcilere saldırıyor, demokrasi mücadelesini bastırıp ezmeye çalışıyor; faşist diktatörlüğün yürüttüğü faşist saldırı ve terör kampanyasına katılıyorlar. Onlar, diğer resmi faşist çetelerle birlikte diktatörlüğün vurucu güçlerini oluşturuyorlar. Yürüttükleri saldırılar, faşist saldırıların bir parçası, kendileri faşist diktatörlüğün saldırı araçlarıdır. Bu çeteler mevcut düzene ve faşist diktatörlüğe dayanarak hayat buluyor ve ayakta durabiliyorlar. Güçlerinin yetmediği yerlere polis ve ordu birlikleriyle birlikte saldırmaları bunun bir kanıtıysa, kitlelerin genel ve acil taleplerí karşısındaki tutumları ve her yolu kullanarak kitle mücadelesini saptırıp, bastırmaya çalışmaları bunun diğer bir kanıtıdır.

Öyleyse İGD gibi faşist çetelerle nasıl mücadele edilmelidir?

Bu saldırgan çetelere karşı mücadele, ancak, faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyle birleştirilir ve bu mücadelenin bir parçası ve yönü olarak kavranır ve yürütülürse, başarıyla gelişebilir. İGD gibi çetelerin de sosyal dayanağını teşkil eden komprador burjuvazi ve toprak ağalarına, onların faşist-feodal diktatörlüğüne karşı mücadeleden koparılan bir mücadeleyle tek tek faşist grup ve siyasi hareketlere karşı başarı mümkün değildir. Böyle bir mücadele, aynı zamanda, hakim sınıflara ve faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin de zaafa uğramasına yol açar. Faşizme karşı mücadeleyi tek tek faşist siyasi hareketlere örneğin MHP'ye karşı mücadeleye, onlarla düelloya indirgemek ne kadar yanlışsa, yalnızca İGD gibi faşist gruplara karşı yürütülecek bir mücadeleyle bu grupların yok edilebileceğini, halka ve devrime zararsız hale getirilebileceğini ve geriletilebileceğini sanmak da o kadar yanlıştır.

İGD gibi faşist çeteler, faşist diktatörlüğe karşı yürütülen mücadelenin doğrudan hedefidirler, bu tür faşist çetelere karşı yöneltilen tüm mücadele, faşist diktatörlüğe karşı yürütülen genel demokrasi mücadelesinin özel bir yönü olmalıdır. Faşist diktatörlük, kitle mücadelesiyle geriletilmeden, İGD ve Apocu türünden faşist çetelerin fonksiyonlarını göremez hale getirilmeleri, mahalle, fabrika, üniversite vb. yerlerden temizlenmeleri gerçekleşemez. Bu çetelere karşı ancak kitlevi karakterde bir mücadele başarı sağlayabilir. Ve onların çeşitli alanlardan temizlenmeleri ancak anti-faşist kitle mücadelesinin gelişmesi temelinde mümkün olabilir.

En başta ve her şeyden önce yapılması gereken kitlelerin genel ve acil taleplerine sahip çıkmak ve tüm mücadeleyi komprador-feodal düzene ve faşist diktatörlüğe karşı yöneltmektir. İGD ve Apocu gibi çeteler bu mücadelenin can düşmanıdırlar. Çünkü bu mücadele onların sosyal temellerine ve bir aracı oldukları diktatörlüğe vurmakta, faşist siyasi hareketler olarak onları köklerinden sarsmaktadır. Onların her yol ve araca başvurarak bu mücadeleyi engellemeye ve bastırmaya çalışmaları bundandır. Ama işte tam da bundan dolayı, onları yok edecek ve başarısı garantilenmiş olan mücadele budur. Ve aksi takdirde diktatörlüğün resmi güçleriyle işbirliği halinde çeşitli yerlere saldıran ve buralarda hakimiyet kurmaya çalışan bu tür çeteler tesirsiz hale getirilemez. Hedef, hakim sınıfların düzeninin devrilmesi ve faşist diktatörlüğün yıkılmasıdır. ve ancak bu olabilir. Ve ancak polisiyle, ordusuyla faşist diktatörlüğü hedefleyen kitle mücadelesi özel olarak İGD ve benzeri faşist hareketlere karşı da sağlam kazançlar sağlayabilir.

Öyleyse kitleler faşist diktatörlüğe karşı mücadeleye seferber edilmeli, genel olarak demokrasi mücadelesi örgütlenmeli, ve yükseltilmeli ve bu çerçevede İGD ve Apocu türünden faşist hareketlerle özel olarak mücadele edilmelidir.

Sosyal-faşist demagoji ancak antifaşist kitle mücadelesi içinde yere çalınabilir. Onların kullandıkları "sosyalist", "ulusalcı" vb. maskeler ancak böyle bir mücadele içinde teşhir edilebilir.

Bizim hedefimiz açıktır, biliniyor, yine ilan ediyoruz: Faşist diktatörlük devrilecektir, İGD ve Apocu türünden faşist hareketler yok edilecektir. İGD vb. faşistleri tüm alanlardan sökülüp atılacaktır. Bu çeteleri her yerden, fabrikalardan, okullardan v. b atacağız.

Ancak biz maceracı ya da düellocu değiliz. Bu hedefi gerçekleştirecek olan doğru bir önderlik altında gelişecek kitle mücadelesidir. Ve işte gereken de kitleleri bu hedef uğrunda kazanmaktır.

Bir sloganın doğruluğuna yalnızca öncünün, komünistlerin, ileri unsurların inanması yetmez. Bir sloganın eylem sloganı haline gelebilmesi, geniş kitleler tarafından kavranmasına ve uğruna mücadele edilir hale gelmesine bağlıdır.

MHP–ÜGD çetesini ele alırsak, onlar geniş kitlelerin gözünde teşhir olmuş, faşist, saldırgan, kan içici, halk düşmanı tabiatı açığa çıkmıştır. Bu yüzden, bugün MHP–ÜGD'li faşistlerin birçok yerde tecridi gerçekleşmiş ve bu çetelerin çeşitli yerlere sokulmaması ve birçok mahalle, okul vb. yerlerden atılmaları mümkün olmuş, MHP–ÜGD dağıtılsın sloganı buralarda eylem sloganı haline gelmiştir.

Ama MHP–ÜGD çetesinden farklı olarak bugün henüz İGD ve Apocu türünden faşist çeteler kitleleri demagojik propagandayla aldatabiliyor,faşist yüzlerini gizleyebiliyorlar. Yalnızca geniş emekçi kitleler değil, çeşitli devrimci grupların etkisindeki devrimciler de bu faşistlerin aldatıcı propagandalarına kanıyorlar. Onların saldırgan faşist niteliklerini görmezden geliyorlar.

Gerek geniş kitlelere gerekse onların ileri unsurları arasında yer alan devrimcilere bu grupların faşist karakterinin kavratılması gereklidir ki bu da ancak faşist diktatörlüğe karşı mücadele içinde bu çetelerin demagojilerinin de açığa çıkarılmasına, onların ideolojik ve siyasi açıdan mahkum edilmelerine bağlıdır. Onların faşist saldırganlığı, hakim sınıflar ve onların devletiyle işbirliği ve kitlelerin taleplerini yalnızca istismar ettikleri bu mücadele içinde teşhir edilebilir. Ve onlar ancak geniş kitleler gözünde teşhir edilip, tecritleri sağlandığında yok edilebilirler. Edileceklerdir.

Kitlelerin taleplerine sahip çıkalım, onları devrim uğruna örgütleyip, mücadeleye çekelim. Bunun başarıldığı hiçbir yerde bu faşist çeteler barınamayacaklardır. Hem kitlelerden hem devrimci unsurlardan tecrit olan çeteler hiçbir yerde yaşayamaz hale geleceklerdir.

Her alanda, tek tek her yerde kitlelerden tecriti gerçekleşmedikçe faşist çetelerin yok edilmesi gerçekleşemez. Bu amaca düellocululkla da ulaşılamaz. Bu yüzden şimdiden bu faşist çetelerin faşist tabiatları teşhir edilmeli ve onların kitleler arasından temizlenmesi gerektiği propagandası yaygınlaştırılmalıdır.

Bizim hedefimiz tek tek İGD vb. sempatizanları,bu faşist çeteler tarafından aldatılarak etkilenen unsurlar değildir ve olamaz. Devrim ve halka düşmanlıkla eğitilmeye çalışılan bu unsurlar da dahil olmak üzere tüm kitleleri genel olarak faşist diktatörlüğe ve onun bir parçası olarak İGD türünden faşist hareketlere karşı mücadeleye kazanmalıyız. Bu unsurları kazanmaya önem vermeli, onlara karşı itici ve vurdumduymaz olmamalıyız ve örneğin Mensucat Santral'da olduğu gibi onları kazanabiliriz. Bu açıdan kitlelerin genel ve acil talepleri uğruna mücadeleyi geliştirirken, her zaman ve her yerde bu mücadelenin engeli olan revizyonist ideoloji, reformcu ve faşist siyaset ve taktikleri açığa çıkarıp, mahkum etmeliyiz.

Onlara karşı yönelen teşhir faaliyetimizi, özellikle bu grupların faşist diktatörlüğün bir parçasını ve vurucu güçlerini oluşturdukları noktasında, onların devlete ve hakim sınıflara dayandıkları ordu, polis vb. güçlerle doğrudan ve dolaylı işbirliği halinde oldukları ve bu konumlarıyla saldırgan oldukları noktasında yoğunlaştırmalıyız. İdeolojik alanda onlara devlet, ordu, "barışçıl geçiş", "kapitalist olmayan yol" vb. konularındaki görüşlerini özellikle mahkum etmeliyiz. Bu çetelerin her alandan temizlenmesi için ajitasyonu geliştirmeli, kitleleri ve devrimci unsurları bu slogan etrafında harekete geçirmek için çalışmalı, revizyonizmle uzlaşma siyaseti ve bu yoldaki tutumları eleştirip, etkisiz kılmalıyız

Devrimci komünistler,içinde bulunduğumuz devrim için güç toplama döneminde izlenmesi gereken eylem çizgisinin nasıl olması gerektiğini biliyorlar. Gericilik ve faşizme karşı topyekun saldırı ve onların, yok edilmesinin şartları bugün yoktur. Gericiler şiddete dayanarak ezileceklerdir ve biz bunun için hazırlanıyoruz. Bu şiddet, kitlelerin devrimci şiddetidir ve hedefi hakim sınıfların düzeni ve onların faşist diktatörlüğüdür. Ve bu genelden koparılmış haliyle tek tek faşist siyasi hareketlere yönelmekle yetinecek devrimci şiddetin kalıcı sonuçlara yol açmayacağı kesindir. Faşist diktatörlüğe karşı genel bir saldırı gününe hazırlanmalıyız. Şimdiden tek tek küçük çatışmalar da olacaktır, gericilerin saldırganlığı karşısında bundan kaçınılamaz. Ama bu esasta savunmaya yöneliktir.

Bugün diktatörlük, bütün güçleriyle, uşaklarıyla her yol ve araca başvurarak saldırıyor. İGD ve Apocu türünden faşist çetelerin saldırıları da bu çerçevede ortaya çıkıyor. Kuşkusuz halk ve devrimciler kendilerini savunacaklardır Proleter devrimci hareketin gelişmesini engelleme ve varlığına son verme niyetleri bütün gericiliğin kursağında kalacaktır. İGD ve Apocu gibi çeteler bize saldırmaya yeltenmesin. Her saldırı karşısında kendimizi savunacağız. Her saldırı karşılığını görecek, saldırganlar cezasız kalmayacaktır.

Ve gereği kitleler tarafından kavranan her yerden tüm faşist gruplar temizlenecektir.

İ.Gökhan Edge yoldaş tüm yurtta anıldı

1976 yılında faşist işkenceciler tarafından Diyarbakır işkencehanelerinde işkence ile katledilen İ.Gökhan Edge yoldaş tüm yurtta çeşitli eylemlerle anıldı.

İşkencede ser verip sır vermeyen proleter devrimci Gökhan Edge'yi anmak onun mücadelesini yükseltmek ile mümkündür. Bunun bilincinde olan gençlik Gökhan Edge'nin mücadelesine sahip çıkarak, mücadeleyi O'nun bıraktığı yerden devam ettirme andıyla militan ve coşkulu bir biçimde, İ.Gökhan Edge'yi ölümünün 3.Yıldönümünde anmıştır.

Gökhan Edge yoldaş; Niğde Eğitim Enstitüsü, Niğde Özalp Koç Ticaret Lisesi, İzmir Balçova Lisesi, İzmir İktisat Fakültesi, Çorum Ticaret Lisesi, Çorum Lisesi, Çorum Sanat Okulu, Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü, Konya Gazi Lisesi ve daha birçok yerde forum ve boykotlarla anıldı. Ayrıca Samsun Havza'da 150 kişin[illegible]ıldığı bir yasa dışı gösteri yapılm[illegible] Çorum'da yapılan bir toplantıda bir devrimci Gökhan Edge yoldaşın hayatı ve mücadelesini, işkencede devrimci tutumu anlatmış . Bir halk ozanı da devrimci marşlar ve halk türküleri söylemiştir.

Konya'da da kahve toplantıları ile Gökhan Edge yoldaş anıldı.

Ümit Doğanay'ın katledilmesi tüm yurtta protesto edildi

21 Kasım günü demokrat öğretim üyesi Ümit Doğanay'ın faşist katillerce katledilmesi tüm yurtta düzenlenen eylemlerle protesto edildi. Ümit Doğanay'ın cenaze töreni anti-faşist bir gösteriye dönüştürüldü. Cenaze törenine katılan 15 000'in üzerindeki emekçi ve devrimci sıkıyönetim yasaklamalarına ve komutanların tehditlerine rağmen faşizme karşı sloganlar haykırdı. 22 Kasım günü İstanbul'da başta İşletme Fakültesi ve Feriköy, Behçet Kemal Çağlar liseleri olmak üzere yüksek okul ve liselerde boykotlar, forumlar yapıldı.

Ankara'da Beytepe'de, Hacettepe Tıp'ta, İTİA'da, Diş Hekimliği'nde, Bankacılık ve sigortacılık, Gazetecilik, Eğitim, Hukuk, Ziraat Fakültesi gibi birçok yüksek okul ve fakültede, ayrıca Atıfbey, Yıldırım Beyazıt, Yıldırım Beyazıt Entüstri Meslek, Esenevler, İnönü, İnönü Akşam, Hacıbayram, Yıldırım Beyazıt Ortaokulu, Atıfbey Ortaokulu, İksitler Endüstri Meslek, İncirli, Tapu Kadastro Meslek, Aktepe, Abidinpaşa, Tuzluçayır, Dikmen, Metin Kılıç Akşam, Opera Akşam Ticaret, Bahçeli Akşam Ticaret, 50.Yıl Akşam, Anafartalar Kız, Yenimahalle Endüstri Meslek, Mustafa Kemal, Mimar Kemal, Atatürk, Yenişehir, Hacettepe Sağlık Koleji gibi lise ve ortaokullarda öğrenciler Ümit Doğanay'ın öldürülmesini protesto ederek boykot, forum ve toplantılar yap[illegible]lar

İş Kazaları ve Meslek Hastalıkları Hızla artıyor

Ülkemizde iş kazaları ve meslek hastalıkları gittikçe artmaktadır. İş kazaları ve melek hastalıkları sonucu ölen ya da sakat kalan işçi sayısı hızla kabarmaktadır.

Yapılan açıklamalara göre, Türkiye'de günde, ortalama 743 iş kazası oluyor. Bu iş kazalarında 5 işçi can veriyor, 13 işçi de sakat kalıyor. Bu rakamlar gerçeği tam yansıtmamalarına rağmen ülkemizdeki iş kazalarının yoğunluğunu göstermektedir.

SSK verilerine göre, sanayiide, son 33 yılda 2 milyon 936 bin 304 iş kazası meydana gelmiştir. Bu iş kazalarında ölen sigortalı işçi sayısı 20 bin 384, sakat kalan sigortalı işçi sayısı ise 68 bin 8776'dır. Son beş yıldaki iş kazaları, meslek hastalıkları ve bunlarda ölen ve yaralanan işçi sayısı ise yıllara göre şöyledir:

YIL	İŞ KAZASI	MESLEK HASTALIĞI	SÜREKLİ İŞ GÖREMEZLİK	ÖLÜM
1974	166.551	22	591	372
1975	182.641	309	2.823	1.067
1976	197.014	683	3.405	1.213
1977	201.868	392	3.384	1.400
1978	195.665	652	3.250	1.223
TOPLAM	943.739	2.058	13.463	5.235

Bu rakamlarla Türkiye iş kazaları ve meslek hastalıklarında dünyada baş sıralarda yer almaktadır.

Bu rakamlar Türkiye'deki iş kazaları ve meslek hastalıklarının gerçek sayısını yansıtmamaktadır. En başta, bu rakamlar SSK, DİE vb. kurumlar tarafından çarpıtılmış, eksik verilmiş rakamlardır. Faşist-feodal devlet ve onun çeşitli kurumları, bu rakamları gizlemeye çalışmaktadır. Öte yandan bu rakamlar, bizzat kendilerinin de belirttiği gibi, sadece sendikalı işçileri kapsamaktadır. Yani, bu rakamlar sendikalı işçilerle ilgili verilerdir. Oysa ülkemizde sendikalı işçi sayısı ancak 2 milyon civarındadır. İş kazaları ve meslek hastalıkları ile ilgili sayılara; tarım ve orman işçileri, sigortasız çalışanlar, küçük işletmelerdeki işçiler, genç işçilerin büyük bir çoğunluğu, çocuk işçiler ve çıraklar dahil edilmemiştir. Dolayısıyla, iş kazaları ve meslek hastalıları ile ilgili bu sayılar gerçeğin çok küçük bir kısmını ifade etmektedir.

İŞ KAZALARI VE MESLEK HASTALIKLARINDAN EN FAZLA GENÇ İŞÇİLER ETKİLENİYOR

İş kazaları ve meslek hastalıklarından en fazla etkilenen kesim genç işçiler olmaktadır. Bu konuyla ilgili rakamlar genç işçiler arasında çok daha büyük boyutlardadır. Örneğin 1973 yılına ilişkin olarak SSK'nın verdiği rakamlar bunu açıkça göstermektedir. SSK'nın 1973 yılı istatistiklerine göre, iş kazalarının yaş gruplarına dağılımı şöyledir:

YAŞ GRUBU	İŞ KAZASI SAYISI
14'den az	1.145
15—19	17.658
20—24	107.815
25—44	31.801
45—59	17.999
60 ve yukarsı	472
Bilinmeyen	361
TOPLAM	177.201

Oysa bu rakamlar, milyonlarca genç ve çocuk işçinin, çırakların iş kazaları ve meslek hastalıkları karşısındaki gerçek durumunu yansıtmadığı apaçık ortadadır.

Genç işçiler iş kazaları ve meslek hastalıkları karşısında daha savunmasız ve korunmasızdır. Genç ve tecrübesiz olmaları nedeniyle iş kazalarına daha çok uğramaktadır. Mesleki eğitimden yoksunluk, iş kazalarını daha da artırmaktadır. Kendi güçlerinin üstünde iş yaptırılan genç ve çocuk işçiler, çıraklar iş kazalarının ilk hedeflerinden olmaktadır. Genç yaşta ağır işlere koşturulan bu işçiler, erken yaşta çökmekte, meslek hastalıklarına tutulmakta, yaşamlarını yitirmektedirler.

Üstelik, genç işçiler tüm bunlara karşı sendikasız, sigortasız ve birçok haktan yoksun durumdadırlar. Nispeten küçük ve sağlıksız işyerlerinde, daha kötü şartlada çılaşmaktadırlar. Bunlar iş kazaları ve meslek hastalıklarını daha da artırmaktadır.

İş kazaları ve meslek hastalıklarının gerçek nedeni kapitalizmde yatmaktadır. Kapitalizm ortadan kaldırılmadan, iş kazaları ve meslek hastalıklarının yok edilmesi, etkisiz hale getirilmesi imkansızdır. Fakat kapitalizm şartlarında iş kazaları ve meslek hastalıkları, olabildiği kadar azaltılabilir. Bu ise işçi sınıfının iş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı vereceği güçlü mücadelelere bağlıdır. İşçi sınıfı vereceği mücadeleye bağlı olarak iş kazalarını en alt düzeye indirme, azaltmada somut kazanımlar elde edebilir. İş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı mücadele, işçi sınıfımız ve genç işçiler için gittikçe önem kazanmaktadır.

Genç işçiler, iş kazaları ve meslek hastalıklarının sosyalizmde tamamen etkisiz hale getirilebileceğinin bilincinde olarak, tüm sınıfıyla birlikte, iş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı tedbir alınması, bunlara karşı koruyucu tedbirlerin sağlanması, işyerlerinde sağlık şartlarının düzenlenmesi, akort sistemi, fazla mesai vb. uygulamaların kaldırılması, çalışma süresinin kısaltılması, dinlenme sürelerinin artırılması, sigorta, sendika ve mesleki eğitim hakkına kavuşulması, 18 yaşından küçüklere 6 saatlik işgünü ve gece çalıştırmanın yasaklanması vb. talepler için mücadeleyi yükseltmelidir.

İş Kazaları ve Meslek Hastalıkları

"İş kazaları" ve meslek hastalıkları, işçileri genç yaşta ruhi ve bedeni çöküntüye itiyor.

Kapitalizmin bir suçu

Burjuvazi ve onun çeşitli sözcüleri, iş kazaları ve meslek hastalıklarının esas sorumlusu olarak işçileri göstermektedir. Onlar, iş kazalarının işçilerin "tedbirsizliği", "dikkatsizliği", "beceriksizliği"nden meydana geldiğini iddia etmektedirler. Patronlara göre iş kazaları ve meslek hastalıkları bir "kader"dir.

Gerçek böyle midir acaba? Amasya'da göçük ocaklar altında kalan 16 işçinin cesedi, hâlâ bu "kader" nedeniyle mi çıkarılmamıştır? Elbette hayır... Bırakalım iş kazalarını, ölen işçilerin cesetleri bile patronun kâr hırsı nedeniyle aylardır göçükten çıkarılmamıştır. Çünkü, cesetlerin bulunduğu ocağa doğru kazı yapıldığında, tüm madenin göçmesi, bir daha işlemez hale gelmesi tehlikesi vardır. Bu nedenle patron, kurtarma çalışmalarını engellemektedir. Tüm güçleriyle devlet, patronun bu isteğini yerine getirmek için, kurtarma çalışmalarından vazgeçmekte, jandarma, işçilere ve ölen işçilerin ailelerine karşı patronu ve maden ocağını beklemektedir.

İş kazaları ve meslek hastalıklarının temelinde kapitalizm yatmaktadır. Kapitalizm, işgücünü bir meta haline getirmiştir. Yani işgücü alınıp satılan bir maldır. İşçi yaşamını sürdürmek için işgücünü satmak zorundadır. Patron satın aldığı işgücünden daha fazla artıdeğer yaratmak için her türlü yolu dener. Patronlar için önemli olan daha fazla kârdır. Patron, kârını artırmak için satın aldığı işgücünü istediği biçimde kullanır. Patronlar, yoğun işgünü, fazla mesai, akort sistemi vb. yollarla işçileri daha fazla çalışmaya zorlar. Bu, işçileri daha fazla yorarak, yıpratarak, dikkatlerini azaltarak iş kazaları ve meslek hastalıklarına maruz kalmalarına yol açmaktadır. İşçiler bu şartlarda çalışmak zorundadır. Çünkü işgüçlerinden başka satacak hiç bir şeyleri yoktur. Öte yandan, patronlar iş kazalarına karşı, işyeri sağlığı için hiçbir tedbir almazlar. Bu konuda alabildiğine özgürdürler. Devlet, yasalar, mahkemeler hep yanındadır. Örneğin, ülkemizde yasalara göre, patronun kendi ihmalinden doğan bir iş kazası sonucu ödediği "ceza" 2000 lira gibi gülünç bir paradır. Yine, patronlar, iş kazalarına karşı makinaların, tezgahların bakımı gibi işlere hiç önem vermezler, bu konuda tedbir almazlar. Çünkü tüm bu tedbir ve harcamalar onların kârlarını düşürür. Oysa onların amacı en fazla kârı sağlamaktır. Fakat tüm bu kârlar işçilerin kanı canı pahasına gerçekleşir. Tezgahlar işçilerin kanına boyanarak patronlara daha fazla kâr üretir. Bu nedenle, olanlar bir "iş kazası" değil, tam anlamıyla bir iş cinayetidir.

İş kazaları ve meslek hastalıklarının yok edilmesi, tamamen etkisiz hale getirilmesi ancak kapitalizmin ortadan kaldırılması ile olacaktır. Sosyalizmde işgücünün bir meta olması, sömürü ve kapitalistler ortadan kaldırılacaktır. İnsanın insan tarafından sömürülmesinin her türlü biçimine son veren sosyalizm iş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı tüm tedbirleri alacaktır. Kendi iktidarında, iş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı tedbir, işçi sınıfının kendi elindedir.

12. Katta halat kopmuş. "İş kazasının" nedeni işçinin dikkatsizliği mi yoksa patronun kâr hırsı mı?

İŞÇİ GENÇLİĞİN SİYASİ TALEPLER İÇİN MÜCADELESİNİ YÜKSELTELİM!

İşçi gençliğin siyasi talepler için mücadelesi gelişiyor. Ankara'da genç işçiler Prof. Ümit Yaşar Doğanay'ın katledilmesi üzerine, işi yavaşlatma biçiminde eylemlerle faşist katliamları protesto ettiler. Devrimci Komünist Hareketin bilinçli faaliyetinin bir sonucu olarak yapılan bu eylemler, Ankara-Siteler'de genç işçilerin siyasi talepler için yükselttiği mücadelenin geliştiğini göstermektedir. Daha önce yapılan 15-16 Haziran'ı anma gösterisi, Sıkıyönetimin Kaldırılması, MHP-ÜGD, MİT, Kontr-gerillanın dağıtılması talepleri doğrultusunda yapılan kitle eylemi gibi- isyasi eylemlerden sonra, faşist katliamlara karşı yapılan bu eylemler, genç işçilerin gelişen siyasi bilinç ve mücadelesinin bir göstergesi olmaktadır.

Bugün komprador-feodal düzenin derinleşen buhranıyla birlikte, işçi sınıfı, halk ve gençlik kitleleri, düzen ve düzen partilerinden kopmakta, siyasileşmektedir. İşçi gençlik içinde de bu siyasileşme hızlı bir biçimde olmaktadır. Artık, tek başına ekonomik mücadelenin yetersizliği daha açık olarak görülebilmekte, ekonomik talepler için mücadelenin yanısıra, siyasi talepler için mücadele de gelişmektedir.

Bunun farkında olan gericilik, kitlelerin düzenden kopmasını önlemek, düzen sınırları içinde tutabilmek için faaliyetlerini yoğunlaştırmaktadır. Patron, sendika ağaları, reformist, revizyonist vb. düzen savunucuları işçi sınıfını ekonomik mücadelenin sınırlarına hapsetmeye çabalamaktadırlar. Bu faaliyet içinde onlar, siyasi talepler için gelişen mücadeleye azgınca saldırmakta; sendika ağaları, revizyonistler ve reformistler en adi suçlama ve demagojilerle siyasi eylemleri engellemeye çalışmaktadır.

Devrimci Komünist Hareket, kitlelerin siyasi mücadeleye çekilmesi için sistemli ve bilinçli bir faaliyet sürdürmektedir. Kitlelerin düzenden kopuşu bu faaliyetle birleştiği oranda, siyasi talepler için mücadele gelişmektedir. Genç işçiler arasında bu faaliyet gittikçe artan bir biçimde yankı bulmaktadır. İşte, Ankara genç işçileri çeşitli siyasi eylemleri, en son olarak da faşist katliamlara karşı işi yavaşlatma eylemleri, proleter devrimcilerin bu bilinçli faaliyetinin bir sonucudur.

Bugün yapılması gereken bu faaliyetin daha da derinleştirilmesi ve İşçi gençliğin siyasi talepler için yaptığı eylemlerin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasıdır.

Bunun için, siyasi propaganda ve ajitasyon sistemli bir biçimde sürdürülmelidir. Siyasi gerçeklerin açıklanması; sistemli, gittikçe genişleyen ve sürekli bir biçimde ele alınmalıdır. Ekonomik taleplerin altındaki siyasi gerçekler gösterilmeli, siyasi propagandaya özel önem verilmelidir. Siyasi talepler ile ekonomik talepler, bunlar yapıldığı öiçüdü birleştiriiebilicektir. Öte yandan işçi gençiiğin çeşitli olaylara tepkisi eyiemlere gönüştürülerek, geliştirilebilir. Sıkıyönetimin saldırıları, faşist katliamlar, siyasi baskılar vb. karşı işçi gençiiğın, çeşitli biçimlerde eylemlere başvurması onun mücadelesi ve siyasi bilincini geliştirecektir. Ancak, bununla birlikte, işçi gençliğin sınıf sendikalarında ve anti-faşist gençlik örgütierinde örgütlenmesi, sınıfı ve diğer gençiik kesimleriyle birliğinin pekiştirilmesi ve işçı gençlığın daha güçlü merkezi ve birleşik eylemlere hazırlanması gerçekleştirilebilecektir.

Bunlar yapıldığı oranda işçi gençliğin bugün siyasi talepler için gelişen mücadelesi güçlenip, yaygınlaşabilecektir.

SIKIYONETİM KALDIRILSIN

Sıkıyönetimin tehdit ve saldırıları sökmeyecek

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı, İstanbul Belediye İşçilerinin yaptığı direnişle ilgili, 3 Aralık'ta yayınladığı bir bildiride, bundan sonra işçi grev ve direnişlerine daha azgınca saldıracağını açıkladı. Sıkıyönetim paşaları işçileri açıkça tehdit etmeye yeltendi. İstanbul Belediye İşçilerinin direnişi bahane yapılıp yayınlanan bu bildiri aslında diktatörlüğün ve onun sıkıyönetiminin işçi sınıfına karşı girişmek istediği yeni saldırıların, sıkıyönetim paşaları tarafından yapılan bir açıklamasıdır.

SIKIYÖNETİM PAŞALARI, İŞÇİLERİ YENİ SALDIRILARLA TEHDİT EDİYOR

Gericilik, yeni ekonomik ve siyasi saldırısını dayatıyor. Komprador-kan emici patronların istekleri faşist AP hükümetinin programı oldu. Faşist Demirel, işe yeni zam furyasıyla başladı. İşçi grevleri birbiri ardına erteleniyor. Faşist hükümet işçi sınıfının kazanılmış kimi hak ve özgürlüklerine saldıracağını ilan ediyor. İşçilerin sendika, grev, toplusözleşme hakkını yokedeceklerini, işçi ücretlerini donduracaklarını sömürü ve soygunu artıracağını açıklayarak göreve başlayan faşist hükümet, bu saldırıları başlatmak için hazırlık içindedir. Faşist DGM'ler parlamentoya sunuluyor. Yeni baskı yasaları, "fevkalade haller kanunu"çıkarılmak için uygun zamanı bekliyor. Diktatörlük birleşik ve daha azgın ekonomik ve siyasi saldırılar peşindedir. Fakat onlar işçi sınıfı, halk ve gençliğin buna karşı tepkisinden korkuyorlar.

Öte yandan içinde bulunulan toplu sözleşme döneminde işçi sınıfının patronlara ve sendika ağalarının ihanet ve oyalamasına karşı kabaran tepkisi tüm gericiliği korkutuyor. Patronlar ve sendika ağaları toplusözleşmeleri en az zararla kapatmak için tüm güçleriyle çalışıyorlar.

İstanbul Sıkıyönetim komutanlığının bildirisi, işte bu şartlarda yayınlanmıştır. Sıkıyönetim paşaları yayınladıkları bildiriyle işçi grev ve direnişlerini "Kamu düzenini bozucu", "Çalışma özgürlüğünü ortadan kaldırıcı", "Milli servetleri tahrip edici" eylemler vb. ilan ederek; azgınca saldıracaklarını ilan etmişlerdir. Sıkıyönetim işçi grev ve direnislerine saldırarak; işçileri tehdit ederek, işçi sınıfının mücadelesini ezmeye çalışmaktadırlar. Onlar yeni ekonomik ve siyasi saldırıların gündemde olduğu bugün, sıkıyönetimin saldırılarını daha da azgınlaştırmak peşindedir. Bildiri bu saldırıları ilan etmektedir.

HİÇ BİR DEMAGOJİ SIKIYÖNETİMİN GERÇEK YÜZÜNÜ GİZLİYEMEZ

Öte yandan sıkıyönetim paşaları, yayınladıkları bildiride, her zamanki gibi demagoji ve yalanı elden bırakmıyorlar. Onlar utanmazca sıkıyönetimin "işçi-işveren ilişkilerinin dışında kalmaya özen gösterdiği" yalanını söylüyorlar. Ama bu yalan onların patron uşağı, azgın işçi düşmanı yüzünü gizleyebilir mi?

İlan edildiğinden beri sıkıyönetim en haklı talepleri için mücadele eden işçilere, grev ve direnişlere azgınca saldırdı. Onlarca işçi yaralandı, tutuklandı. Her grev ve direnişinde işçiler karşılarında sıkıyönetimi buldular. Adana,Bossa,Yünsa,Mensa, Teksa,Çukobirlik,Tekel Çimento, Ceylan Ceytaş işçilerivb., bunu açıkca yaşadılar. Bugün Adana işçileri fabrikalara doldurulan askerlerin neyi ve kimi beklediğini çok iyi biliyor. Sabancı'nın karşısında el pençe duran sıkıyönetim komutanının kimin uşağı olduğunu görüyor. İstanbul'da işçi sınıfı sıkıyönetimin saldırılarını çok iyi gördü. Sıkıyönetim, İstanbul Coca-Cola'da, Mensucat-Santral'da, en son olarakta Belediye'de direniş yapan işçilere azgınca saldırdı. Yüzlerce işçiyi gözaltına aldı. İşçileri dipçikleyerek yaraladı. İlan edildiğinden bu yana sıkıyönetimin yüzü, artık çok iyi görüldü. Sıkıyönetim paşalarının, onların gerçek yüzünü gizlemeye çalışan reformist ve revizyonistlerin yalan ve demagojileri tutmadı, tutmayacaktır.

Demagojileri gibi saldırı ve tehditleri de boşunadır. İşçi sınıfımız tüm saldırı ve tehditlere rağmen mücadelesini sürdürdü. Sıkıyönetim paşalarının hiç bir saldırı ve tehditi sökmedi, bundan sonra da sökmeyecektir. İşçi sınıfımız mücadelesini yükseltecek, daha güçlü ve birleşik mücadeleler için genel greve hazırlanacaktır.

İşçi sınıfımız sıkıyönetim paşalarının bu saldırı ve tehditlerine de gereken cevabı verecektir.

KARADENİZ BAKIR İŞLETMESİNDE

DSM GÜÇLENİYOR

Bilindiği gibi, Karadeniz Bakır İşletmelerini Damar İşyerinde, 8 Eylül'de yapılan olağanüstü kongreyle, Yeraltı Maden-İş Türk-İş'den DİSK Yeraltı Maden-İş 'e iltihak etmişti. Bu iltihak'ta DİSK'li ağalara büyük yardımı, öğrencileri DSM'li işçilere saldırtmaktan anti-demokratik yollara kadar tüm yolları deneyen Dev-Yol'cu geçinenler yapmıştı.

Sendika ağalarına dayanarak yetkili olan Yeraltı Maden-İş yönetimine yeni ağa adaylarını getirdi. Adaylar hemen ağalığa soyunmaya başladılar. İlk iş olarak işçi aidatlarından 6 milyon lira gaspeden bir sendika ağasının hesabına çizik çektiler. Daha sonra dağıttıkları bildiriyle işçileri fedakarlığa ve "demokrasiyi" korumaya çağırarak 14 Ekim seçimlerinde sandık başına çağırdılar. Daha sonra da AP hükümetinin kurulacağı günlerde, bir bildiriyle düzeni ve hükümetleri savundular.

Bu arada Türk-İş'li ağalarda KBİ'den vazgeçmediler. Eski sendikayı diriltmek için çalıştılar. Bunun için bir DSM'li işçiye 2 milyon lira ve 20 bin lira net maaş teklif ettiler. DSM'li işçi bunu reddedince, satın aldıkları bazı işçi düşmanlarıyla birlikte Doğu KDZ. Maden İşçileri Sendikası'nı kurdular. Şimdi bu ağalar "hükümet bizdendir"diyerek, işçileri işten atmakla tehdit ediyorlar.

Türk-İş'in gerçek yüzü iyice teşhir edilmeden bir başka burjuva sendikacılığına, DİSK'e iltihak edilmesi nedeniyle ve faşist sendika ağalarının baskı ve tehdidiyle, şimdi işçiler arasında Türk-İş'e geri dönme eğilimi taşıyanlar çıkmaktadır. Bu durumun ortaya çıkmasına ve işçilerin bir başka burjuva sendikasının peşine takılmasına yardım eden Dev-Yol'cu geçinenler ise şimdi ortada gözükmüyorlar

DSM ise her iki burjuva sendikasını da teşhir etmekte, faşist sendika ağalarının tehditi; Yeraltı Maden-İş'in yeni sendika ağalarının oyunlarına rağmen mücadeleyi yükseltmektedir. DSM 18 Kasım'da yapılan Yeraltı Maden-İş şube kongresinde sendika ağalarını protesto için işçileri boş oy kullanmaya çağırdı. Bu arada diktatörlüğün DSM'li işçilere yönelik saldırısı artıyor. HALKIN KURTULUŞU'nun BBKBİ'de DSM güçleniyor" başlıklı özel sayısını dağıtmaya giderken bir DSM'li işçi jandarma tarafından tutuklandı. Fakat tüm bunlara rağmen mücadele gelişmekte DSM güçlenmektedir. Ne sendika ağaları ne diktatörlük bunu engelleyemeyecektir.

Genç isçiler faşist katliamları protesto etti

21 Kasım Çarşamba günü Ankara'da genç işçiler; Ümit Yaşar Doğanay'ın faşist katiller tarafından katledilmesini ve faşist saldırıları protesto etmek amacıyla birçok atölyede işi yavaşlatma eylemi yaptılar.

Giysan, Fetser, Yeni Tan Renault Servisi, Azim Konfeksiyon ve birçok atölyede yurtsever devrimci genç işçiler toplantı yaparak diğer işçilere de faşist saldırı ve katliamları protesto eden, MHP ve ÜGD'nin kapatılmasını ve bunun için mücadele edilmesi gerektiğini belirten konuşmalar yapılarak işi yavaşlatma eylemine geçildi ve başarıyla sürdürüldü.

Eylemlerin yapılamadığı çok sayıda atölyede de aynı konular üzerine konuşmalar yapılarak faşist diktatörlük ve onun tüm resmi sivil cinayet örgütleri teşhir edildi. Faşist saldırıların püskürtülmesinin ancak kitlelerin birliğini sağlamakla mümkün olduğu vurgulandı.

Gençliğin örgütlenmesi ve önümüzdeki görevler

4

Örgütlerimizde demokrasiyi kö

Gençlik örgütlerinde demokratik merkeziyetçi iç işlerliğin ve örgüt içi demokrasinin hayati bir önemi vardır. Gençlik örgütlerinin işlevlerini yerine getirebilmeleri, yani gençliği Parti önderliğinde devrimci mücadele çizgisinde birleştirmek, en geniş gençlik yığınlarını bu temelde eğitmek ve seferber etmek görevlerini yerine getirebilmeleri demokratik merkeziyetçi iç işlerliği, örgüt içinde yaygın ve köklü bir demokrasiyi gerektiriyor.

Gençlik örgütlerinde Partinin önderliğinin sağlanması ve sürekli pekiştirilmesi, gençlik örgütlerinin örgütsel olarak bağımsız ve insiyatifli örgütler haline gelebilmeleri için demokratik merkeziyetçi bir iç işlerlik zorunludur.

Gençlik, eğitim, öğrenme, yetişme çağındadır. Aynı zamanda daha atılgan ve fedakar olmak gibi genç olmasından gelen olumlu özelliklere sahiptir. Bu yüzden gençlik, devrimin hem bugünü, hem de geleceği açısından büyük bir önem taşır. Gençlik, devrimin büyük bir yedek gücüdür, geleceğidir. Hem gençliğin bu olumlu özelliklerini en iyi harekete geçirmek ve geliştirmek, onu bugünkü mücadelede en iyi bir şekilde seferber etmek, hem de onu en iyi şekilde eğiterek, yetiştirerek gelecekteki daha büyük görevler için hazırlamak göreviyle karşı karşıyayız. Gençlik örgütlerinin tabanındaki geniş gençlik yığınlarının insiyatiflerini, becerilerini ve yaratıcılıklarını harekete geçirmeli ve geliştirmeliyiz. İşte bütün bunlar ancak gençliğe yakın ve doğru bir önderliğin yanı sıra ona geniş bir insiyatif tanıyarak sağlanabilir. Bu da gençliğe örgütsel olarak bağımsızlık ve insiyatif tanımanın yanında gençlik örgütleri içinde köklü bir demokrasi uygulayarak gerçekleştirilebilir.

Bunlar gençlik örgütlerinde demokrasinin önemini açıkça ortaya koyuyor. Bu konuda doğru bir bakışa sahip olmamızı ve örgütlerimizde demokrasiyi kökleştirmek için yoğun çaba harcamamızı gerektiriyor.

NASIL VE NE İÇİN DEMOKRASİ?

Demokrasi, sınıflarüstü bir kavram değildir. Her sınıfın kendi çıkarlarına uygun bir demokrasisi vardır. Bizim savunduğumuz demokrasi, emekçi sınıflar için, halk gençliği için, çoğunluk için demokrasidir. Burjuva demokrasisi ise sömürücüler için, azınlık için, sömürenlerin çıkarlarını savunmak için demokrasidir. O, çoğunluğa —emekçi sınıflara— kendi çıkarlarını savunmaları için demokrasi tanımaz. Burjuvazi kendi çıkarlarını korumaya hizmet eden bu demokrasiyi, "herkes için demokrasi", "herkesin eşitliğini ve özgürlüğünü sağlayan bir demokrasi" olarak göstermeye çalışır. Ama gerçekte o, azınlık için demokrasi, çoğunluk için diktatörlüktür. Bu nedenle o göstermelik ve biçimseldir. Biz çoğunluğun demokrasisini savunuyoruz. Çoğunluğun çıkarlarını savunmak için ve çoğunluğun çıkarlarını gözeden bir demorasi savunuyoruz. Emekçilerin çıkarlarına saldırı için en küçük özgürlüğü bile tanımayız. Buna karşı diktörlük uygulanmalıdır. Bu nedenle örgütlerimizde karşı-devrimcilere yer olmayacaktır. Onlara söz hakkı ve demokrasi olmayacaktır. Ama öte yandan geniş halk gençliği kitleleri için en geniş ve tam demokrasi, gerçek demokrasi olacaktır. Ve bu demokrasi, mücadeleyi, örgütü ve yönetimi güçlendirmek için işleyecek, bu anlamda var olacak ve yaşayacaktır. Burjuva demokrasisi ile proleter demokrasisi yani gerçek demokrasi arasındaki temel farklardan biri de biçimsel olup olmadığındadır. Bizim örgütlerimizde geniş gençlik ketleleri için hiçbir şekilde biçimsel olmayan gerçek bir demokrasi olacaktır.

Demokrasi, anarşi değildir, başı bozukluk değildir. Böyle bir şey, devrime ve çoğunluğun çıkarlarına hizmet etmez. Demokrasi kaçınılmaz olarak merkeziyetçiliği gerektirir ve doğurur. Demokrasi, ancak merkeziyetçilikle birleşirse mücadeleyi ve örgütü güçlendirir. Tersi durumda ise bu durum, mücadelenin ve örgütün güçlenmesini değil, tasfiye olmasını doğurur. Demokratik merkeziyetçilik, demokrasinin sınıflarüstü olmadığının bir diğer dayanağı ve ifadesidir. Aşırı demokrasi eylemsizlik ve anarşiyi doğurur. Mücadele ve sürekli gelişmeyi doğurmaz.

Komünistler demokrasinin —çoğunluk için demokrasinin— en kararlı ve gerçek savunucularıdır. Çünkü demokrasi, İşçi sınıfının kendi halinde bir sınıf olmaktan çıkarak, kendisi için bir sınıf haline gelmesi, sınıf bilincine ulaşması için gereklidir. Demokrasi, proletaryanın ve onun partisinin en geniş emekçi kitleleri etrafında birleştirmesi, onları önderliği altına alması için gereklidir. İşçi sınıfı ancak demokrasi koşullarında diğer sınıflara kendi önderliğini gönüllü olarak benimsetebilir; onlarla bağlarını güçlendirebilir, onları eğitebilir. Öte yandan ancak demokrasi koşullarında devrimin güçleri en iyi serpilip, gelişebilirler, güçlenebilirler. Bu nedenlerle işçi sınıfı ve komünistler, demokrasinin en tutarlı savunucusu ve uygulayıcısıdır. Diğer sınıflar ve siyasetler bu konuda tutarsızlıklar gösterirler. Biz daha bugünden proleter demokrasisi, gerçek demokrasi anlayışını savunmak zorundayız.

Demokrasi, gençliğin ideolojik-siyasi bilincini yüzeysel değil, derinlemesine bir kavrayışa ulaşmasının eylem alınında ise insiyatif ve kendine güven kazanmasının bir aracıdır. Gençlik örgütlerinde demokrasi konusundaki hatalar ve zaaflar ideolojik siyasi olarak yüzeyselliğe ve eylem alanında da insiyatifsizliğe yol açmıştır. İdeolojik siyasi olarak güçlü, sağlam ve insiyatifli bir gençlik ve gençlik örgütleri yaratmak için, gençlik içinde Devrimci Komünist Partisinin önderliğini güçlendirmek için demokrasiyi uygulamaya büyük bir önem vermeliyiz. Gençlik içinde Parti önderliğini güçlendirmek ve gençlik örgütlerini örgütsel olarak bağımsız ve insiyatifli örgütler haline getirmek için gençlik örgütleri içinde demokrasiyi uygulamalı ve yaygınlaştırmalıyız.

ÖRGÜT İÇİ DEMOKRASİ: HER ALANDA ÖRGÜTLERİMİZİ GÜÇLENDİRMENİN BİR ARACI

Bir örgütün faaliyetlerini en güçlü bir şekilde sürdürebilmesi, sağlam ve güçlü bir örgütsel yapıya sahip olması için örgüt içinde irade birliğini sürekli olarak güçlendirmesi önemlidir. Örgütün bütünü içinde, üyeler arasında sağlam bir irade birliği geliştirilirse, aynı hedef doğrultusundaki faaliyetler daha iyi birleşecek, merkezileşecek ve birbirine güç katacaktır. Faaliyetlerde ayniyet ve yetkinleşme sağlanacaktır. İrade birliği olmaksızın mücadeleyi yeterince birleştirmek, merkezileştirmek ve güçlendirmek mümkün olmaz. Bütün örgütte ve bütün üyeler arasındaki irade birliğini her alanda sürekli olarak güçlendirmeliyiz. İşte bunu ancak örgüt içinde sağlıklı bir demokratik merkeziyetçi işlerlik ile gerçekleştirebiliriz. Örgüt içinde bütün tabanın ve organların aktif bir biçimde katıldığı bir hayat ve mücadelenin sorunlarının geniş tartışması olduğu takdirde, canlı bir eleştiri-özeleştiri ortamı olduğu takdirde karşılıklı eğitim ve ikna gerçekleştirilebilir, irade birliği sağlanabilir. Sorunların bütün tabanda geniş bir demokrasi içinde ve doğru bir demokratik merkeziyetçi işlerlik ile ele alınmadığı durumda örgüt içinde irade birliği gerçekleştirilemez, mücadele ve örgüt zaafa uğrar.

Eğitim, gençlik örgütlerinin en önemli görevlerinden biridir. İdeolojik, siyasi ve pratik her alanda bütün örgüt tabanını ve bütün gençliği kapsayarak sürmesi gereken eğitim, en iyi bir şekilde ancak geniş demokrasi koşullarında gerçekleştirilebilir. Bütün örgütsel ve pratik faaliyetlere tabanın insiyatifli bir katılımı; bütün sorunların en geniş, özgür ve demokratik bir şekilde tartışılması; deneylerin, derslerin, sonuçların demokratik merkeziyetçi bir işlerlikle merkezileştirilerek bütün örgüte sunulması olmaksızın örgüt tabanının eğitilmesi en iyi ancak demokrasi ortamında gerçekleştirilebilir.

Yine aynı şekilde yığınları birleştirme ve seferber etme de en iyi ancak demokrasi ile sağlanabilir. Ancak geniş bir demokratik işleyişle gençlik yığınlarını fikirlerimiz, siyasetimiz ve çizgimiz doğrultusunda eğitebilir, onları mücadelemize ve örgütlerimize çekebiliriz. Ancak böyle gençlik yığınlarını birleştirebilir ve mücadeleye seferber edebiliriz.

Gençliği birleştirmek ve mücadeleye seferber etmek için eğitim ve irade birliği gereklidir. İrade birliği sağlanmadan ortak hedefler için birlikte bir mücadele yaratılamaz ve gençlik yığınları seferber edilemez.

Örgütlerimizde demokrasi ve demokratik merkeziyetçi işlerliğin yeterli düzeyde olmaması, tabanın faaliyetlere, sorunların tartışmasına yeterince katılamamasına ve yeterli bir eğitimin gerçekleştirilememesine yol açtı. Bu durum, aynı şekilde örgüt içinde iyi bir irade birliğinin gerçekleştirilebilmesinin önünde engel oldu. Bunların sonucu olarak da örgüt tabanının bütün faaliyetlere aktif bir biçimde seferber edilmesi sağlanamadı. Faaliyetler dar bir kadro ile yürütüldü. Tabanın yetkinleştirilmesi yavaş bir süreç izledi. Bu durum faaliyetlerin güçsüz kalmasına, kısırlığa düşmesine, faaliyet alanlarının sınırlı ve dar kalmasına, birçok gençlik kesimine ulaşmamayı doğurdu. Bunlar aynı zamanda örgütsel yapıda da yeterince merkezi, aktif, seri ve esnek bir işleyişin olamamasına yol açtı.

Örgütsel işleyişte demokrasi örgüt tabanının bütün insiyatifini, yeteneklerini ve yaratıcılığını harekete geçirme ve geliştirme açısından da gereklidir. Üye tabanının insiyatif ve yaratıcılığını en iyi şekilde harekete geçirmek, üyelerin yeteneklerini geliştirmek ancak demokrasi ortamında mümkün olur. Üyelerin yetenek ve yaratıcılığından mücadele için en fazla yararı sağlamanın yolu demokratik merkeziyetçi bir iç işlerliktir. Yöneticiler, üyelerin yetenek, yaratıcılık ve insiyatiflerini geliştirmelerini teşvik etmelidir. Üyelerin bu özelliklerini geliştirebilmeleri için en uygun ortamı ve olanakları hazırlamalıdırlar. Üyelerin bu potansiyelini mücadeleye en yararlı bir şekilde birleştirmeli ve kanalize etmelidirler. Üyelerin yetenek, yaratıcılık ve insiyatiflerini geliştirmek için uygun bir ortam hazırlamamamız, bu konuda yeterince örgütlü ve bilinçli bir çaba harcamamamız faaliyetlerde kısırlığa düşmenin önemli nedenlerinden birini oluşturuyor. Bu durum örneğin propaganda araç ve yöntemlerinde kısırlık ve az çeşitlilik, faaliyet alanlarının darlığını doğuran önemli bir nedendir.

Demokratik merkeziyetçi bir işleyiş, aynı zamanda örgüt içinde kollektif önderliği gerçekleştirebilmek için de gereklidir. Demokratik merkeziyetçi bir işleyiş ve tabanın bütün insiyatif ve düşüncesini harekete geçiren geniş bir demokrasi bütün doğru fikirleri, değişik önerileri birleştirir ve merkezileştirir. Bu mücadeleyi yönlendirme konusunda işi yalnızca sınırlı sayıdaki yöneticiye bırakma durumunu ortadan kaldıracaktır. Bunu gerçekleştirmek bütün üyelerin görevidir. Ama yöneticiler, bu işleyişe daha özel bir önem vermeli ve bu işi örgütlemelidirler. Mevcut durum bütün üyelerin, örgütün bütün sorunlarından kendini sorumlu tutarak, bu sorunların çözümü için kafa yormasını ve bu yolda aktif olarak çaba harcamasını, eleştiri ve önerilerde bulunmasını yavaşlatmaktadır. Bu faaliyetlerde kısırlığın ve güçsüzlüğün bir diğer nedenidir. Geniş bir demokrasi ve sağlıklı bir demokratik merkeziyetçi işleyiş, örgüt içinde kollektif önderliği ve faaliyetlere kollektif bir katılımı sağlayacak ve her alandaki faaliyeti genişletecek güçlendirecektir.

Gençlik, örgütün her alandaki faaliyetinin en yetkin bir şekilde yürütülmesi, bunların en iyi birleştirilmesi ve yönetimin en doğru örgütsel kararları alabilmesinde yönetim ve örgüt tabanının birbirini karşılıklı olarak denetlemesinin önemli bir rolü vardır. Böyle bir denetim hem birimlerdeki mücadeleyi güçlendirecek, hem de yönetime güç katacaktır. Bu karşılıklı denetimi sağlamanın en iyi yolu örgüt içi demokrasi ve demokratik merkeziyetçi işleyiştir. Üyeler, örgütün bütün sorunlarıyla ilgilenmede insiyatifli davranmalı, yönetimi her alanda denetlemeli, eleştiri ve önerilerini iletmeli, yönetime böylece destek olmaya çalışmalıdırlar. Öte yandan yöneticiler de tabanda süren faaliyeti yakından denetlemelidir. Yönetimin bu yakın denetimi, birim komitelerinin insiyatifini daraltan ve kısıtlayan bir şekilde olmamalıdır. Yöneticiler, birim komitelerinin insiyatiflerini geliştirmeye özen göstermelidir. Komitelere götürdüğü denetim ve yardım onların önünü açan, insiyatiflerini geliştiren bir şekilde olmalıdır. Bu birimlerdeki faaliyetleri yakından yönlendirmek, birimlerdeki mücadeleyi merkezileştirmek, birleştirmek, yetkinleştirmek ve çeşitli deneyleri merkezileştirmek için çalışmalıdırlar. Bu konuda yöneticilerin görevi bununla sınırlı değildir. Yöneticiler, tabanın kendilerini denetlemesi için uygun bir ortam ve örgütlü, sistemli bir işleyiş yaratmalıdırlar. Tabanın denetimini dağınık ve kendiliğindenci bir şekilde bırakmamalı, bu denetimi bizzat örgütlü ve bilinçli bir şekilde gerçekleştirmeye çalışmalıdır. Bunun yeterince başarılamaması tabanın faaliyetlere az katılmasını doğuruyor, bu yönetimi faaliyetlerinde yalnız bırakıyor, faaliyeti güçsüzleştiriyordu.

Gençlik örgütlerinde canlı bir eleştiri-özeleştiri ortamı olmalıdır. Eleştiri ve özeleştirinin demokrasi ortamında geliştirilmesi ve bilinçli bir hale getirilmesi örgütte büyük bir canlılık ve faaliyetlerde büyük bir güçlenme doğuracaktır. Eleştiri ve özeleştirinin gelişmesi için uygun bir demokrasi ortamı sağlanmalıdır. Ayrıca bu örgütlü bir hale de getirilmelidir. Çeşitli düzeylerde değerlendirme toplantıları yaparak buna bir sistemlilik kazandırılmaya çalışılmalıdır. Yönetime eleştiri getirenlere karşı sekter ve olumsuz yaklaşılmamalı, bastırıcı olunmamalıdır. Eleştiri getirenler "tasfiyeci" "olumsuz kişi" şeklinde bastırılmamalıdır. Eleştiriler, haksız olsa bile buna öncelikle bastırıcı değil, ikna edici bir şekilde yaklaşılmalıdır. Bütün üyeler ve yöneticiler, eleştirilerin örgütü ve mücadeleyi güçlendirmesi amacını gütmelidir. Öte yandan eleştiriler uluorta bir şekilde yapılmamalıdır. Bu eleştirinin yararını ortadan kaldırarak, tersine yıpra-

tıcı zararlı
gerekli yer
ilgili kişile
dır.
Bu anl
şin çeşitli
koyuyor.
yaygın ve
rılmesinin
nasıl güç
konusunda
sel Toplan
tedir. Böl
sorunların
alındığı, t
tirildiği bi
lişkin düz
di. Örgüt
sağlandı.
niyet ve
lantılar, t
insiyatifle
tün yöne
yakınlaştı
lığini güç
ve sorunl
ladı. Bu
nilür bir
doğru de
bütün örg
lara ulaşn
daha istik

doğurdu
de birço
bir müca
meliği s
lenin da
sinde,
YDGF t
ve irade

Bu kavra
alanda da
lerdeki k
olarak eğ
tıları veri
deki faali
toplantıla
lantıya k
li gelişti.
de daha s
liyet sürm

ÖR
ÖN

Örgüt
çirilmesi
çinde do
rin ve yö
bilincine
tudaki b
tirilebilir.
rasinin n

...izde örgüt içi ...i kökleştirelim

tülmesi,
yöneti-
alabil-
nın bir-
mesinin
denetim
lendire-
ktır. Bu
iyi yolu
merke-
n bütün
davran-
tlemeli,
önetime
lırlar. Ö-
la süren
Yöneti-
miteleri-
ayan bir
, birim
tirmeye
ötürdüğü
nü açan,
le olma-
i yakın-
mücade-
ek, yet-
merke-
u konu-
a sınırlı
ndilerini
n ve ör-

nalıdırlar.
kendili-
alı, bu de-
bir şekil-
ır. Bunun
nın faali-
or, bu yö-
bırakıyor,

ir eleştiri-
leştiri ve
nda geliş-
rilmesi ör-
etlerde bü-
Eleştiri ve
un bir de-
Ayrıca bu
ir. Çeşitli
ntıları ya-
dırılmaya
getirenle-
aşılmama-
eştiri geti-
şi" şeklin-
r,. haksız
ırıcı değil,
alıdır. Bü-
irilerin ör-
esi amacın
ler uluort
eleştirinin
sine yıpra-

tıcı zararlı sonuçlar doğurur. Eleştiriler, gerekli yerlerde, organlarda, toplantılarda, ilgili kişilere ve yönetime karşı yapılmalıdır.

Bu anlattıklarımız, demokratik işleyişin çeşitli yönlerini ve yararlarını ortaya koyuyor. Örgütlerimizde demokrasinin yaygın ve köklü bir şekilde hayata geçirilmesinin mücadelemize ve örgütümüze nasıl güç katacağını demokratik işleyiş konusunda olumlu bir örnek olan Bölgesel Toplantılar pratiği açıkça göstermektedir. Bölgesel Toplantılar, mücadelenin sorunlarının demokratik bir şekilde ele alındığı, tartışıldığı, geçmiş pratiğin eleştirildiği bir yer oldu. Tabanın oldukça gelişkin düzeyde bir eğitimi gerçekleştirildi. Örgüt içinde belirli bir irade birliği sağlandı. Daha sonra faaliyetlerde bir ayniyet ve güçlenme ortaya çıktı. Bu toplantılar, tabana belirli şeyleri kavratarak insiyatiflerinin gelişmesine yol açtı. Örgütün yöneticileriyle tabanı kaynaştırdı, yakınlaştırdı. Taban ile yöneticilerin birliğini güçlendirdi. Yöneticilerin birimleri ve sorunlarını daha iyi tanımalarını sağladı. Bu toplantı, faaliyetlerde gözle görülür bir yetkinleşme yarattı. Örneğin doğru demokarsi mücadelesi konusunda bütün örgütte kavrayışın daha ileri noktalara ulaşması, birçok alanda mücadelenin daha istikrarlı ve kitlesel olması sonucunu doğurdu. Örneğin geçen dönemde liselerde birçok yönüyle olumlu ve bütünlüklü bir mücadele sürdürülmesi, disiplin yönetmeliği saldırısının püskürtülmesi, mücadelenin daha militan ve kitlesel hale gelmesinde, Bölgesel Toplantılar aracılığıyla YDGF tabanında gerçekleştirilen eğitim ve irade birliğinin önemli bir payı vardır

Bu kavrayış, aynı zamanda, diğer birçok alanda da faaliyetin önünü açtı, faaliyetlerdeki kısırlığı giderdi. Diğer bir örnek olarak eğitim enstitüleri merkezi toplantıları verilebilir. Bu toplantılar, birimlerdeki faaliyetin önünü açtı. Her defasında toplantılar daha nitelikli hale geldi. Toplantıya katılanların siyasi düzeyleri sürekli gelişti. Öte yandan eğitim enstütülerinde daha sistemli, merkezi ve güçlü bir faaliyet sürmeye başladı.

ÖRGÜT İÇİ DEMOKRASİ ÖNDERLİKLİ VE BİLİNÇLİ BİR FAALİYETTİR

Örgüt içinde demokrasinin hayata geçirilmesi bilinçli bir faaliyettir. Örgüt içinde doğru bir demokrasi ancak üyelerin ve yöneticilerin doğru bir demokrasi bilincine sahip olmalarıyla ve bu doğrultudaki bilinçli faaliyetleriyle gerçekleştirilebilir. Üyeler ve yöneticiler demokrasinin ne olduğu, nasıl gerçekleştirileceği ve taşıdığı önem konusunda bir bilince ve doğru anlayışa sahip olmazsa örgüt içinde doğru bir demokrasi gerçekleştirilemez. Bu demokrasinin kısıtlanması, üyelerin insiyatiflerinin kırılması veya demokrasi uygulanması adı altında örgütlerin eylemsizliğe itilmesi gibi birçok zararlı sonuca yol açar.

Örgüt içi demokrasi ancak üyeler hak ve özgürlüklerinin bilincinde olurlarsa, hak ve özgürlüklerini örgütü ve mücadeleyi güçlendirecek tarzda bilinçli bir şekilde kullanırlarsa gerçekleştirilebilir. Üyeler, yöneticileri eleştirme, faaliyetler konusunda öneride bulunma, yönetim için aday önerme, aday olma, yöneticileri değiştirme haklarına sahiptirler. Üyeler bu haklarının bilincinde olmalı ve bunları örgütü ve mücadeleyi ilerletecek şekilde kullanmalı ve geliştirmelidirler. Örgüt içi demokrasinin gerçekleştirilmesi konusunda üyelere büyük görevler düşmektedir. Üyeler bu konuda insiyatifli ve titiz davranmalıdırlar. Bu durum, örgüt içi demokrasi konusunda bütün üyelerin eğitiminin ve onlara bu konuda doğru bir bilinç kazandırmanın önemini ortaya koymaktadır. Gençlik örgütlerimizde örgüt içi demokrasinin yetirince uygulanamamasının nedenlerinden birisini de üyelerin bu konudaki bilinç ve bilgi yetersizliği oluşturmaktadır. Bu, örgüt içi demokrasi konusunda en geniş üye tabanının eğitimi görevini önümüze koyuyor.

Örgüt içi demokrasi yine ancak yöneticilerin bu konuda doğru bir bilince sahip olmalarıyla ve bilinçli çabalarıyla gerçekleştirilebilir. Yöneticiler, örgüt içi demokrasinin önemi, tabanın eleştiri ve önerilerini alma, onlarla birleşme, tabanı eğitmenin öneminin bilincinde olurlarsa, örgüt içinde köklü bir demokrasinin gerçekleştirilmesini sağlayabilirler. Ancak böylece, bütün üyelerin insiyatifini, becerilerini harekete geçirebilir; bütün üyelerin eleştiri, öneri ve düşüncelerini birleştirebilir ve merkezileştirebilirler. Yöneticiler bu bilinçle hareket etmeli ve örgüt içinde en geniş demokrasinin gerçekleştirilmesi işini teşvik etmeli, yönetmeli ve örgütlemelidirler. Yöneteciler, bütün üyelere eleştiri ve önerilerini belirtebileceği bir ortam sağlamalıdır. Ama yöneticiler, bunları birleştirme ve yönlendirme, bu faaliyet içinde üyelerin eğitimini sağlama görevini de unutmamalıdırlar. Bu yapılmadığı zaman üyelere eleştiri ve öneri ortamının sağlanmasının bir yararı olmayacak, tersine yıpratıcı sonuçlar doğmaya başlayacaktır.

Gençlik örgütlerimizde yöneticilerin örgüt içi demokrasiyi gerçekleştirmek için bilinçli ve sistemli bir çaba sürdürme konusunda yetersiz kalmaları, hatta bastırıcı tavırlara girmeleri, demokratik işleyişi örgütlemeye gayret sarfetmeleri demokratik işleyişin önünde büyük bir engel oluşturuyor. Yöneticilerin gençlik örgütlerinde demokratik işleyişi yerleştirmek ve geliştirmek konusunda özel olarak dikkat göstermeleri gereklidir.

Örgüt içi demokrasi, önderlikli bir faaliyettir. Güçlü ve doğru bir önderlik olmadan demokrasi gerçekleştirilemez. Bütün üyelerin düşünce, beceri, insiyatif ve yaratıcılığını harekete geçirebilmek güçlü ve doğru bir önderliği gerektirir. Üye tabanının bütün eleştiri ve önerilerini, düşüncelerini merkezileştirmek, birleştirmek ancak güçlü ve doğru bir önderlikle mümkündür. Bütün üyeleri bu faaliyet içinde eğitmek ve değişik faaliyetlere seferber etmek ve bu faaliyetleri birleştirip merkezileştirmek ancak güçlü ve doğru bir önderlikle mümkün olabilir.

Örgüt içi demokrasi, örgütlü bir faaliyettir. Ancak örgütlü bir faaliyet içinde ve örgütlü bir şekilde gerçekleştirilebilir. Örgütlü bir yapı ve sistemli bir örgüt içi hayat olmadıkça, örgüt içi demokrasi gerçekleştirilemez. Örneğin gençlik örgütlerimizin merkezi düzeyde bir örgütlülük ile sınırlı kalması, birimlere kadar inen örgütlü bir yapısının olmaması, geniş tabanın örgüt içi hayata katılmasının ortamını kaldırmıştır. Geniş üye tabanının

örgütün sorunlarından haberdar olarak mücadelenin ve gençlik örgütünün sorunları üzerine düşünmesini, eleştiri ve önerilerini iletmesini engellemiştir. Bu katılımı az sayıda kişi ile sınırlı tutmuştur. Birimlere kadar inen bir örgütlülük ve birimlerde örgütlü bir yapının var olması örgüt içi faaliyeti birimlere kadar, bütün üyelere kadar indirecektir. Böylece örgüt içi demokrasi en yaygın ve köklü hale getirilebilir.

Örgüt içi demokrasi, örgütlü bir yapının yanı sıra, özel örgütlü bir çabayı da gerektirir. Yöneticiler örgüt içi demokrasinin gerçekleştirilmesini kendiliğindenc liğe bırakmamalıdırlar. Tersine bunun gerçekleştirilmesine özel bir ilgi göstermelidirler. Örgüt içi demokrasinin gerçekleştirilmesi işini bizzat örgütlemeli ve yönlendirmelidirler.

ÖRGÜT İÇİ DEMOKRASİYİ BİÇİMSEL KAVRAMAMALIYIZ

Örgüt içi demokrasi, biçimsel olarak kavranmamalıdır. Demokrasi ne belirli biçimlerle sınırlandırılmalı, ne de belirli kalıplar içine sokulmaya çalışılmamalıdır.

Demokrasi yalnızca belirli anlarda uygulanan bir şey değildir. Örneğin yalnızca seçimler sırasında ya da toplantılar sırasında uygulanan bir şey değildir. Demokrasi yalnızca belirli biçimlerde ifadesini bulan bir şey de değildir.

Demokrási, örgüt yaşantısının bütününde, bütün faaliyetler sırasında sürekli yaşayan, varlığını ve işleyişini sürdüren bir şeydir. Bütün faaliyetlerde işleyişini sürdüren demokrasi, duruma, koşullara, ihtiyaca göre değişik şekillerde gerçekleşir. Değişik biçimlerde ifadesini bulur. Değişik biçimlerde de sürse, demokratik merkeziyetçi işleyiş süreklidir, sürekli gündemdedir. Bütün faaliyetlerde demokratik işlerliğin özü yaşar.

Örneğin bu işleyiş, yönetim kurulu toplantılarında, komite toplantılarında, birim toplantılarında, genel üye toplantılarında, seçimlerde, kongrelerde vb. bir bütün olarak ifadesini bulur. Yönetim kurulu toplantıları, komite toplantıları, birim toplantılarını sistemli ve periyodik hale getirmeye çalışmalıyız. Yönetim kurulu üyeleri sistemli bir şekilde komitelerle toplantılar yapmalı, mümkün olduğu kadar birim üye toplantılarına katılmalıdırlar. Ayrıca gerektiğinde çeşitli komitelerin, birimlerin ortak toplantıları da yapılabilir ve bunlar ihtiyaca göre sistemleştirilebilir de. Yine şartlara ve ihtiyaca göre genel üye toplantıları da yapılabilir. Bunun şartları varsa mümkün olduğunca sistemli olarak genel üye toplantıları yapılmalıdır.

Bu toplantılarda örgütün ve mücadelenin bütün sorunları tartışılmalıdır. Bu toplantılar, sonuçta mücadeleyi ilerletmelidir Buralarda yapılan değerlendirmeler soyut, genel ve yüzeysel olmamalıdır. Böyle olursa, mücedele ilerlemez ve toplantılar işlevinden uzaklaşarak yozlaşır. Değerlendirmeler kapsamlı ve somut olmalı, bunlardan somut ve pratik sonuçlar da çıkartılmalıdır. Böyle olursa belirli aralarla yapılan bu toplantılar geçmiş faaliyetin değerlendirildiği, yeni görevlerin belirlendiği mücadeleyi geliştiren, ilerleten toplantılar olur. Gevezelik haline dönüşmez, mücadelenin üzerine oturan ve mücadeleye hizmet eden toplantılar olur.

Demokrasinin biçimsel olarak ele alınması konusunda dikkat çekilecek bir diğer konu da şudur: Siyasal koşullar, üye sayısının çokluğu vb. çeşitli nedenlerden dolayı bazı toplantılar ya da seçimler katılacakların sayısı azaltılarak yapılmak zorunda kalınır. Örneğin yönetim kurulu seçimi delegeler seçilerek hatta bazen ikiden fazla kademeli seçim uygulayarak sınırlı sayıda kişi aracılığıyla yapılabilir. Bu durum, biçimsel kavranarak, "demokrasinin kısıtlanması" olarak değerlendirilmemelidir. Seçimin böyle tek dereceli değil de birden fazla dereceli olarak yapılması, demokrasinin kısıtlanması, tabanın iradesinin engellenmesi anlamına gelmez. Eğer doğru bir biçimde ele alınmazsa elbette bu sonucu doğuracaktır. Fakat doğru ele alındığında bu durum demokrasinin kısıtlanmasına yol açmaz. Delegelerin seçimi tabandan başlayarak bütün üyelerin katıldığı, bütün sorunların en geniş ve özgürce tartışıldığı toplantıların sonucunda yapılırsa ve delegeler tabanın düşüncelerini yansıtmada titiz olurlarsa böyle bir sistem ikiden fazla dereceli seçim dahi uygulansa demokrasinin özüne aykırı değildir.

KONGRELER: ÖRGÜTÜN EN ÜST ORGANI VE ÖRGÜT İÇİ DEMOKRASİNİN EN YÜKSEK İFADESİ

Kongreler, örgüt işlerliğinde belirleyici bir öneme sahiptir ve örgütün yetkili en üst organıdır. Kongrelerin en üst organ olma işlevine uygun olarak gerçekleştirilmesinin çok büyük önemi vardır.

Kongre faaliyeti geçmiş dönemdeki mücadelenin, bir bütün olarak örgütün, yönetim kurulunun, tek tek organların ve yönetim kurulunun faaliyetlerinin değerlendirildiği, örgütün gözden geçirilip güçlendirildiği, yeni dönemin görevlerinin ve yeni dönemde belirlenen görevleri yerine getirecek yöneticilerin seçildiği bir faaliyettir. Kongre faaliyetinin bu kapsamı ve işlevi onun ne kadar önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Kongre faaliyeti, —aynı zamanda— muhtevasının da bir gereği olarak örgüt içi demokrasinin en yüksek bir ifadesi olmak zorundadır. Kongre faaliyetlerine ve değerlendirmelerine bütün üyeler en aktif bir şekilde katılmalıdırlar. Değerlendirme faaliyetine, tartışmalara en özgür bir şekilde katılmalıdırlar. Her üye düşüncelerini belirtme, aday olma, aday önerme ve eleştirilerini belirtme hakkına sahip olmalı, bu konuda özgürce hareket edebilmelidir.

Kongre faaliyetleri süresince bütün üyelerin özgürce ve insiyatifli bir şekilde katıldığı en geniş tartışmadan sonra faaliyetin bütün alanlarında kapsamlı, somut değerlendirmeler çıkartılmalı, görevler belirlenmelidir. Kongre faaliyeti aynı zamanda örgüt içi birliğin, irade birliğinin gelişip güçlendiği, üyelerin eğitildiği bir

Devamı Sayfa 14'te

Devrim Yolunda LİSELİ GENÇLİK

Kötü Barınma Şartları
YÜZBİNLERCE ORTAÖĞRENİMLİ GENCİN ÖĞRENİMİNİ ZORLAŞTIRMAKTADIR

Ülkemizde orta öğrenimde bulunan işçi ve köylü çocuklarının en önemli sorunlarından biri de barınmadır. Bugün orta öğrenim gören milyonlarca işçi ve köylü çocuğu çok kötü şartlarda barınmaktadır.

Ülkemizde konut sorunu çözümlenmemiştir. Genel olarak emekçilerin, özellikle de işçilerin ve köylülerin barınmaları çok kötüdür. Konut sorunu gerçek anlamıyla ancak sozyalizmde çözümlenir. En gelişmiş kapitalist-emperyalist ülkelerde bile konut sorunu çözümlenemez. Çünkü kapitalizm işçilerin, köylülerin geleceğini garanti altına alınmasına, onların sağlıklı bir şekilde beslenmesine, barınmasına, rahat yaşamasına el vermez. Kapitalizm ancak kendi geleceğini, çıkarını, daha fazla karı ve sömürüyü düşünür. Ülkemizdeki emekçilerin barınma şartları kapitalist-emperyalist ülkelerdeki emekçilerin barınma şartlarından daha da kötüdür. Bu durum ülkemizin mevcut yapısından, ülkemizin emperyalizme bağımlı yarı-feodal bir ülke olmasındankaynaklanmaktadır. Ülkemizin emperyalizmin sömürüsü altında olmasındandır.

Ayrıca ülkemizde gençliğin öğrenim ihtiyacını karşılayacak sayıda okul yoktur. Bırakalım yüksek öğrenim yapan okulları, orta öğrenim yapan okullar bile çok yetersizdir. Bugün çok sayıda ilçede, kasabada ortaokul ve lise yoktur. Hatta bazı illerde birden fazla lise ve ortaokul bile yoktur. Faşist-feodal devlet, gençliğin öğrenim ihtiyacını karşılayacak okullar açmamaktadır. Komprador-feodal devlet, emekçilerin ve gençlerin öğrenim yapmasını mümkün olduğunca engellemeye çalışmaktadır. Ortaöğrenimli gençliğin barınma sorununu karşılayacak sağlığa uygun yerler açılmamaktadır. Devlet, kendisinin ihtiyaç duyduğu kadar kişiye eğitim yaptırmaktadır. Faşist-feodal eğitim sistemi ders araç ve gerecinden giyeceğe, beslenmeden barınmaya kadar her şeyiyle paralıdır. Eğitimin paralılığı ve yeterli sayıda okulun olmaması bugün işçi ve köylü gençliğin eğitim görmesinin önünde bir engeldir. Çok sayıda işçi ve köylü aileler öğrenim masraflarını karşılayamadığı için çocuklarını okula göndermemektedir.

Ülkemizde gençliğin orta öğrenim ihtiyacını karşılayacak okulların yeterli sayıda olmaması işçi ve köylü çocuklarının barınma koşullarını daha da ağırlaştırmaktadır. İşçi ve köylü çocukları daha 12-13 yaşında ailesini, köyünü terk ederek öğrenim için il ve ilçelere gelmektedir. Öğrenciler geldikleri yerlerde barınacak sağlıklı bir yer bulamıyor. Öğrencilere kiraya ev verilmiyor. Gençlerden az bir kesimi şayet il ve ilçede akrabaları veya tanıdıkları varsa onların yanında kalıyor. Bu öğrencilerin büyük bir kısmı hayvanların bile barınmayacağı bodrumlarda, gece kondularda, inşaatlarda ve ahşap evlerde barınmak zorunda kalıyor. İlde ve ilçede barınacak bir yer bulamayan öğrencilerde şayet evi yakınsa yaya olarak, uzaksa her hangi bir araçla okula gidip gelmek zorunda kalmaktadır. İl ve ilçede ailesinin yanında kalarak orta öğrenimini sürdüren işçi ve emekçi ailelerin, çocuklarının barınma şartları çok bozuktur. Çünkü bu aileler genellikle şehirlerin yoksul semtlerinde geçekondularda, bodrumlarda ve inşaatlarda havasız, susuz, elektiriksiz sağlığa aykırı yerlerde oturmaktadır.

Orta öğrenim gençliğinin içinde bulunduğu bu durum öğrencilerin düzgün bir öğrenim görmelerini engellemektedir. Çünkü öğrenciler daha 12-13 yaşlarında ailelerinden, köylerinden kopmakta illere, ilçelere gelmekte ve bu nedenle de geldikleri yerlerle uyum sağlayamayıp bir psikolojik çöküntüye uğramaktadır. Barındıkları yerler tamamen sağlığa aykırı olduğu için sık sık hastalanmaktadır. Beslenme, giyim, temizlik vb. ihtiyaçlarının iyi bir şekilde çözümlenmemesi orta öğrenim gençliğinin içinde bulunduğu kötü durumu daha da ağırlaştırmaktadır. Ailesini, köyünü terk ederek öğrenim yapmaya gelen gençler köyden getirdikleri ekmek, bulgur vb. yiyeceklerle beslenmektedir. Köye yaya veya her hangi bir araçla gidip gelen öğrenciler sık sık soğuktan hastalanmaktadır. Kışın yolları kapandığı için de çoğu zaman okula gelememektedir. Tüm bu güçlüklere karşın öğrenciler bir de aileleri öğrenim masraflarını karşılayamadığı için çalışmak zorunda kalıyorlar. Onun için de okuldan çıktıktan sonra veya cumartesi pazar tatil günlerinde çeşitli işlerde çalışıyorlar.

Bu nedenle öğrenciler normal eğitimlerini sürdüremiyorlar. Öğrencilerin bir kısmı aileleri öğrenim masraflarını karşılayamadığı için okulu bırakmak zorunda kalıyor. Diğer bir kısım öğrenci de öğrenim şartlarının ağır olması nedeniyle derslerinde başarılı olamamaktadır. Dolayısıyla sene kaybetmekte, hatta okuldan atılmaktadır. Öğrencinin sene kaybetmesi de gerek kendini gerekse ailesini daha güç durumda bırakıyor.

Bunların yanında bir kısım işçi ve köylü ailelerin çocukları öğrenim yapacakları yerlerde barınma sorununun çözümlenmemiş olması dolayısıyla daha başından okula gidememektedir. Gençlerin aileleri çocuğunun öğrenim yapması için bin bir güçlüğe katlanıyor, ancak il ve ilçede çocuğunun barınacak yeri olmadığı için çocuğunu öğrenim yapmaya gönderemiyor. Bu durum köyde oturan gençler, özellikle de köydeki genç kızlar için daha bir geçerlilik taşımaktadır. Bu nedenle de bugün ülkemizde köylü genç kızlar hemen hemen hiç orta öğrenim yapamamaktadır.

Bugün ülkemizde bir kaç ilde de olsa çok az bir orta öğrenimli öğrencinin barındığı yurt, pansiyon vardır. Yurt ve pansiyonda kalan çok az sayıdaki öğrencinin de barınma şartları çok kötüdür. Yurt ve pansiyonlar çok soğuk ve pistir. Öğrenciler çoğu zaman bitlenmekte ve hastalığa yakalanmaktadır. Kalorifer ve soba yanmamaktadır. Yemekler kalitesiz ve bozuktur. Ayrıca öğrenciler yurtlarda ve pansiyonlarda tam bir esir hayatı yaşamaktadır.Okul yöneticileri ve yurt idarecileri öğrencilere kitap,dergi ve gazete okutmamaktadır. Öğrencinin her hangi bir ekonomik ve siyasi talepte bulunması ve bu doğrultuda mücadele yürütmesi yasaktır. Öğrencilerin dışardan kişilerle konuşması, bağ kurması yasaktır. Öğrencilerin mektupları kontrol edilmekte, dolapları, çantaları her an aranmaktadır. Yurtlarda, pansiyonlarda bu baskılara karşı çıkan öğrenciler hemen sorgusuz sualsiz kovulmakta ve sokağa atılmaktadır.

Ülkemizde orta öğrenim gençliğini barınma ihtiyacını karşılayacak hiç bir girişimde bunulunmamaktadır. Hatta diktatörlük bir-iki ilde bulunan yurt ve pansiyonları da ya kapatmakta ya da kapatmaya çalışmaktadır. Bugün bu yurt ve pansiyonlardan İstanbul'da başta Haydarpaşa lisesinin olmak üzere diğer bir kısım liselerin ve Dersim liselerinin pansiyonları kapatılmışdır. Öğrenciler yurt ve pansiyonların kapatılması karşısında sessiz kalmamalı, kapatılan yurt ve pansiyonları açtırmak için yoğun bir faaliyet sürdürmelidir.

Bugün ortaöğrenim gençliğinin barınma sorununun çözümlenmesi doğrultusunda mücadeleyi yükseltmek ve haklar kazanmak ertelenmez bir görevdir. Ortaöğrenimdeki milyonlarca işçi ve köylü çocuğu barınma sorunuyla karşı karşıyadır. Barınma sorunu için yoğun bir faaliyet sürdürülmelidir. İhtiyacı olan her öğrenciye sağlığa uygun ve parasız barınacak yer sağlanmalı talebi en geniş öğrenci kitlesine kavratılmalıdır. Geniş öğrenci kitlesinin barınma ve diğer talepler etrafında en geniş birliği sağlanmaya çalışılmalı ve öğrenciler bu taleplerin çözümü için mücadeleye sevkedilmelidir.

örgütlenme mücadelesi

BURSA LİSELİLER BİRLİĞİ "KONGREYE HAZIRLIK TOPLANTISI YAPARAK, GEÇİCİ YÖNETİM KURULUNU SEÇTİ

BLB, geçmiş faaliyetlerinin değerlendirmesi ve yeni dönemde mücadelenin güçlendirilmesi için bir dizi toplantılar düzenledi ve 1.Kurucu Kongreyi hazırlayacak ve faaliyetleri yürütecek Geçici Yönetim Kurulu'nun seçildiği kongreye hazırlık toplantısı yaptı.

Bu toplantı öncesi yapılan çeşitli toplantılarda geçmiş mücadele değerlendirilerek, içine düşülen hata ve zaaflar tartışıldı. Yine bir toplantıyla talepler ve mücadelenin nasıl ele alınması gerektiği üzerinde tartışmalar yapıldı.

11 Kasım'da yapılan Kongreye Hazırlık Toplantısına geniş bir katılım oldu. Toplantı yöneticisi seçiminden sonra geçmiş faaliyetin değerlendirilmesi yapıldı. Eski Yönetim Kurulu'nun faaliyet raporu tartışıldı. BLB içinde demokrasi, yönetim-taban ilişkisi, BLB'nin örgütlenmesi ve BLB-YDGD ilişkisi üzerine geniş tartışmalar yapıldı. Yeni dönemin görevleri tespitinden sonra yeni yönetim kurulunun seçimine geçildi. BLB'yi 1.Kongresine hazırlayacak olan 11 kişilik Geçici Yönetim Kurulu seçildi.

BOLU VE DÜZCE'DE LİSELİ BİRLİĞİ KURMA ÇABALARI SONUNA YAKLAŞTI

Bolu ve Düzce'de de liseli gençlik örgütlenme mücadelesini giderek güçlendiriyor. Tek tek okullarda öğrenci birliği oluşturma ve kol faaliyelerini geliştirme mücadelesinin yanısıra merkezi olarak Bolu LB ve Düzce LB'nin kurulması için çabalar da yoğun olarük sürdürülüyor. Bolu LB ve Düzce LB'nin kurulması liseli gençlik mücadelesinin güçlenmesinde önemli adımlar olacaktır. Merkezi Liseli Birliği oluşturma çabaları tek tek okullarda yoğun bir propaganda faaliyeti ile sürdürülüyor. Liseli gençliğin sorunları, bunlar için mücadeleyi yükseltmenin gerektiği, bu mücadelede öğrenci birliği, kollar, merkezi Liseli Birliği'nin önemi ve yeri anlatılıyor, tartışılıyor. Merkezi Liseliler Birlikleri liselerde yükselen mücadelenin üzerinde ve okullarda öğrenci birlikleri oluşturma mücadelesi ile birlikte ele alınıyor yükseltiliyor.

Liseli Gençlik

Polis-Jandarma Okullardan Defol

ESENEVLER LİSESİ:

Ankara Esenevler Lisesi öğrencileri, okul bahçesinde dolaşan 3 arkadaşlarının polis tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alınmalarını protesto ederek, arkadaşlarının serbest bırakılması, polis ve jandarmanın okuldan defolması için okulda forum yaparak dersleri boykot ettiler. Dersleri boykot eden öğrenciler okuldan ayrılmayıp okulu işgal ettiler. Bu direniş anında Halkın Kurtuluşu D.Yol taraftarları çeşitli konuşmalar yaptı. Öğrenciler çeşitli sloganlar attılar. Öğrencilerin bu direnişi karşısında şaşkına dönen okul idarecileri ve polis, öğrencileri serbest bırakmak zorunda kaldı.

YILDIRIM BEYAZIT ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ

Yıldırım Beyazıt Endüstri Meslek Lisesi Akşam Bölümü öğrencileri 13 Kasım günü polis ve jandarmanın okuldan atılması doğrultusunda mücadeleyi yükseltmek amacıyla dersleri boykot ederek forum yaptılar. Foruma okuldaki tüm devrimci demokrat hareketlerin taraftarları katıldı. Forumda konuşan bir ALB üyesi öğrenci polisin ve jandarmanın niteliğini, görevlerini ve okula ne için geldiklerini anlatarak, öğrencileri, polise ve jandarmaya karşı mücadeleye çağırdı. Öğrenciler forumdan sonra derslere girmeyerek Meslek Lisesi öğrencilerinin sorunlarını ve çözüm yöntemlerini tartıştılar.

YILDIRIM BEYAZIT LİSESİ

Yıldırım Beyazıt Lisesi Gündüz Bölümünde öğrenciler, polis tarafından gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılmasını, polisin ve jandarmanın okuldan defolmasını istediler. 23 Kasım günü sabahleyin derslere girmek için okulun önünde öğrencilerin toplandığı sırada bir ALB'li öğrenci konuşma yaparak, polisin ve jandarmanın okula ne için geldiğini anlattı ve öğrencileri polisin ve jandarmanın okuldan atılması için mücadeleye çağırdı.

AYDINLIKEVLER TİCARET LİSESİ

Aydınlıkevler Ticaret Lisesi öğrencileri okuldan MHP—ÜGD'li katillerin, polisin ve jandarmanın atılması için yoğun bir faaliyet sürdürüyorlar. Öğrencilerin bu mücadelesi sonucunda MHP'li katiller okulda bir hayli gerilediler. 9 Kasım günü öğrenciler MHP -ÜGD'li katillerin ve polis jandarmanın okuldan atılmasını isteyerek bir günlük boykot yaptılar.

İSKİTLER ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ

İskitler Endüstri Meslek Lisesi öğrencileri son günlerde polisin, jandarmanın ve okul idaresinin baskıları artırmasını, idarenin faşist disiplin yönetmeliğine dayanarak öğrencileri sindirmeye çalışmasını protesto ederek 17 Kasım günü forum düzenlediler. Forumda ALB, DY, ve KSD taraftarları birer konuşma yaparak saldırıları protesto ettiler. Öğrenciler, forumdan sonra derslere girmeyerek bir günlük boykot yaptılar.

LİSELERDE MÜCADELE YÜKSELİYOR

İNÖNÜ LİSESİ

Ankara İnönü Lisesi öğrencileri birkaç kez idareyle görüşmelerine rağmen okulda kaloriferlerin yanmamasını protesto ederek dersleri boykot edip, okulu işgal ettiler. Okulun işgal edildiği süre boyunca öğrenciler toplantı yaparak sorunlarını ve çözüm yöntemlerini tartıştılar. Öğrencilerin bu direnişi karşısında okul idaresi gerileyerek, öğrencilerin isteklerini kabul etti.

YILDIRIM BEYAZIT ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ

Yıldırım Beyazıt Endüstri Meslek Lisesi öğrencileri, bir arkadaşlarının iş kazası sonucu parmağını kaybetmesi üzerine 13 Kasım günü iş kazalarına karşı önlem alınmasını, kaloriferlerin yanmasını isteyerek okulda forum yaptılar. Foruma okuldaki tüm devrimci demokrat siyasetlerin taraftarları katıldı. Forumda bir konuşma yapan ALB'li öğrenci, öğrencilerin sorunlarını anlatarak, öğrencileri mücadeleye çağırdı.

ATIFBEY ORTAOKULU GÜNDÜZ BÖLÜMÜ

Atıfbey Ortaokulu Gündüz Bölümü'nde öğrencilerden spor parası adı altında para toplanmaya kalkışılması üzerine ALB'li öğrenciler, paranın verilmemesi için öğrencilere çağrı yaptılar. Okulda geniş bir propaganda faaliyeti yürüterek duvar gazetesi astılar. Ayrıca bir de forum düzenlediler. Forumda konuşan bir ALB üyesi, eğitimin parasız olmasını istedi ve öğrencileri spor parasını vermemeye çağırdı.

ATIFBEY ORTAOKULU AKŞAM BÖLÜMÜ

Atıfbey Ortaokulu Akşam Bölümü öğrencileri, kalofirlerin yanmasını, okulun temiz tutulmasını, ampulleri olmayan sınıflara ampul takılmasını isteyerek forum düzenlediler. İdareden bu sorunları çözmesini istediler. Öğrencilerin yürüttüğü bu mücadele sonucu idare, öğrencilerin isteklerini yerine getirmek zorunda kaldı.

KONYA – EREĞLİ

Konya Ereğli'de diktatörlüğün saldırıları faşist Demirel hükümetinin kurulmasıyla birlikte yoğunlaştı. Diktatörlük ardı ardına mahallelere, okullara saldırmaya başladı. Son olarak 22 Kasım günü 15–20 MHP-ÜGD'li faşist katil polis desteğinde Ticaret ve Sanat Liselerine saldırarak okulları silahla taradılar. Faşist saldırıyı nefretle karşılayan sanat ve Ticaret Liselerinin öğrencileri dersleri bırakıp saldırıyı protesto ettiler. Ticaret ve Sanat Liselerine yapılan saldırıyı protesto ederek, Ticaret ve Sanat Liselerinin öğrencileriyle birleşmeye çalışan Kız Meslek Lisesi öğrencilerini okuldaki sosyal-faşist öğretmenler engelledi. Daha sonra Sanat ve Ticaret liselerinin öğrencileri birleşerek saldırıyı protesto etmek için yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş yapan öğrencilere polis azgınca saldırdı. Polisin saldırısına yiğitçe direnen öğrenciler Ticaret Lisesi'ni işgal ettiler. Faşist saldırıyı protesto eden Ereğli Lisesi öğrencileri arkadaşlarını destekledi. Faşist saldırıyı protesto eden Ereğli halkı ve gençliği öğrencilere sahip çıktı. Kısa zamanda sümerbank işçileri, Memurlar ve kalabalık halk topluluğu gençler okulun önünde toplandı. Gençliğin ve halkın birliğini gören polis ve jandarma geriletildi. 3000'e yakın öğrenci, halk ve gençler faşist saldırıyı protesto eden sloganlar atarak garaj meydanına kadar yürüyüş yaptılar. Yürüyüş garaj meydanında devrim andının içilmesiyle son buldu.

GİRESUN TİCARET LİSESİ ÖĞRENCİLERİ OKULU İŞGAL ETTİ

Giresun Ticaret Lisesi'nin öğretmen yetersizliği gerekçesiyle valilik tarafından bir hafta süreyle kapatılmasına karşı çıkan öğrenciler okullarını kapattırmadı. Okulun valilik tarafından kapatıldığını duyan okuldaki DY, KSD ve Halkın Kurtuluşu taraftarı öğrenciler kendi aralarında toplantı yaparak okulu kapattırmama kararı alıp tüm öğrencileri okulun kapatılması karşısında mücadeleye çağırdılar. Yürütülen bir dizi faaliyetten sonra 14 Kasım sabahı 650 öğrenci okulu kapattırmamak için okulu işgal etti. Ticaret Lisesi öğrencilerinin mücadelesini duyan diğer liselerin öğrencileri de Ticaret Lisesi'ne gelerek eylemi destekledi.

Öğrencilerin bu direnişi karşısında gerileyen vali okulu kapatamadı.

İZMİR ÇINARLI MESLEK LİSESİ

Proleter Devrimci Hareket'in taraftarlarının etkin olduğu Çınarlı Meslek Lisesi sürekli olarak faşist diktatörlüğün boy hedefi olmuştur. Bu yılda, diktatörlüğün Ege bölgesindeki borazanı olan Yeni Asır adlı gazete üç gün üst üste 1.sayfasında "Çınarlı Meslek Lisesi Teknik eleman değil, Militan yetiştiriyor" türünden yayınlarla, okul öğrencilerini ve okulun bazı devrimci demokrat öğretmenlerini diktatörlüğe hedef göstermiştir.

Bu saldırılar karşısında sessiz kalmayan Çınarlı Meslek Lisesi öğrencileri, İz.LB ve İDOD'lu öğrencilerin birliğini de gerçekleştirerek 2800 kişilik yasadışı bir gösteriyle saldırıları protesto ettiler.

HACETTEPE SAĞLIK KOLEJİ'NDE FAŞİST SALDIRI

Faşist saldırganlar son günlerde saldırıları yoğunlaştırdılar. Son olarak 22 Kasım gecesi, idareyle işbirliği halinde, 3.katta toplanan faşistler, gece televizyon seyretmekten dönen öğrencilere ucu çivili sopalar, ütü kordonları ve jiletlerle saldırdılar. Bu saldırıyı önceden bilen sıkıyönetim birlikleri hemen okulu basarak, saldırıya uğrayan öğrencilere saldırdılar, 8 kişiyi yaraladılar. Bu arada faşist saldırganlar önceden hazırladıkları listeyi polise verdiler, 13 kişiyi yakalattılar. Ertesi gün toplanan öğrenciler bu planlı saldırıyı püskürtmek ve gözaltına alınan öğrencileri serbest bıraktırmak için direnişe geçtiler. Tekrar saldırıya geçen idare-polis ve jandarma birçok öğrenciyi yaraladılar, 8 kişiyi gözaltına aldılar.

Daha sonra, Hacettepe Hastanesi sağlık emekçileri, Hacettepe Üniversitesi ve Hacettepe Sağlık Koleji öğrencilerinin katıldığı bir toplantıyla bu saldırılar protesto edildi.

BATTAL GAZİ ORTAOKULU'NDA 2 GÜNLÜK BOYKOT YAPILDI

Battalgazi Ortaokulu'nda, açıldığından beri elektrikler yanmıyor, camlar kırık, öğretmenler eksik, sobalar yanmıyor. Bu durum karşısında ANOD'un genel bildirisinin dağıtımı ve sürdürülen propaganda çalışmaları sonucu tüm öğrencilerin benimsemesiyle 19 - 20 Kasım günleri boykot yapıldı.

Sıkıyönetim, öğrencilerin bu haklı boykotuna azgınca saldırdı. İkinci gün 9 devrimciyi gözaltına aldı ve işkence yaptı. Ama öğrencilerin mücadele azmini kıramadı.

Bazı D.Yol'cu geçinenler ve DHY taraftarları önce boykotu desteklediklerini açıklamalarına rağmen, daha sonra karara katılmadıklarını açıkladılar. Hatta D.Yol'cu geçinenler daha ileri giderek boykotu kırmak için öğrencileri zorla içeri sokmaya çalıştılar. Bu tavırlar ANOD'lu öğrenciler tarafından teşhir edildi. Bunun sonucu 3 D.Yol taraftarı ANOD saflarına katıldı.

ANOD yaptığı basın açıklamasıyla bu haklı eylemi sonuna kadar destekledi.

BURSA

Bursa'da Akşam Ticaret Lisesi, Bursa Erkek Lisesi ve Yeniyol Meslek Liselerinde yapılan forum ve boykotlarla, öğretmenlere yönelik saldırılar, öğretmen Suphi Peslioğlu ve 12 yaşındaki Sunay Kurdoğlunun faşist çeteler tarafından katledilmesi protesto edildi. Öğrenciler bu protestoyu Liseli gençliğin ve okullarının somut talepleriyle birleştirdiler.

Eylemler BLB'li öğrenciler ile Devrimci Yol ve KSD taraftarı öğrencilerin ortak çabasıyla gerçekleştirildi.

Yıllardır Taşova Lisesi'nde barınamayan MHP-ÜGD'li faşistler bu yıl okula girebilmek için saldırılarını yoğunlaştırdılar. 14 Kasım günü okula alınmayarak dövülen bir faşisti bahane eden polis bir öğrenciyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan öğrencinin serbest bırakılmasını isteyen Taşova Lisesi öğrencileri polis karakolunun önünde toplandılar. Karakolun önüne gelen öğrencileri polis dağıtmak için silahla saldırdı. Polisle öğrenciler arasında çıkan taşlı, sopalı silahlı çatışmada bir öğrenci silahla yaralandı. Polisin saldırısını protesto eden diğer bir kısım öğrenci de Belediye önünde yasa dışı bir eylem düzenlediler. Bu arada resmi faşistlerin yardımına koşan MHP-ÜGD'li faşistler de şehir içinden püskürtüldü.

PERTEK LİSESİ

Yeni öğrenim döneminde, öğrencilerin mücadeleyi daha bilinçli bir biçimde yükseltmesi gericiliği korkuttu. Sıkıyönetimin ilan edilmesiyle, MHP-ÜGD'li faşistler tekrar okula gelmeye çalıştılar, saldırılarını artırdılar. Başını faşist teğmen Osman Naz'ın çektiği sıkıyönetim birlikleri öğrencilere karşı çeşitli faaliyetlere giriştiler.

En son olarak öğrencilerin tümünün derste olduğu bir sırada okulu basarak 2 yurtsever devrimciyi gözaltına aldılar, İşkenceye yatırdılar. Öğrenciler teneffüse çıktığında bunu öğrenince hemen direnişe geçtiler. Okul bahçesinde toplanarak, sloganlar atıp konuşma yaptılar. Öğrencilerin kini daha da bilendi. Tam yürüyüşe geçecekleri sırada, sıkıyönetim gözaltına aldığı iki öğrenciyi bırakmak zorunda kaldı.

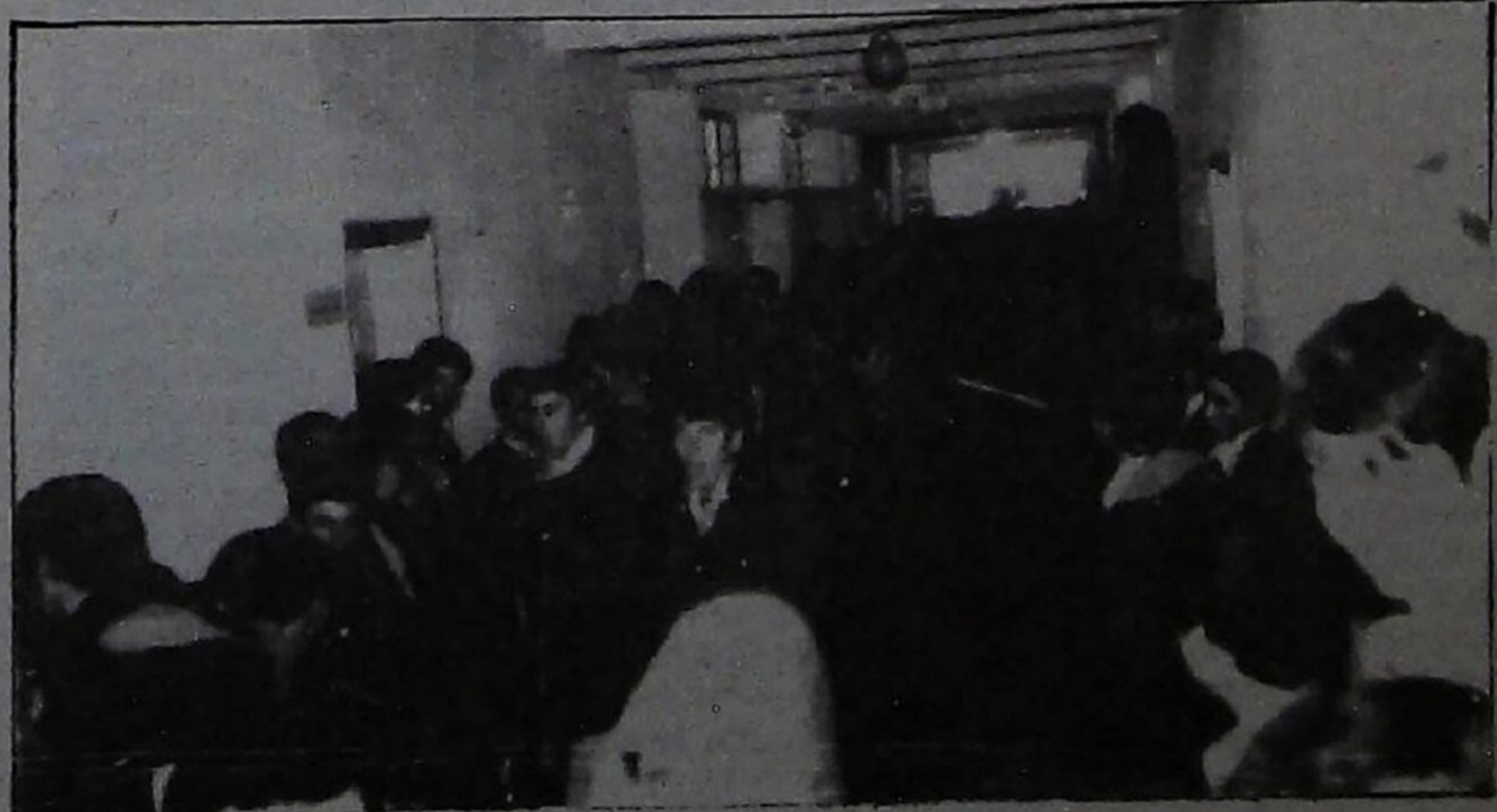
Bu arada, okulda 5-10 taraftarı bulunan DHB'li oportünistler ise eyleme katılmadıkları gibi, anti-propaganda yaptılar. Öğrenciler bunların yüzünü bir kez daha açıkça gördü.

Çanakkale Lisesi:

ÖĞRENCİLER DİRENEREK HAKLARINI ALDILAR

Çanakkale Lisesi'nin pansiyonunda kalan öğrenciler, idarenin Milli Eğitim Müdürünün ve polisin yoğun baskılarına rağmen direnerek haklarını aldılar. Çanakkale Lisesi'nde öğrencilere verilen yemekler çok kötü, pansiyon pis ve öğrencilerin sağlık ihtiyaçları karşılanmıyordu. Okuldaki YDGD'li öğrenciler bu sorunların çözümlenmesi doğrultusunda yoğun bir propaganda yaparak öğrencileri mücadeleye çağırdılar. YDGD'li öğrencilerin bu çağrısı, öğrenciler tarafından coşkuyla karşılandı.

Nitekim öğrenciler 15 Kasım günü sorunlarının çözümlenmesini isteyerek yemekleri boykot edip, okulda derslere girmeyerek direnişe geçtiler. Okul müdürü önce kendisi öğrencilere baskı yapıp tehditler savurarak direnişi kırmaya çalıştı. Okul müdürü, savurduğu tehditlerle direnişi kıramayınca polisi okula getirerek direnişi kırmayı denedi. Fakat polisin baskısı da öğrencilerin direnişini kıramadı. Bu sırada lisenin pansiyonda kalmayan diğer okul öğrencileri de derslere girmeyerek direnişi desteklediler. Okul müdürü öğrencilerin kararlılığı karşısında gerileyerek Milli Eğitim Müdürü'nü ve sağlık doktorlarını okula çağırdı. Okula gelen Milli Eğitim Müdürü de öğrencilerin direnişini kırmak için baskı yapıp tehditler savurdu. Öğrenciler Milli Eğitim Müdürünün de baskılarına boyun eğmeyerek, Milli Eğitim Müdürünü ve faşist-feodal eğitim sistemini teşhir eden konuşma yaparak, direnişlerini sürdürdüler. Öğrencilerin başarıyla direnişi devam ettirdiğini gören Milli Eğitim Müdürü ve okul yönetimi gerileyerek, sorunları çözeceklerini bildirdiler. Gelen sağlık doktorlarıyla birlikte öğrenciler pansiyonu gezdiler. Pansiyondaki pislikler temizletildi. Kurtlu ve kötü yiyecekler döküldü.

YÜKSEKÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTLENMESİ CASBEDİLEMEZ

Yükseköğrenim gençliğinin önünde duran sorunların en önemlilerinden biri, şüphesiz birim örgütlenmeleri sorunudur. Yükseköğrenim gençliğinin son yıllarda yükselttiği demokratik-özerk üniversite mücadelesine diktatörlük azgınca saldırmakta, yükseköğrenim gençliğinin birimlerde örgütlenmesinin, birim örgütlenmesinin yaratılmasının verdiği korkuyla yükseköğrenim gençliğinin örgütlenmesini engellemeye çalışmaktadır. Diktatörlüğün birim örgütlenmelerinden korkması boşa değildir. Yükseköğrenim gençliğinin birimlerde örgütlenmesi, demokratik-özerk üniversite mücadelesini yükseltecektir. Birimlerinde örgütlenen yükseköğrenim gençliği, mücadelesini daha yaygın, daha güçlü bir hale getirecek, birimlerde en geniş kitleyle birleşerek diktatörlüğün karşısına daha da güçlü olarak dikilecek, ona ağır darbeler vuracak güce erişecektir. İşte diktatörlüğü korkutan budur. Yüksek öğrenim gençliğinin birimlerdeki örgütlülüğünü yaratması, örgütlü kitlelerin gücünden her zaman korkan gericiliği tedirgin etmektedir. Bu da yükseköğrenim gençliğinin örgütlenmesine azgınca saldırmasını beraberinde getirmektedir. Diğer yandan. Yükseköğrenim gençliğinin bu saldırıları püskürtmesi de birimlerde güçlü örgütlenmeler yaratmasıyla mümkündür. Bu örgütlenmelerin yaratılması sadece bu saldırıları püskürtmek için değil, demokratik-özerk üniversite mücadelesini daha da yükseltmek için de gereklidir.

Diktatörlüğün bu saldırıları ve korkusu yeni değildir. 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü emekçi halkın örgütlerine ve örgütlenmesine azgınca saldırmış, bütün demokratik hakları gasbetmeye çalışmıştı. Yükseköğrenim gençliği de bu saldırılardan payını almıştı. 12 Mart generallerinin saldırı hedeflerinin en önemlilerinden birini şüphesiz demokratik-özerk üniversite mücadelesi ve bu doğrultuda kazanılan haklar oluşturuyordu. Bu nedenledir ki bu dönemde diktatörlüğün öğrenci gençliğe saldırıları demokratik-özerk üniversite mücadelesinde önemli bir yeri olan Öğrenci Birliklerinde yoğunluk kazanmış; 12 Mart generallerinin yaptığı ilk "iş"lerden biri öğrencilerin aynı zamanda yasal hakkı da olan, yönetmeliklerde yer alan öğrenci birlikleri hakkına saldırmak, bu hakkı gasbetmek olmuştu. Onlar, bununla da yetinmemiş yükseköğrenim gençliğinin yeniden örgütlenmesini engellemek için çeşitli oyunlara başvurmuştu. "Bir fakültede birden fazla öğrenci derneği kurulamaz" diye bir yasa çıkarmış. Ardından da bütün yükseköğrenim birimlerinde polis ve sivil faşistlere polisiye dernekler kurarak bu yolu da tıkamaya çalışmıştı.

Ancak diktatörlüğün bütün bu çabalarını boşa çıkarmak için yükseköğrenim gençliği mücadele bayraklarını açmış, öğrenci birlikleri hakkını yeniden kazanmak için çeşitli örgütlenmeleri gündeme getirmiştir. ODTÜ'de yıllar süren mücadele sonucu ODTÜ içtüzüğünde de yer alan ÖTK kurulmuş, örgütlenme mücadelesindeki bu önemli mevzi, diktatörlükten söke söke alınmıştır

ÖĞRENCİ TEMSİLCİLİKLERİ

Öğrenci temsilcilikleri yükseköğrenim gençliğinin örgütlenme mücadelesinde önemli bir mevzidir. Diktatörlük, yönetmeliklerde yer alan ve öğrenci gençliğin yasal bir hakkı olan öğrenci temsilciliği hakkının uygulanmasını engellemeye çalışmış, bazı birimlerde de bunu başarmıştır. Uygulamasına engel olamadığı yerlerde de işlemez hale getirmek istemektedir. Öğrenci temsilcilikleri üniversite yönetimleri tarafından ya tanınmamakta veya söz hakkı, yönetime katılma hakkı gasbedilerek, göstermelik hale getirilmektedir.

Öğrenci temsilciliklerinin sınıflarda örgütlenmeleri engellenerek, bu örgütlenmelerin bütün birim öğrencilerini kucaklamasının önüne set çekilmiştir. Güçsüz hale getirilmiştir. Öğrenci temsilciliklerinin alt örgütlenmesinin ortadan kaldırılmak istenmesiyle, bunların güçsüzleştirilmesi hedeflenmiştir. Öğrenci temsilciliklerinin sınıflarda alt örgütlenmelerinin olmayışı bu örgütlenmelerin gücünü geniş öğrenci kitlesinden alan, bütünlüklü örgütler olmasını engellemektedir. Ancak bu örgütlenmenin, daha güçlü ve bütünlüklü bir örgütlenme olan öğrenci birliklerinin örgütlenmesinde, bu hakkın kazanılmasında bir mevzi ve önemli bir araç olduğu da öğrenci gençliğin unutmaması gereken bir durumdur. Diktatörlüğün öğrenci temsilcilikleri hakkını gasbetme, bunları işlevinden uzaklaştırma çabaları sadece bunlardan ibaret değildir.

Faşist diktatörlük uzun ve zorlu mücadelelerle işletilen öğrenci temsilciliklerini tümüyle ortadan kaldıramadığı için her gün yeni oyunlara başvurmaktadır.

Bu oyunların başında % 60 veya 2/3 çoğunluk ve "başarılı", "sabıkasız" olma engelleri gelmektedir. Diktatörlük, öğrenci temsilciliklerini daha oluşmadan ortadan kaldırmak için % 60 veya 2/3 engeline başvurmuş, "seçimlere öğrencilerin en az % 60'ı veya 2/3'ü katılmalıdır. Aksi halde öğrenci temsilciliği yapılamaz" demektedir. Özellikle devam zorunluluğu olmayan yüksekokullarda % 60 veya 2/3'ü sağlamak güç olacağından, bu engelle seçimi yaptırmamak, öğrenci temsilciliğini bu yolla gasbetmek isteyen diktatörlük, bunu başaramadığı okullarda öğrenci gençliğin karşısına bu kez "başarılı" ve "sabıkasız" öğrenciler temsilci seçilebilir engeliyle çıkmaktadır.

Bu uygulamalar anti-demokratiktir. "Başarılı" ve "sabıkasız" öğrenciler, öğrenci temsilcisi olabilir demekle öğrencilerin kendi adaylarını, kendilerine önderlik edecek kişileri kendilerinin seçmesine engel olmak istenmekte, diktatörlük kendi adaylarını öğrenci gençliğe zorla seçtirmeye, öğrencilerin seçme ve seçilme haklarını ellerinden almaya, gasbetmeye çalışmaktadırlar.

Onların bu uygulamalarından amacı, öğrenci temsilciliklerini siyasetle uğraşmayan, emekçi halkın ve öğrenci gençliğin sorunlarıyla ilgilenmeyen, kişiliksiz, düzenle uyuşan birer düzen unsuru haline getirmek, onlara göre siyasetle uğraşan, öğrenci gençliğin akademik-demokratik sorunlarına sahip çıkan, bu doğrultudaki mücadelede yerini alan herkes sabıkalıdır. Bu nedenle bunlar öğrenci temsilcisi olamazlar. Bu uygulamalar, özellikle devrimci öğrencileri öğrenci temsilciliğinden uzak tutmanın yöntemleridir. Öğrenci gençlik, bunları da boşa çıkarmalı, her öğrencinin seçme ve seçilme hakkını kararlılıkla savunmalıdır.

Diktatörlüğün koltuk değneği reformist CHP hükümeti eliyle çıkarılmak istenen yükseköğrenim yasa tasarısı ise "öğrencilere yönetimde söz hakkı" tanındığını "öğrenci temsilcilikleri hakkının tanındığı" demagojisiyle, öğrenci gençliği aldatmaya, öğrenci birlikleri için verdiği mücadeleyi küllendirmeye çalışmaktadırlar. Diğer yandan yükseköğrenim yasa tasarısında yer alan "öğrenci temsilcilerinin yönetim toplantısında alınan kararları, konuşulanları dışarıya çıkarması, dışarda açıklaması yasaktır" maddesiyle de öğrenci temsilcilerini öğrencilerden koparmaya, yönetimin bir unsuru haline getirmeye, öğrenci temsilciliğini de işlevinden uzaklaştırmaya, yozlaştırmaya çalışmaktadırlar.

Ançak hiçbir çırpınışın onlara yararı yoktur. Yükseköğrenim gençliğinin öğrenci birlikleri için yükselttiği mücadeleyi ne baskı ve oyunlar, ne de reformist aldatmacalar durduramaz. Diktatörlüğün faşist AP hükümeti vasıtasıyla yeni saldırılara hazırlandığı, bu saldırıları ilan ettiği bu dönemde de yükseköğrenim gençliği demokratik-özerk üniversite hakkını elde etmek için öğrenci gençliğin birliğinin sağlanması gerektiğinin, kitlelerin aktif olarak katıldığı mücadeleyle bu hakkı kazanacağının bilincindedir. Geniş kitleleri mücadeleye katmak için öğrenci birliklerinin oluşturulması, okul yönetiminde kabul ettirilmesi gerekmektedir. Yükseköğrenim gençliği, Öğrenci Birliklerini oluşturmanın bir aracı olarak öğrenci temsilciliği örgütlenmesine sahip çıkmalı bütün birimlerde öğrenci temsilciliği seçimlerini yaptırmalı, öğrenci temsilciliği önündeki anti-demokratik uygulamaları kaldırmaya çalışmalı, devrimci öğrencilerin öğrenci temsilcisi seçilmesi için yoğun bir çaba harcamalıdır. Daha da önemlisi, Öğrenci Birlikleri hakkını elde etmek, Öğrenci Birliklerini bütün birimlerde uygulamak ve uygulatmak için mücadelesini yükseltmelidir. Öğrenci birlikleri Demokratik—Özerk Üniversite mücadelesinde güçlü bir adımdır. Yükseköğrenim gençliği bu adımı atmak için tüm olanaklarını seferber etmelidir.

Yükseköğrenim Gençliğinin Mücadelesi Yükseliyor

ANKARA'DA YÜKSEKÖĞRENİM GENÇLİĞİ FAŞİST SALDIRILARI PÜSKÜRTTÜ

Okulların açılmasıyla birlikte yükseköğrenim gençliğinin DEMOKRATİK—ÖZERK ÜNİVERSİTE mücadelesi hızla yükselmeye başladı.

Faşist AP hükümetinin kurulmasıyla birlikte polis-jandarma ve sivil faşistler Demokratik—Özerk Üniversite mücadelesi veren öğrencilere birlikte ve yoğun bir saldırıya geçtiler.

Ziraat Fakültesi'nde sivil faşistler bir devrimci öğrencinin derse girmesini engellemeye çalışmış, ertesi gün öğrencilere derse girerken saldırmışlar, bu saldırı püskürtülünce Veteriner Fakültesi'ndeki faşistlerle birleşerek dersten dönen 20 öğrenciye tekrar saldırmışlardır. Polis ve jandarma da saldırıya uğrayan 15 devrimciyi gözaltına almıştır.

Gazi Eğitim Enstitüsü'nde sivil faşistler okulu işgal etmeye çalışmış, Fen Fakültesi'nde okula giden öğrencilere taşlı, sopalı, silahlı saldırı düzenlemişlerdir. Eğitim Fakültesi ve Beytepe'de de öğrencileri tehdit etmişlerdir. Polis ve jandarma ise Yükseliş ve Mali Bilimler Yüksekokulu'nda öğrencilerin tuvalete bile gitmelerini engellemeye çalışırken, Bankacılık Yüksekokulu'nda faşist propaganda yapan bir öğretim üyesine soru sormak isteyen bir öğrenciyi işkenceye götürmüşlerdir. Ayrıca tüm okullarda öğrencileri tutuklamak ve vurmakla tehdit etmektedirler.

Ancak Ankara yükseköğrenim gençliğinin mücadelesini ne sivil faşistlerin ne de polis ve jandarmanın terörü bastıramamış, bastıramayacaktır. Ankara yükseköğrenim gençliği tüm bu saldırıları püskürtmüştür. Fen Fakültesi'nde saldırganlardan biri ölmüş, sivil faşistler Gazi Eğitim Enstitüsü'nü öğrencilere terk etmek zorunda kalmışlardır. Eğitim Fakültesi'nde ve Beytepe'de şimdi okulda nasıl kalacaklarını düşünmeye başlamışlardır.

Polis ve jandarmaya karşı da öğrenciler birçok birimde aktif tavır almışlar, bazı birimlerde yer yer çatışmalara girmişlerdir. Aynı zamanda yoğun bir teşhir faaliyetiyle polis-jandarma teşhir edilmiş, öğrenciler polis ve jandarmanın gerçek işlevini kavramışlardır.

Bunun sonucu olarak da birçok birimde boykotlar, forumlar, sınıf toplantıları geliştirilmiş, polis ve jandarma bu eylemleri engelleyememiştir.

SELÇUK EĞİTİM ENSTİTÜSÜ'NDE MÜCADELE YÜKSELİYOR

Selçuk Eğitim Enstitüsü'nde öğrencilerin sorunlarına sahip çıkan devrimci öğrenciler, bu yıl önemli bir sorun haline gelen kantin ve yemek sorununu öne çıkararak imza toplamışlar, boykot yapmışlardır.

Boykot, idare ve jandarma işbirliği sonucu kırılmıştır. Devrimciler, Dev-Sol ve Dev-Yol'a ortak mücadele çağrısı yapmışlar, Dev-Sol bu çağrıya katılmadığı gibi öğrencilerin açtığı imza kampanyasına da katılmamış; ancak devrimcilerin yürüttüğü teşhir faaliyeti sonucu bazı Dev-Sol taraftarları imza atmışlardır. Dev-Yol da bazı bölümlerde bu kampanyaya katılıp imza verirken, bazı bölümlerde vermeyerek tutarsız bir tavır izlemiştir.

Bu kampanya sonucu devrimciler, mücadeleyi yükseltmek için YDGD komitesi kurmuşlar, Dev-Yol taraftarlarına da ortak komite önerisi götürmüşler, Dev-Yol bu öneriyi çeşitli gerekçelerle reddetmiştir.

YDGD'liler bir yandan mücadeleyi yükseltmeye çalışırken, aynı zamanda birliğin önündeki engel tavırları da teşhir faaliyetini sürdürmektedir.

GAZİANTEP ODTÜ

Gaziantep ODTÜ'de yurtsever devrimci gençlik, faşist saldırıları püskürtmek, tezgahlanan oyunları boşa çıkarmak ve taleplerini elde etmek için ÖTK örgütlülüğünün gerekliliğinin propagandasını yoğunlaştırmış, Gaziantep ODTÜ kitlesine benimsetmişlerdir. Bunun sonucu daha önce ÖTK'ya karşı çıkan, onu engellemeye çalışan Kurtuluş, ÖTK seçimlerine katılacağını söylemiş, İGD'li sosyal-faşistler ise yurtsever devrimci gençliğin mücadelesini engellemeye çalışmışlar, mücadele eden öğrencilere saldırmışlardır. Yurda asılan, öğrencilerin taleplerini dile getiren pulları yırtan İGD'liler devrimciler tarafından okul kitlesine teşhir edilip, karşı-devrimci yüzleri açığa çıkarılmıştır. Dev-Yol ve Kurtuluş, İGD'li sosyal-faşistlerin bu saldırısını kınamış, ancak Kurtuluş daha sonra İGD'lilerin koruyuculuğunu üstlenmiştir.

GAZİANTEP EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

Gaziantep Eğitim Enstitüsü öğrencileri yıllardan beri kapalı tutulan okullarının açılması için mücadeleyi yükseltiyor. Okulun açılması için yoğun ajitasyon ve propaganda faaliyetine giren Eğitimli gençlik, okul kitlesini etrafında toplamaya başlamış, 12 Kasım'da 50-60 kişilik bir kitleyle okula giden öğrenciler okulun açılmasını istemiştir. Bunun üzerine Vali, Milli Eğitim Bakanı ve idare, okulu açağına söz vermiştir. Verilen bu sözlere aldanmayan öğrenciler mücadeleye tüm eğitim öğrencilerini katmak için duvar gazetesi, duvar yazılamaları, kahve toplantıları ve imza ve bağış kampanyasıyla da faaliyetlerini yoğunlaştırmıştır.

BURSA İKTİSADİ VE SOSYAL BİLİMLER FAKÜLTESİ

5 Kasım'da yeni öğrenim yılına başlayan BİSBF de, faşist diktatörlük, polisiyle, idaresiyle, sivil faşistiyle öğrencilere yoğun bir saldırıya geçmiş, idare "okula gelmeyin olay çıkacak" vb. sözlerle yeni öğrencilerin okula gelmesini engellemeye, polisler sürekli öğrencilere, asistanlara, öğretim üyelerine baskı uygulamaya çalışmıştır.

14-15 Kasım'da da faşistler, polis desteğinde öğrencilere saldırmıştır. Sivil faşistlerin okul öğrencilerinden gereken cevabı alması üzerine bu kez devreye polisler girmiş, öğrencilerin üzerine ateş açmıştır.

BİSBF'li gençliği bu saldırılar yıldıramamış ve yıldıramayacaktır. Onlar bu saldırıları püskürtmekte kararlıdırlar. Bunun için, öğrencilerin birlikte ve örgütlü mücadelesini gerçekleştirme faaliyetini daha da yoğunlaştırmışlardır.

De.Sa.14'de

Revizyonist «Gençlik Örgütleri» arasındaki birlik ve sahte gençlik kampanyaları

Aralarındaki gerici kamp çekişmesini sözde bir yana bırakan revizyonist "Gençlik örgütleri", son günlerde nedense biraraya gelmeye bir yandan da sahte gençlik kampanyaları sürdürmeye başladılar. Oysa, uzun dönemden beri esasta aynı gerici sınıfın çıkarı doğrultusunda siyasi ve ideolojik hat izlemelerine rağmen bir türlü birlikler kuramıyorlardı. Sözde oluşturmaya çalışılan bu birlikler, revizyonistler arası burjuva çıkar çekişmesinin ne yok edebiliyor, ne de üstünü örtebiliyor. Onların sözde birlikleri, aralarındaki gerici çatışmayı şiddetlendirmekten başka bir işe yaramayacaktır. Nitekim "birlikler oluşturduk" yaygaralarını yaptıkları bir sırada dahi birbirlerinin hegemonyasını tanıması gerektiği konusunda şiddetli tartışmayı sürdürüyorlar. Çünkü, birbirleri üzerindeki hegemonyayı sağlayarak ancak sosyal-emperyalistlerin ve gericilerin desteğini alabileceklerini düşünüyorlar. Ama bizi ilgilendiren revizyonistlerin göstermelik birliğinin iç yüzünü açığa çıkarmaktır.

İGD, Genç Öncü, DDKD, SGB gibi Kürt ve Türk revizyonistlerinin biraraya gelerek oluşturdukları birlikler, doğrudan doğruya halk gençliğini, devrimci-demokratik mücadelesini, ezmeyi ve yok etmeyi amaçlamaktadır. Revizyonistler bunun tersini iddia etseler dahi düzene karşı gelişen gençliğin mücadelesini hedef haline getirecekler ve onu devrimci hedeflerden saptırmaya özen göstereceklerdir. Zaten bunlar onların hiçbir dönem vazgeçmedikleri başta gelen görevleridir.

İGD'NİN SAHTE KAMPANYASI

Revizyonistler bir yandan aralarında gençliği reformist bir platformda tutabilmek için ve devrim mücadelesine, devrimcilere saldırmak için gerici birlikler oluştururken, bir yandan da gençliğe yönelik sahte gençlik kampanyaları düzenliyorlar. İGD geçtiğimiz ay "Kasım Kampanyası" adını verdiği sahte bir kampanya sürdürdü. Bu faaliyetlere devrim mücadelesine ve gençliğe karşı gerici birlikler oluşturmaya (bir yandan da üzerlerinde hegamonya kurmaya) çalıştığı diğer sosyal-faşist 'gençlik örgütleri" de katıldılar. Bu sahte kampanya çeşitli olayları, gençliğin sözde çeşitli taleplerini ve çeşitli gençlik kesimlerini konu aldı.

Revizyonistlerin sahte kampanyalar düzenlemelerinin nedeni, onların gençliğin çıkarlarını ve taleplerini savunmak ve gençliğin bu uğurdaki mücadelesini yükseltmek değildir. Onlar hiçbir zaman gençliğin çıkarlarını ve taleplerini savunmadılar. Emperyalizmin uşakları gençliğin çıkarlarını savunamazlar, savunmazlar. Onlar geçliği mücadelesinin yükselmesini güçlenmesini de istemezler. Aksine onların bütün cabaları, her dönemde gençliğin mücadelesini durdurmaya ve ezmeye yönelmiştir. Onlar her zaman gençliği düzenin sınırları içinde tutmaya reformist sözde mücadele platformlarıyla gençliği oyalamaya ve kandırmaya çalıştılar. Bu amaçla gençliğin çeşitli taleplerine sözde sahip çıkıyor görünerek, bu talepleri ve mücadeleyi karartmaya, yozlaştırmaya çalıştılar.

Gençliğin mücadelesi son dönemlerde daha da yükseldi, gelişti, güçlendi ve militanlaştı. Bu kaçınılmaz olarak, revizyonistlerin gençlik kitleleri önünde gerçek yüzlerinin açığa çıkmasını ve giderek daha fazla tecrit olmalarını getirdi. Revizyonistler bu gidişin önüne geçmek, tecrit durumundan kurtulmak ve güç toplamak için çabalarını yoğunlaştırıyorlar. Bu amaçla bir yandan gençlik mücadelesinin güçlü olduğu ve devrimci gençlik güçleri arasında birliğin giderek güçlendiği yerde devrimcilere ve devrimci mücadeleye karşı saldırılara ve provakasyonlara girişiyorlar. Bir yandan da böyle sahte kampanyalar örgütleyerek kendilerini gençliğin çıkarlarını ve taleplerini savunuyor göstermeye, devrimci ve mücadeleci olarak göstermeye çabalıyorlar. Revizyonistleri sahte "gençlik kampanyaları" örgütlemeye iten bir diğer neden reformizmin çöküşüdür. CHP reformizminin iflas etmesi, reformizmin gençlik üzerindeki etkisini büyük ölçüde yitirmesi ve hızla yitirmeye devam etmesi, gençliği reformist platformlarla oyalamayı güçleştiriyor. Gençliğin devrime yönelmesini hızlandırıyor, mücadelesinin hızla yükselmesine yolaçıyor. Bu durum baş amaçlarından biri gençliğin devrim mücadelesini bastırmak ve onu düzenin sınırları içinde tutmak olan revizyonistleri daha fazla çaba harcamaya zorluyor. Revizyonistler gençliği reformist platformlara çekebilmek için şimdi daha fazla çaba gösteriyorlar. Hatta artık sadece ekonomik talepleri savunuyor görünmekle kalmayarak MHP-ÜGD'nin kapatılması gibi sözde siyasi talepler öne sürüyorlar. Böylece gençliğin yükselen siyasi mücadelesinin önünü alarak, anayasal sınırlara hapsetmeye çalışıyorlar. Revizyonistleri sahte kampanyalar düzenlemeye iten bir diğer neden de budur. Revizyonistler sahte kampanyaları ile, reformizmden kopan ve bir uyanış içine giren gençliği gözünü boyayarak peşlerine takmak amacını d güdüyorlar. İGD'nin sahte geçlik kampanyasının bir diğer nedeni de sosyal faşist T"K"P içindeki tepişmelerdir. Devrim mücadelesinin yükselmesinin ve krizin giderek daha da derinleşmesinin gericiler arasındaki çekişmeleri artırmasının bir ifadesi olarak son zamanlarda Rus uşağı T"K"P içinde İngiltere ve D. Almanya kanadı olarak adlandırılan iki sosyal-faşist klik arasındaki tepişme açıktan sürmeye başladı. Bunlar birbirlerine üstün gelebilmek için tepişip duruyorlar. Bu sahte kampanya aynı zamanda bir kanadın (D. Almanya) diğerine göre etkinliğini sağlamak ve korumak ihtiyacının da bir sonucudur. Revizyonistleri sahte kampanyalar açmaya zorlayan nedenler bunlardır. Bunlar aynı zamanda aralarındaki gerici birliklerin de nedenlerindendir.

Fakat revizyonistlerin bütün çabaları ve hayalleri boşunadır. Devrimci alternatif hızla güçlenmekte, gençliğin mücadelesi hızla yükselmektedir. Revizyonistlerin hiçbir saldırısı ve demagojik faaliyeti bu gelişmenin önünü alamamaktadır. Aksine giderek daha fazla teşhir ve tecrit oluyorlar. Son sahte kampanyalarında faaliyetlerine ancak bir avuç insanı katabilmeleri bunun en açık ifadesidir.

REVİZYONİST "GENÇLİK" ÖRGÜTLERİ ARASINDAKİ BİRLİK GENELDE BÜTÜN GERİCİLERİN SÜRDÜRDÜĞÜ KARŞI-DEVRİMCİ BİRLİK POLİTİKASININ BİR PARÇASIDIR

Bugün kapitalizmin krizinin derinleşmesiyle birlikte yükselmeye başlayan halkın mücadelesi karşısında gericiliğin, aralarında gerici çatışmayı sözde bir yana bırakarak biraraya gelmeye çalıştıkları, kimsenin inkar edemeyeceği bir gerçektir. Nitekim faşist AP hükümetini tüm faşistler ve dinci gericiler, militarist ordu şefleri, büyük bürokratlar, tekelci burjuvalar ve toprak ağaları açıktan tam desteklemekte; reformist CHP ise bu hükümet karşısında hayırhah tavırlara girerek, bir yandan da alacağı gerici tedbirlere açık bonolar vererek el altından desteklemektedir. Her renkten revizyonist ve reformist de, bu yolu izlemekte bir an dahi tereddüt etmemektedir. Sözde gericiler arasında sağlanan birlikler siyasi istikrarsızlığın derinleşmesini engelleyecek! Revizyonist gençlik örgütleri arasında son günlerde oluşturulmaya çalışılan birlikler, bu gerici birlik politikasının bir parçasıdır ve aynı hedefe yönelmiştir.

İGD, Genç Öncü, DDKD, SGB gibi revizyonist "gençlik örgütlerinin" birlikler oluşturmayı son dönemde başarmış gözükmelerinin nedeni, düzeni savunmak için dört elle sarıldıkları CHP reformist hükümetinin başarısızlığıdır. Çünkü revizyonistler, komprador kapitalizm ve toprak ağalığı ekonomisinin gerici sınıfların diktatoryasını emperyalist sistemi savunmanın yolunu yöntemini CHP reformist hükümetini destekleyerek elde ediyorlardı. Bu yöntemlerle de kitleleri aldatıp düzene karşı olmalarının reklamını yapıyorlardı. Oysa, bunların düzene karşı olmaları bir yana, halkın devrimci mücadelesini reformizmin girdabına çekerek boğmaya çalıştılar. Revizyonistler, reformist gerici hükümetin karşı-devrimci politikasını her alanda desteklemekten geri durmadılar. Özellikle CHP reformizminin gençliği uyutmak için aldığı her tedbiri revizyonistler var güçleri ile savundular ve yaygınlaştırmaya çalıştılar. CHP hükümetinin kitlelere yönelen her saldırısının baş destekçisi revizyonistlerdi. Onlar, halka yönelen her saldırının yanında hazır ve nazırdılar. CHP reformist hükümeti, revizyonistlerin de bu yardımlarıyla kolayca zamları, paranın devalüe edilmesini, hayat pahalılığının had safhaya çıkarılmasını, yüksek okulların, fakültelerin askeri işgal altına alınmasını ve sıkıyönetimli faşist saldırıları yürürlüğe koyabildi.

TKP, TSİP ve TİP gibi revizyonistlerin siyasetinin yolunda yürüyen revizyonist "gençlik örgütleri" CHP'nin gençliğe yönelen saldırılarını var güçleri ile desteklediler. Özellikle sıkıyönetimi "güleryüzlü", "demokratik" olarak lanse edip, kitleleri uyutmaya özen gösterdiler. Revizyonistlere göre sözde sıkıyönetim Türkeşçi faşistlere yönelecekti!

Revizyonistler bir yandan da faşist diktatörlüğün içindeki hükümet değişikliği ile ve CHP reformistlerinin hükümet kurmasıyla faşizme karşı güçlü demokratik mevziler elde edilebileceğini söyleyip durdular. Bu yolda kitleleri uyutmaya çalıştılar.

İşçiler, memurlar, gençlik revizyonizmin bu propagandasının etkisinden sıyrılarak CHP reformizminden kopmaya başlaması her renkten revizyonistin eteğini tutuşturdu. Bunun için revizyonistler gençliği mücadeleden alakoymak için var güçleriyle gençliği bölüp parçalamaya çalıştılar. Diğer kitle örgütlerinde olduğu gibi, gençliğin kitlesel örgütlerinin yönetimini ele geçirmek için yoğun bir çabaya girdiler. TÖB-DER'i ve DİSK'i etkisiz hale getirdikleri gibi gençlik örgütlerini de etkisizleştirmeyi amaçladılar. Bugün kitlelerin içinde bulunduğu bazı örgütler düzenin muhalifi olmaktan revizyonistlerin sayesinde çıkmıştır ve düzeni savunan örgütler haline gelmiştir. Bugün bu örgütler küçük-burjuva sosyal temelden hareketle düzene muhalif örgütler olmaktan dahi çıkmışlardır.

Revizyonistler, faşist-diktatörlüğü ve burjuva devletini savunmak için "demokratik polis", "demokratik ordu" sloganlarıyla kafaları bulandırıp, militarizme ve bürokratik mekanizmaya yönelen kitlelerin mücadelesini hedefinden saptırmışlardır. Bu yolla onlar bir yandan da polisin ve jandarmanın okulları işgal etmesini meşrulaştırmışlar ve bu girişimlerin, Türkeşçi faşistlere karşı olduğu gerekçesiyle demagoji yapmışlardır. Gençlik kitleleri, revizyonistlerin bu uyutmalarını dinlemeyip polise ve jandarmaya karşı harekete geçtiği anda da öğrenci kitlesine açıktan silahlı saldırıya geçip provakasyon yaratarak faşast devlet güçlerinin gençliğe saldırmasının zeminini yarattılar. Faşist devletin güçleri okulları, yurtları, işgal ettikçe revizyonistler sevinçlerinden havaya fırlamışlardır. Devletin bu girişimini tam güçleriyle destekleyip savunmuşlardır. Gençlik, siyaset dışında tutuldukça revizyonistlerin sevincine sevinç katılmaktaydı.

Onlar bir yandan da faşizme karşı teslimiyetçiliğin propagandasını yaygınlaştırdılar. "Faşizm gelir, aman hareket etmeyelim" anlayışıyla kitlelerde yılgınlık ve korku oluşturmaya özen gösterdiler.

Ama ne var ki, revizyonistlerin tüm ihanetlerine rağmen CHP reformist hükümetinin izlediği politika kapitalizmin derinleşen kriziyle birlikte iflas etmiştir. Bu durum kitleleri CHP reformizminden önemli ölçüde koparmıştır. Bu aynı zamanda revizyonistlerin gerici politikasına indirilen önemli bir darbedir. İşte revizyonist gençlik örgütleri bu darbeden kurtulmak için yeni yeni reformist yöntemleri gündeme getirmek zorunda kalıyorlar. Artık CHP reformist hükümetine dayanarak kitlelerin mücadelesini reformist girdaplara sürükleyememekteler. Bunlar yeniden CHP hükümeti öncesi reformist taktiklerini gündeme getiriyorlar.

Revizyonistler, durmadan faşizmi, faşist hükümetleri, emperyalist sistemden burjuva devletinden ve bugünkü ekonomik sistemden koparak ele almakta ve sahte hedefler haline getirmekteler. CHP öncesi "MC yıkılsın" sloganlarıyla kitleleri uyutmaya çalışan ve kitle mücadelesinin devrimci taleplerle birlişmesine engel olan revizyonistler bugünde aynı oyunu yeniden sahneye koymaya çalışıyorlar. Demirel hükümetinin yıkılmasını sözde baş hedef haline getiriyorlar. Oysa, CHP hükümetinin kurulmasıyla faşist diktatörlük içinde meydana gelen hükümet değişikliğiyle hiçbir şeyin değişmediğini canlı olarak yaşadı. Revizyonistler gene kitlelerin devrimci mücadelesini hükümet değişiklikleriyle sınırlamayı amaçlıyorlar. İGD, Genç Öncü, SGB, DDKD gibi revizyonist gençlik örgütlerinin mücadelesinin esasını bu oluşturuyor. Ne var ki, revizyonistler, aynı oyunu tekrar sahneye koyacaklarını düşünerek yanılıyorlar. Papaz her zaman pilav yemez. Gençlik kitleleri revizyonizmin, reformist yöntemlerin ne demek olduğunu kavramaya başlamıştır. Faşist diktatörlüğü, gerici sınıfların ekonomik iktidarlarına karşı mücadele edilmedikce faşizme karşı mücadele edilemeyeceği gerçeği gençliğin bilincine sıçramış durumdadır.

Bugün proleter devrimci hareketin, reformistlerin ve revizyonistlerin siyaseti konusunda yürüttüğü teşhir faaliyeti sosyal-pratik tarafından daha da kuvvetlendirilmiştir. Revizyonizmin reformist yolu bataklığa saplanmıştır. Çıkmaz olduğu herkes tarafından görülmüştür.

Proleter devrimci hareketin önderliğinde Komünist Gençlik ve Yurtsever Devrimci Gençlik diğer devrimci, demokrat hareketlerle devrimci platformlarda biraraya gelip revizyonizmin reformist siyasetini boşa çıkarmaktadır ve çıkarmaya çalışacaktır. Revizyonistler düzeni savunmak için hükümet değişiklikleriyle mücadeleyi sınırlama girişimlerini, eskiden olduğu gibi başarıyla yerine getiremeyecektir. Nitekim bu konudaki revizyonist politikanın iflası revizyonistler arasındaki parçalanmanın ve çatışmanın nedenini oluşturuyor. TKP ve İGD içinde meydana gelen çatışma revizyonistlerin reformist siyasetinin kitleler üzerindeki etkinliğinin kırılmasına dayanıyor.

Revizyonistler, aralarında sözde birlikler oluşturarak düzeni savunmak için "yeni taktikleri" gündeme sokamayacaklardır. Devrimci Gençlik arasında kurulan ittifaklar revizyonistler arası sahte birlikleri parçalayıp dağıtacaktır. Gençliğin devrimci birliği revizyonistlerin reformist yollarını tıkadıkça onlar arasındaki parçalanma ve dağılma kaçınılmazdır.

Bunun için İGD, Genç Öncü, SGB ve DDKD arasında oluşturulan gerici birlik dağılmaya mahkumdur, kaçınılmaz olarak dağılacaktır. Nitekim bunun belirtilerine tanık oluyoruz. Devrimciler arasındaki devrimci birlikler, reformizme ve revizyonizme indirilen en önemli darbe olduğu unutulmasın ve tüm devrimciler bir araya gelerek revizyonist "gençlik örgütleri"nin reformist yollarını ve siyasetlerini boşa çıkarmaya çalışmalıdır. Bu yolda atılacak her adım devrimi geliştirecek, her türden gericiliği ve revizyonistleri yok olmaya doğru sürükleyecektir.

SIKIYÖNETİM...

Baş. ta. sa. 2'de

kı ve terör yoğunlaşarak sürdü. Zulüm artırıldı ve Bayar, Türkeş gibi azılı faşistlerin istekleri yerine getirelerek, "bölücülük" yaygarası altında Türkiye Kürdistanında 6 ilde daha sıkıyönetim ilan edildi. Kısacası sıkıyönetim, işçi sınıfının, emekçi halkın ve gençliğin mücadelesini ezmeye çalıştı. Diğer yandan da sıkıyönetim, diktatörlüğün cinayet yuvalarını korumaktan da geri durmadı. Suçları bir bir ortaya dökülmüş olan faşistleri, profesyonel katilleri bile serbest bıraktı. Sıkıyönetimin bir yıllık uygulamaları, sıkıyönetimin MHP, ÜGD'lilere, faşistlere değil, işçilere, köylülere, gençlere ve devrimcilere karşı olduğunu ortaya koymaktadır. Ve yine bu bir yıllık uygulama açık bir şekilde gösterdi ki, diktatörlüğe, sıkıyönetime dayanılarak faşist cinayet yuvalarına karşı mücadele edilemez ve onlardan hesap sorulamaz.

MÜCADELEYİ SIKIYÖNETİM DE DURDURAMADI

Diktatörlük ve onun paslı silahı sıkıyönetim, mücadeleyi ezmek için azgınca saldırdı. Ancak ne var ki, her şey egemen sınıfların ve sıkıyönetim paşalarının istekleriyle belirlenmemektedir. Tüm saldırılara rağmen onlar işçi sınıfının, emekçi halkın ve gençliğin giderek güçlenen mücadelesini durduramadılar. Mücadele, yükselmeye devam ederek sıkıyönetimin yasak zincirini kırdı.

Sıkıyönetimin ilan edildiği sıralarda yaratılan tedirginliğe rağmen, kitleler ülkenin birçok yerinde sıkıyönetimi protesto ettiler. Gençlik, okullara daha çok polis ve jandarmanın doldurulmasını, gençlik örgütlerine saldırıların daha da artmasını ve YDGF'nin kapatılmasını yaptığı gösterilerle protesto etti. 1979'un Mart ayında ise sıkıyönetim bölgelerinde izinsiz gösterilerle ve sıkıyönetim bölgelerinin dışında Dersim, İzmir, Samsun, Giresun, Bolu, Eskişehir, Balıkesir, İskenderun, Ordu, Pazar, Keşan, Mazgirt vb. yerlerde yaptığı mitinglerle YDGF'nin kapatılmasını protesto etti

1 Mayıs 1979, proleter devrimci hareketin egemen sınıfların ekonomik ve siyasi saldırılarını püskürtmek, mücadeley daha üst boyutlara çıkartmak ve sıkıyöne timin yasak zincirlerini kırmak için yürüttüğü mücadelede önemli bir dönem noktası oldu. Sıkıyönetim bölgeleri dışında 25'i aşkın il ve ilçede mitingler yapılırken sıkıyönetim bölgelerinde de başta Adana, Ankara ve Gaziantep olmak üzere birçok il ve ilçede yapılan gösterilerle 1 Mayıs kutlandı. Sıkıyönetimin yasak zinciri kırıldı. Sıkıyönetime rağmen, ülkemizde ilk kez 1 Mayıs bu kadar yaygın ve kitlese olarak kutlandı.

Egemen sınıflar tüm saldırılarına ve sıkıyönetime rağmen, kitlelerin gelişen mücadelesini durduramadılar. Egemen sınıflar 1979'un Ekim ayında yeni bir "seçim güldürüsü" sahnelediler. Bununla gelişen mücadelenin önüne almaya, "demokratik sıkıyönetim" safsatasını meşrulaştırmaya ve kitlenin dikkatlerini parlamento üzerinde toplamaya çalışıyorlardı. Ülkemiz Devrimci Komünist Partis bu şartlarda seçimleri boykot ederek, kitleleri seçimleri boykot etmeye çağırdı. Ayrıca devrimci demokrat bir grup da seçimleri boykot etti. Saldırıların dozaj yeniden arttı, tüm karşı-devrimci koro kitleleri oy vermeye çağırdı. Devrimci Komünist Partisi'nin önderlik ettiği kitle eylemleriyle Adana'da, Ankara'da, İstanbul'da sıkıyönetimin yasak zinciri bir kez daha kırıldı. Diktatörlük, seçim günü sokaklara polis-jandarma doldurdu. Terör estirdi. Ancak bütün bunlara rağmen seçimlere katılım düşük oldu. Sonuç olarak, sıkıyönetim gelişen mücadeleyi durduramadı, mücadele gelişip güçlendi.

Son bir yılda faşist diktatörlüğün ve sıkıyönetimin tüm saldırılarına rağmen, gelişen mücadele durdurulamadı. CHP reformizmi iyice yıprandı ve önemli ölçüde tecrit oldu. Bu durum karşısında egemen sınıflar at değiştirerek, CHP hükümeti yerine faşist AP hükümetini göreve getirdiler. Onlar, CHP hükümetinin yapamadığını faşist AP hükümetine yaptırarak, mücadeleyi ezmeyi hayal ediyorlar. Yeni saldırılara hazırlanıyorlar. Sıkıyönetimi daha etkin ve daha yaygın kullanmaya çalışıyorlar. Ama ne var ki, yine halk kazanacaktır. Hayalleri kursaklarında kalacaktır.

Sıkıyönetim, işçi sınıfımız, emekçi halkımız ve gençliği için azgın bir saldırı demektir. Ordu, polis gibi militarist kurumların terörünü yoğunlaştırması, her türlü hak ve özgürlüğün yok edilmek istenmesi demektir. Bir yıllık uygulamanın bir kez daha kanıtladığı gerçek budur. O halde diktatörlüğün yeni saldırılarını püskürtmek ve sıkıyönetimin kaldırılması için mücadeleye atılmalıyız. Mücadelemizi daha da yükseltmeliyiz. Bugün diktatörlüğe, sıkıyönetime ve saldırılara karşı mücadele ancak devrimci güçlerin birliğiyle ve birleşik kitle mücadelesinin yaratılmasıyla verilir. Bunda sekterliğe, kibirliliğe ve kendiliğindenciliğe yer yoktur.

Örgütlerimizde

Baş. ta. sa. 9'da

faaliyet olmalıdır.

Kongre faaliyeti bütün üyelerin katılımıyla mücadelenin sorunlarının çözüldüğü mücadelenin gelişip güçlenmesini sağlayan bir faaliyet olmalıdır. Kongre faaliyeti, tek tek komitelere kadar bütün örgütün her alanda değerlendirildiği, düzeltildiği ve güçlendirildiği bir faaliyet olmalıdır. Kongre faaliyetini örgüt üyelerinin eğitildiği, birleştirildiği, irade birliğinin sağlanmasına hizmet eden bir faaliyet haline getirmeliyiz.

Kongre, kongre faaliyetlerinin doruk noktası olmalıdır. Kongreye yönetim kurulu faaliyetlerini değerlendiren bir rapor sunmalıdır. Bu rapor, kongrede ele alınacak tartışılmalı ve değerlendirilmelidir. Kongrede bütün örgüt üyelerinin katıldığı kongre faaliyetlerinin bir ürünü olarak ortaya çıkan ve tabanın iradesini yansıtan, kongre faaliyetlerinin bütünü ile ulaşılan sonuçların özlü bir toparlanması olan, geçmiş ve gelecek dönem için değerlendirmeleri içeren ve yeni görevleri belirleyen kararlar alınmalıdır. Ve son olarak da belirlenen görevleri en iyi yerine getirebilecek ve bu görevleri (kongre kararlarını) hayata geçirmekle yükümlü olacak olan yönetim kurulu seçilmelidir. Kongre kararları, örgütün gelecek dönemdeki bütün faaliyetlerine ışık tutan, görevleri belirleyen ve örgütün en üst organı tarafından alınmış olan, bütün örgüt iradesinin ifadesi olan kararlardır. Bu kararlar ihlal edilemez. Kararlarda temel bir değişiklik, yeni bir kongreyi gerektirir ve kongre tarafından yapılabilir.

Gençlik örgütlerimizde kongrelerin bu muazzam önemi kavranmadı. Büyük ölçüde bir formalite ve bürokratik bir faaliyet olarak ele alındı. Dolayısıyla örgütün ve mücadelenin kapsamlı ve en demokratik bir şekilde değerlendirildiği, görevlerin belirlendiği örgütün en yüksek iradesini yansıtan organlar olarak kavranmadı. Bunun sonucu olarak, mücadelenin ve örgütün güçlendirilmesine olabildiği ölçüde hizmet etmedi. Ve bunun bir başka ifadesi olarak kongre kararlarına gerekli önem verilmedi. Hayata geçirilmesi için yeterli çaba gösterilmedi. Örneğin yönetim kurulu için yedekler seçilirken, kongreleri bürokratik olarak kavramanın bir ifadesi olarak sadece yer doldurmak anlayışıyla rastgele seçimler yapılabildi. Oysa yedekler bir boşluk çıktığında ya da yönetim güçlendirilmek gerektiğinde yönetim kuruluna girecek olan kişilerdir. Yedekleri rastgele seçtiğimizden birçok örgütte yönetim kuruluna yeni bir kişi alınmak gerektiğinde yedeklerden değil de yönetim kurulunun kararıyla başka üyelerden yönetim kuruluna üyeler alınabiliyordu. Görüldüğü gibi kongre kararlarına gerekli önemi vermeme, yönetim kurulunun örgütün en üst organı olan kongrenin üstüne çıkması gibi demokratik olmayan bir uygulamaya yol açabilmektedir. Bu örnekler kongrenin aldığı diğer kararlar için de çoğaltılabilir.

* * *

Çeşitli noktalarıyla özetlemeye çalıştığımız gibi örgüt içi demokrasinin ve demokratik merkeziyetçi işlerliğin örgütlerimiz ve mücadelemiz açısından çok büyük bir önemi vardır. Bu konuda doğru bir işleyişi hayata geçirmek örgütümüzü güçlendirecek, üyelerimizi geliştirip yetkinleştirecek, mücadelemizi sürekli daha da güçlendirecek, yükseltecektir. Örgütlerimizdeki canlı ve demokratik işleyiş gençliği örgütlerimize çekecek, onları özendirecektir.

Çalışma tarzı, örgütlenme ve diğer çeşitli alanlardaki zaaflarla birlikte, örgüt içi demokrasi ve demokratik merkeziyetçi işlerlik konusundaki zaaflarımızı aşmamız, mücadelemizi kat kat güçlendirecek, örgütlerimizi daha sağlam ve kitlesel hale getirecektir.

ALMANYA...

Bas. ta. sa. 16'da

yaklaşık 1000 kadar öğrenci, Düseldorf'da gösteri yaptılar. Gösteriye, Nordrhein—Westfalen eyaletinin hemen hemen tüm yüksekokullarından temsilciler katıldılar. Protestoları, yüksekokullarda demokratik hakların süratli bir biçimde yok edilmesine, kötü ünlü düzen yasasına vb. yönelikti.

YÜKSEKÖĞRENİM

Baş. Ta. Sa 12'de

ESKİŞEHİR DMMA

Eskişehir DMMA öğrencileri yemeğin pahalılanmasına karşı mücadele edip bedava kumanya verilmesini sağladılar. Ancak kumanya değil, sıcak yemek isteyen öğrenciler kumanyaları almadılar. EYDGD taraftarlarının çabalarıyla iki günlük uyarı boykotu yaptılar.

İGD'li sosyal-faşistler, boykotu kırmak için MHP—ÜGD'li faşistlerle birlikte derslere girdiler. Ancak gerek MHP ve ÜGD'li faşistler, gerek İGD'li sosyal-faşistler, kitlelerden tecrit oldukları için ve bunların dışında kimse derslere girmediği için dersler yapılmadı.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde İGD'li sosyal-faşistlerin Berlin kanadı ve Londra kanadı aralarındaki bir dizi çatışmayla okulda sürekli bir provokasyon ortamı yaratmışlar, polisin de bu çatışmaya katılmasıyla öğrenciler okul çıkışında sürekli saldırıya uğramışlardır. Halkın Kurtuluşu taraftarları öğrencilerin ve Dev-Yol, Dev-Sol, KSD taraftarlarının gerçekleştirdiği birlik sonucu bu provokasyonlar boşa çıkarılmış, okulun akademik-demokratik talepleri tespit edilerek YDGD'li öğrenciler bu talepler doğrultusunda mücadeleyi yükseltmiş, diğer gruplara da ortak mücadele çağrısı yapmışlardır. Dev-Yol taraftarları birlik konusunda olumlu davranırken, KSD bu eylem birliğinin karşısına dikildi.

FAŞİSTLER İTÜ'YE ALINMADI

İTÜ'ye giremeyen MHP ve ÜGD'li faşistler, geçtiğimiz günlerde İTÜ Gümüşsuyu binasına gelmeyi denediler. İTÜ öğrencileri toplu halde faşistlerin bulunduğu büroya yürümüş, faşistleri koruyamayacağını anlayan jandarma, faşistleri kaçırmıştır. İTÜ öğrencileri okul içinde bir yürüyüş yapmışlar, yürüyüşü engellemek isteyen jandarmanın üzerine "Sıkıyönetim İTÜ'yü susturamaz" sloganıyla yürüyerek jandarma barikatını yarmıştır.

Okulun sorunlarını konuşmak için Maden Fakültesi'nde forum, diğer fakültelerde de sınıf konuşmaları yapılmıştır. Taşkışla'daki foruma jandarma, Ayazağa'daki forumdan sonra ise sosyal-faşist İGD'liler öğrencilere saldırmışlardır.

Ayrıca YDG imzalı, yükseköğrenimin sorunlarını içeren bir bildiri bütün İTÜ kitlesine dağıtılmıştır. İTÜ—DER yönetimindeki Dev-Sol'cular, İTÜ—DER'den izin alınmadığı gerekçesiyle bildiri dağıtılmasına karşı çıkmıştır. İTÜ'lü YDGD'liler Dev-Sol'un bu tavrını teşhir etmişlerdir.

ESKİŞEHİR İTİA

Eskişehir İTİA'da öğrenciler haklarını almak için direndiler. Eskişehir İTİA'da yeni yılın başlamasıyla birlikte proleter devrimci hareketin taraftarları yoğun bir propaganda-ajitasyon faaliyetini başlattılar. Okulun sorunlarını temel alan mücadeleyi yükselttiler. Kumanya hakkını elde eden öğrenciler, kumanyalarını geliştirmek için protesto eylemi gerçekleştirip, kumanyalarını akademi başkanlığı önünde parçaladılar.

Diktatörlüğün demokratik kitle örgütlerine yönelik saldırılarını protesto etmek için ve okul idaresinin akademik demokratik haklarının gasbetmesine karşı da 3 günlük uyarı boykotu yaptılar.

Bu mücadelede Dev-Yol, Dev-Sol, KSD gibi gruplarla birlik gerçekleştirilirken, İGD'li sosyal-faşistler mücadelenin önüne dikildiler. Kumanya protestosu sırasında kumanyaları alıp yediler. Boykotu da derslere girerek kırmaya çalıştılar. Devrimci öğrenciler İGD'lileri teşhir edip, karşı-devrimci yüzlerini bir kez daha okul kitlesine açıkladılar.

Eskişehir İTİA'da proleter devrimci hareketin taraftarı gençler, bu mücadeleden dersler çıkararak, yeni mücadelelere hazırlanmaktadırlar.

YAZIŞMA ADRESİ

P.K. 8

İkiçeşmelik

İZMİR

DEVRİM YOLUNDA GENÇLİK — 15 Günlük Siyasi Gazete - *Sahibi* : Ahmet Sami Belek — *Sorumlu Müdür* : İbrahim Sarıoğuz - *Yönetim Yeri* : Hürriyet Cad. No 107 Gültepe/İZMİR — *Baskı* : S.S. Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık, Gazi Bulvarı, No 18 İzmir — **Baskı Tarihi** 7 Aralık 1979

GENÇLİĞİ DEVRİMDEN UZAKLAŞTIRMAK İÇİN HER YOLA BAŞVURUYORLAR

Günaydın gazetesi, geçtiğimiz günlerde gençlikle ilgili ve iki bölümden oluşan bir dizi yazı yayınladı. O, önce "günümüz gençliği ne yapıyor, ne düşünüyor, ne istiyor?" başlığı altında sözde ülkemiz gençliğinin sorunları, istek ve özlemleriyle ilgilendi (!) Ardından ise "ülke ülke gençlik" başlığı altında çeşitli ülkelerden gençliğin sorunlarını, mutlu ve mutsuzluklarını dile getirdi (!) Günaydın, sözde gençliğin sorunlarıyla ilgilenmektedir. O, bir yanda bir sayfasını sözde gençliğin sorunları ve talepleriyle ilgili yayına ayırmakta, diğer yanda bir başka sayfasında da mücadelesini ezmek için gençliğe daha azgınca saldırın çağrılarına ayırmaktadır. Bu, Günaydın gazetesinin gençliğin sorunları ve talepleriyle ilgilenmediğini, aksine sinsi amaçlar için ona yaltaklanmaya çalıştığının açık bir göstergesidir. Nitekim Günaydın, gençlikle ilgili yayınından sonra aynı sayfada bu kez de diktatörlüğün militarist kurumlarından biri olan polis kurumunun propagandasını yapan, ona itibar kazandırmaya ve kitlelere gözdağı vermeye çalışan bir yayına başladı.

Günaydın vb. gazeteler bugün mevcut olan basın tekellerinin bir parçası durumundadırlar. Bunlar, egemen sınıfların kendi iktidarlarını koruma , kendilerine karşı gelişen tepkiyi dağıtma faaliyetinde açık veya gizli, dolaylı veya dolaysız olarak yer almaktadırlar. Hem kendi kârlarına kâr katmak, hem de halkın ve gençliğin bilincini çarpıtmak, gençliği yozlaştırmak, her türlü yozluğu, ahlaksızlığı ve yozlaştırmayı yaymak için faaliyet göstermektedirler. Bu amaçla şu veya bu başlıkla, şu veya bu boyda bir yığın dergi, gazete ve kitap basılmaktadır. Bugün ülkemizde basın-yayın adına bu tür gazete, dergi, broşür, kitap vs. den geçilememektedir. Devrimci, demokrat, yurtsever basını susturmaya çalışan diktatörlük, bu tür yayınları ise desteklemekte, ve yaygınlaşması için teşvik etmektedir.

Her türlü yozluğu, ahlaksızlığı ve yozlaşmayı yaymanın birer aracı olan sözkonusu yayınlar, toplumun en hassas kesimine, en hassas ve hayati meselelerine hiç çekinmeden el atmaktadırlar. Öyle ki çocuğu daha küçük yaştan itibaren idealist ve yoz düşüncelerle şartlandırmanın bir parçası olarak piyasa çocuk kitapları, dergileri adına bir sürü yayınla doldurulmuştur. Bugün gençliğe sesleniyoruz diye çıkarılan ve her türlü yozluğu, ahlaksızlığı ve yozlaşmayı yaymanın bir aracı olan bir yığın yayın mevcuttur. Örneğin Günaydın gazetesinin her gün parasız ek olarak okuyucularına bağışladığı (!) "Sak lambaç" böyle bir gezatedir. Tek işlevi budur. "Saklambaç" ülkemizdeki nice örnekten sadece biridir. Bugün basın tekellerinin bir parçası ve uzantısı durumunda olan bütün yayınlar bu görevi çeşitli biçimlerde yapmaya çalışıyor.

NE AMAÇLA GENÇLİK YAYINI?

Günaydın, ülkemiz gençliği üzerine yaptığı sözde "araştırmasını" yayınlarken, buna gerekçe olarak "günümüz gençliğinin özelliklerini, isteklerini, düşüncelerini, eğilimlerinin açığa çıkartılmasını" gösterdi. Çeşitli ülkelerden gençlik yayınına ise "gençlik ne olacak" sorusuna cevap aradığını belirtti. Ancak o ele alacağı ülkelerin mevcut düzenlerine, toplumsal güçlerine ve bunların durumlarına bakmadan sözkonusu soruya cevap aradığını peşinen belirtti. Bu bile (gençliği toplumdan ve toplumsal olaylardan soyutlayarak ele alma), Günaydın'ın yaptığı "araştırmanın" aradığı cevapların niteliğini ve bunu yapmadaki amacını açıkça ortaya koymaktadır. Amaç: toplumdan ve toplumsal olaylardan kopuk, sorunları, istek ve özlemleri, içki, esrar, seks, moda, diskotek ve eğlence olan bir gençlik tablosu çizmek ve bu tablo içinde sözde gençliğe çözüm yolları önermektir. Kısacası, bu, egemen sınıfların gençliğin mücadelesini baskı ve terörün yanı sıra, demagoji, aldatma ve yozlaştırma yoluyla engelleme çabasının bir devamıdır. Günaydın'ın ülkemiz gençliğiyle ilgili yayını dünya gençliğiyle ilgili yayınıyla birleştirildiğinde bu amaç daha açık olarak ortaya çıkmaktadır.

GÜNAYDIN GAZETESİNİN ÇİZDİĞİ MUTLU GENÇLİK TABLOSU

Egemen sınıflar ve onların her türden uşağı, gençliğin siyasileşmesini ve devrimci mücadeleye katılışını engellemek için baskı ve terörü, demagoji yoluyla aldatmayı ve yozlaştırmayı hep birlikte kullanırlar.

Bugün komprador-feodal düzeni saran buhran, giderek derinleşmekte, derinleşen bu buhranla birlikte işsizlik, hayat pahalılığı, enflasyon vs. daha çok artmaktadır. Bütün bunlar halkın olduğu gibi, gençliğin de yaşam şartlarını daha çok kötüleştirmekte ve sırtındaki yükü daha çok ağırlaştırmaktadır. Onun gelecek konusundaki endişesini daha çok artırmaktadır Bunların yanı sıra, gençliğin (çok kısmi de olsa) var olan hak ve özgürlükleri tamamen gasbedilmek istenmekte ve ona yönelik saldırılar artırılmaktadır. Bugün için bu madalyonun bir yanıdır. Diğer yanı ise gençliğin giderek daha çok düzenden ve onun partilerinden kopması, devrimcileşmesi ve mücadeleye atılmasıdır. Egemen sınıflar bu gidişi durdurmak için baskı ve terörün yanı sıra, her türlü yozluğu, ahlaksızlığı ve yozlaştırmayı elden bırakmamakta, ve buna hız vermektedir. Onu yozlaştırmaya çalışmaktadırlar. Gençliğin kurtuluş yolunu karartmaya çalışmaktadırlar. İşte Günaydın gazetesinin "gençlik araştırması" bunun bir parçasıdır. Günaydın yayınladığı yazı dizilerinde hem gençliğin gerçek talepleri ve sorunları yerine sahte ve uyduruk talepler ve sorunlar geçirmekte, hem de gençliğin bazı talepleri ve sorunları üzerinde demagoji yaparak, bu taleplerin ve sorunların çözümünün mümkün olmadığı fikrini yaymaya çalışmaktadır. Gençliği karamsarlığa ve çözümsüzlüğe itmeye çalışmaktadır. Adeta "ne yapalım kaderimizdir bu" demeye vardırmaktadır. Bu yetmiyormuş gibi, bir de, gençliğin mücadelesini "gençlin istemeden itildiği eylemler", "huzur bozucu davranışlar" olarak karalamaktadır. Ama o aynı yerde gözdağı vermekten de geri durmuyor. Şöyle diyor: "Eylemlere katılanların yakasına güvenlik kuvvetleri yapışıveriyor". Günaydın, amaçsız, niçin uğraştığını bilmeyen ve boş bir hayat peşinde koşan bir gençlik istemektedir. Komprador-feodal düzene hizmet eden, uysal ve köleliğe boyun eğen bir gençlik istemektedir. Ve buna "mutlu gençlik" demektedir. Buna bunalımdan kurtulmuş gençlik demektedir. Nitekim Günaydın, dünyanın dört bir yanında sömürü ve zulme karşı, kapitalizme karşı devrim ve sosyalizm için mücadele eden gençliğin mücadelesini gizlemekte, buna karşın, esrar, içki peşinde koşan ve diskoteklerden çıkmayan yozlaşmış gençliği "mutlu gençlik" olarak gösterip, gençliğimizi buna özendirmeye çalışmaktadır.

Günaydın vb. gazetelerin görevi, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, onların ağababası emperyalistlerin çıkarlarını savunmaktır. Gençliğin düzenden ve onların partilerinden kopuşunu, devrimcileşmesini ve devrimci mücadeleye katılmasını engellemektir. Tüm karşı-devrimci çabalarına rağmen, gençliğimizi bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinden alıkoyamadılar. Bundan böyle de alıkoyamazlar. Çünkü gençliğimiz, için amaçsız ve boş bir hayat kurtuluş değildir. Gençliğimiz kurtuluşu için, geleceği için, devrim ve sosyalizm yolunda yürüyecektir. Devrimci enerjisini ve potansiyelini işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın enerjisi ve potansiyeliyle birleştirecektir. O, enerji ve potansiyelini devrim ve sosyalizm mücadelesinin hizmetine sunacaktır.

Ankara YDGD üyesi bir arkadaşın çalışması

ÇORUM

BÜYÜK DİVAN KÖYÜ'NDE TİYATRO OYUNU SERGİLENDİ

Çorum YDGD Köylü Gençlik Bürosu, Çorum'un Büyük Divan Köyünde bir tiyatro oyunu sahneledi. Oyun, 300 köylü tarafından coşkuyla izlendi.

Oyunun sahneleneceği alanda önce davul-zurna çalınarak halay çekildi. Oyunu seyretmeye gelenlerin yaklaşık 200 kadarı kol kola girerek halay çekti. Daha sonra oyun sahnelendi. Oyunda köylülerin sorunları işleniyordu. Yoksul köylülerin toprak ağalarıyla, jandarmayla, tefeci ve tüccarlarla olan çelişkileri sergilenerek, devrimci çözüm yolu önerildi. Gerçek kurtuluşlarının Ulusal Demokratik Halk Devrimi ve sosyalizmde olduğu anlatıldı. Oyunda köylülerin sorunlarının işlenmesi ve oyunu oynayanların tümünün aynı köyden olması, köylülerin daha çok ilgisini çekmeye neden oldu. Oyunun bitmesinden sonra Köylü Gençlik Bürosu'ndan bir arkadaşın konuşmasından sonra küçük büyük bütün köylüler büyük bir coşkuyla "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Halkın Kurtuluşu Engellenemez" sloganlarını haykırdılar.

Oyunun sahnelenmesinden 2 gün sonra köye gelen bir CHP milletvekili, köylüler tarafından kovuldu.

PARTİ BAYRAĞI
AYLIK SİYASİ DERGİ
21. sayı çıktı

yeni çıkan kitaplar
* SOSYALİST ARNAVUTLUK
* J. V. STALİN (KISA BİYOGRAFİ)
GENEL DAĞITIM: YURT-DA
Şeftali Sok. 10/4 Sultanahmet/İSTANBUL
yıldız yayınevi

ARNAVUTLUK HALKI ve GENÇLİĞİ KURTULUŞUNUN 35. YILINI COŞKUYLA KUTLADI

ARNAVUTLUK'UN ANKARA BÜYÜKELÇİLİĞİ'NDE YAPILAN TÖRENE HALKIN KURTULUŞU VE PARTİ BAYRAĞI'NIN SAHİBİ DAVETLİ OLARAK KATILDI

Arnavutluk halkı ve gençliği kurtuluşun ve halk devriminin zaferinin 35. yıldönümünü büyük bir coşkuyla kutladı. Kutlamalar, halkın ve gençliğin, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP etrafındaki çelikten birliğinin ve Marksizm-Leninizmin kazandığı zaferin parlak bir ifadesi oldu.

Kurtuluşun ve halk devriminin zaferinin 35. yıldönümü dolayısıyla Arnavutluk'un çeşitli kentlerinde gösteriler, sergiler ve toplantılar düzenlendi. Arnavutluk işçileri, kooperatifleşmiş köylüleri, genç kız ve erkekleri kutlamalarda canlı bir şekilde yer aldılar. Onlar 35. yılı kazanılmış yeni başarılarla karşıladılar. 35. yıl dönümü kutlamalarına katılmak için Almanya KP/ML, Peru KP/ML, Danimarka KP/ML, İspanya KP/ML, Portekiz KP(YK), Kolombiya KP/ML, Yunanistan KP/ML, Meksika KP/ML, Japonya KP (Sol), Ekvator KP/ML, Kanada KP/ML, Fransa İKP, İran İKKP delegasyonları katıldılar

35. yıl kutlamaları sürerken, ülkenin çeşitli bölgelerinde yeni ekonomik ve kültüler projeler hizmete sokuldu. 35 yılda elde edilen başarılar sergilendi. 26 Kasım günü Tiran'da 35. yıl nedeniyle "günümüzde Arnavutluk" adlı bir sergi açıldı. Serginin açılış törenine parti ve devlet yöneticileri, bölgenin parti ve devlet yöneticileri katıldı. Törende aynı zamanda Marksist-Leninist partilerin delegasyonları ve yabancı davetliler de bulunuyorlardı. Yapılan konuşmalardan sonra davetliler, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP'nin önderliğinde halk iktidarının 35 yıllık süresince halk ekonomisinin değişik sektörlerinde, eğitim, bilim, kültür, sağlık hizmeti ve diğer alanlarda gerçekleştirilen büyük başarıları yansıtan fotoğrafların ve şemaların bulunduğu sergiyi büyük bir ilgiyle izlediler.

29 Kasım'da Tiran'da muhteşem bir askeri geçit töreni ve emekçilerin coşkulu bir gösterisi yapıldı. Bu tören ve geçit, halkın ve gençliğin başında Enver Hoca yoldaş bulunan AEP'nin etrafındaki çelikten birliğinin bir ifadesi oldu.

Ayrıca ülkemizde de Ankara'da Büyükelçilikte bir tören yapıldı. Yapılan törene davet üzerine Halkın Kurtuluşu ve Parti Bayrağı'nın sahibi katıldı.

Kutlamalar süresince yapılan bütün gösteri, sergi ve toplantılarda 35 yılın başarıları anlatılıp tanıtıldı. 35 yılda sosyalizmin inşasında kazanılan zaferler kutlandı. Marksizm-Leninizmin kazandığı zafer kutlandı. Arnavutluk halkı ve gençliği 35 yılda kazandığı başarılarla övünüyor ve yeni zaferler için ondan güç alıyor. Yalnız Arnavutluk halkı ve gençliği değil, tüm gerçek komünistler, dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları da Arnavutluk'la övünüyor ve onun zaferinden güç alıyorlar.

Arnavutluk halkı ve gençliği, sosyalizmin inşasında ve yüce komünizm davası yolunda zaferler kazanmaya devam edecektir. Bunun garantisi Marksizm-Leninizmdir. Marksizm-Leninizmi kararlılıkla savunan ve başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP'dir.

KANADA

Kanada Komünist Gençlik Birliği (ML), 2. Ulusal Gençlik Festivali düzenledi. Bu festivalde Kanada'da ve dünyada gençliğin durumu ve mücadelesi anlatıldı. Bu festivalde, toplantıların yanı sıra çeşitli sanat-kültür gösterileri düzenlendi. Coşkulu bir şekilde geçen festival, Kanada'da gençlik mücadelesinin daha da güçlenmesine hizmet etti.

Kanada Komünist Gençlik Birliği (ML)'nin 2. Ulusal Gençlik Festivali sırasında düzenlenen, devrimci marşların ve kısa oyunların sunulduğu konser, daha sonra Kanada'nın çeşitli kentlerinde yinelendi. Fotoğrafta bu konserlerden biri görülüyor.

TGKB'NİN KANADA KOMÜNİST GENÇLİK BİRLİĞİ(ML)'NE GÖNDERDİĞİ MESAJ

Kanada Komünist Gençlik Birliği (ML) Merkez Komitesine;
TORONTO

Değerli yoldaşlar;

Kanada gençliğinin II. Ulusal Gençlik Festivali'nin 6–7 Ekim tarihleri arasında gerçekleştirileceği haberini büyük bir sevinçle karşıladık. Davetinizi geç aldığımızdan festivalinize katılamayacağımızı üzülerek bildiririz.

Festivalde gerçekleştireceğiniz siyasi ve kültürel faaliyetlerin Kanada gençliğinin mücadelesine güç katacağına ve onu daha ileriye götüreceğine inanıyoruz.

Festivalinizin başarılı olmasını diler, Kanada gençliğine en içten enternasyonalist selamlarımızı iletiriz.

Yoldaşça selamlar.

30 Eylül 1979
Türkiye Genç Komünistler Birliği
(TGKB)

BREZİLYA

Brezilya'da, egemen sınıfların bunalımın yükünü emekçilerin sırtına yükleme çabalarına karşı mücadele yükseliyor. Son olarak, San Luis şehrinde, yaşam pahalılığını protesto etmek için 3 binden fazla öğrencinin katıldığı bir gösteri yapıldı. Polis, büyük bir güçle gösteriye saldırdı. 200 kişinin yaralandığı çarpışmalar oldu, 300'den fazla öğrenci tutuklandı.

Ama tüm bu saldırılar, öğrencileri yıldırmadı, gösteriler tüm bir gece boyunca sürdü. Bu gösteri, hem Brezilya halkının yükselen mücadelesinin hem de gençliğin bu mücadelenin kopmaz bir parçası olduğunun somut göstergesidir.

ALMANYA

Öğrenciler Hamburg Üniversitesi Merkez Binasını İşgal Ettiler

Hamburg Üniversitesi öğrencileri düzenledikleri toplantıda, öğrencilerin izlenmesini protesto etmek amacıyla ezici bir çoğunlukla üniversitenin merkez binasını işgal etme kararını aldılar.

İşgale yaklaşık olarak 1500 öğrenci katıldı. İşgal, ertesi güne dek uzadı. Gece 200 – 250 öğrenci üniversitede kaldı. Sabahın erken saatlerinde öğrenciler tüm fakültelere dağılarak diğer öğrencilere eylemleri ve talepleri hakkında bilgi verdiler. Öğrenciler sorumlu politikacıların ve yükseköğrenimde görevli yetkililerin istifasını talep ettiler.

DÜSELDORF

Aynı gün yükseköğrenim yasa tasarısının ikinci kez okunması dolayısıyla

Devamı sayfa 14'te